

Aportacions dels grups de discussió Un nou present educatiu. 2021.

Acompanyament i cura

Adm Local

Idea clau

Millorar la participació de la comunitat educativa. Els Consells escolars han passat a tenir un paper secundari en la dinàmica del funcionament dels centres.

L'acompanyament i la cura apareixen amb força, però com aspectes conjunturals

Caldrà pensar en el futur en incorporar als agents de la cultura, amb una mirada de participació educativa àmplia de la ciutat educadora.

La forma en com s'hauran d'abordar les desigualtats és un element clau en el futur.

Les desigualtats s'evidencien en el fora escola. Com avançar en l'equitat connectant espais-temps-aprenentatges i posant en joc els diferents agents educatius que intervenen en el territori serà un repte de futur molt important.

Caldrà posar en valor la metodologia del treball en xarxa, que ha donat importants resultats en el passat.

Caldrà afavorir un marc legal que doni més marge d'actuació educativa als territoris.

Les quotes què fan front les famílies i el seu sistema de gestió (quotes als centres, a les AMPA/AFA, a les extraescolars, al menjador, de biblioteques, de vetlladores) no afavoreixen una distribució equilibrada de les necessitats i els recursos existents. Cal pensar en la seva eliminació i en que siguin les administracions públiques les que assumeixin un paper més clar de dotació i gestió de les necessitats educatives (tant les ordinàries com les complementàries). En aquest sentit els lideratges dels equips directius dels centres tenen un paper important.

L'abandonament escolar prematur i l'acompanyament als joves apareix com un tema clau del futur. Volem ser educats sense possibilitat d'abandonament escolar. Cal visibilitzar-ho i evitar-ho. Per aquest tema teixir aliances amb els centres educatius es fa del tot necessari.

Millorar la participació de la comunitat educativa. Els Consells escolars han passat a tenir un paper secundari en la dinàmica del funcionament dels centres.

Alumnat

Adults

Citació

... los profesores son geniales y ayudan mucho a las personas como yo ...

... el que et dones compte amb això és que es fixen en tu ...

Idea clau

Satisfacció generalitzada sobre l'acompanyament per part del professorat de les CFA

Adults cpenitenciari

Citació

Es importante transmitir lo que se aprende. Si solo se absorbe te sientes lleno pero pierdes ganas de seguir. Es importante ofrecer Desempeño voluntariado de biblioteca. Ofrecer lo que yo aprendo y lo traslado al resto de compañeros Aprendemos a escuchar. Aquí he encontrado valores que no creía que tenía: capacidad de aprender (pensaba que era burro), la capacidad de escucha, de entender cosas que antes no las trabajaba Valoro la educación porque ahora se me inculca el respeto, la paciència, la constància, a diferencia de cuando era pequeño. Me gusta ayudar a la gente.

Venir al colegio para mí era un desahogo, es como si estuviéramos en casa, te tratan como un alumno, no como un preso Estamos faltos de cariño y los profesores nos dan la vida. Voy a aprovechar el tiempo que estaré aquí. Sacar el máximo partido a esta experiencia. Soy una persona muy tozuda y siempre que me propongo alguna cosa lo consigo y más ahora en prisión

No tenía cap interès pels estudis i era conflictiu, però ara he agafat interès pels estudis i em va perfecte És una cosa que no m'esperava de mi. Els professors que tenim són una passada. Ara que he entrat en aquest centre, vaig agafant interès i aquí hi ha molt de feeling. M'he motivat i m'ha tret coses de mi que no sabia. M'està anant molt bé.

Ahora valoro más la educación y aprendo catalán y inglés, cosa que antes, fuera, no hacía. Tengo empatía y asesoro las personas que llegan.

Idea clau

Destaca la gran motivació que mostren tots per aprofitar aquesta circumstància personal per treure'n un ensenyament i experiència positiva.

Fan una extraordinària valoració del professorat. Estan molt satisfets amb el tracte i l'acompanyament que reben.

En general, han tingut una experiència escolar negativa i mostraven una baixa autoestima. D'aquí que actualment se sentin contents i satisfets dels progressos que han assolit.

Acompanyament i cura - Alumnat - Adults cpenitenciari

Es mostren empàtics i amb voluntat d'ajudar aquells que arriben i poden necessitar suport i orientació.

Valoren molt el tracte i la relació que mantenen amb el professorat.

Destaquen que han recuperat l'autoconfiança i també la descoberta d'aspectes i capacitats personals que desconeixien.

Insisteixen en la necessitat d'ajudar els altres i mostren una gran capacitat empàtica.

Comparteixen la idea d'extreure un aprenentatge útil i positiu de la seva situació actual.

CEE

Citació

Al no tenir a la mestra físicament, era difícil avançar ne fer la feina.

EL MOTIU DEL CONFINAMENT: Els meus pares m'ho van explicar però no ho entenia molt bé.

EL MOTIU DEL CONFINAMENT: Jo sí, perquè a la TV deien que hi havia molts morts a diferents països.

EL MOTIU DEL CONFINAMENT: A mi m'ho va dir la meva àvia i tampoc vaig entendre-ho bé.

No va ser gens fàcil aprendre sense anar a l'escola doncs no estava la professora a casa.

No va ser gens fàcil aprendre perquè no és el mateix venir a classe que estar a casa aprenent.

Ara em sento bé perquè a l'escola em puc concentrar per treballar i aprenc millor.

Ara em sento bé perquè vinc a l'escola i veig als companys, jugo, em puc riure i veure'ls en persona.

Ara em sento bé perquè tornem a l'escola i a la rutina: arribo a l'escola, saludo als companys, faig classe, surto al pati.

Ara em sento més o menys, perquè tinc ganes de que acabi.

Ara em sento regular perquè la corva baixa. I tinc ganes d'anar a jugar a la bolera. Miro al Google la situació.

Ara no ha canviat gaire perquè encara portem mascareta.

Ara no podem juntar-nos moltes persones.

Ara no podem abraçar-nos.

Ara hem de tenir cura per no contagiar-nos: respectant les mesures de sanitat.

Ara em sento més lliure doncs puc sortir.

Ara estic millor, perquè podem relacionar-nos i fer una vida una mica més normalitzada, (anar a l'escola, quedar amb algun amic, etc).

Crec que aquesta situació no té un final perquè poden haver més virus.

Crec que aquesta situació sí té un final perquè igual que van torbar amb la grip una solució, ara ho faran amb el COVID.

Crec que aquesta situació acabarà gràcies a la col·laboració de tots.

Crec que aquesta situació acabarà el 2022.

Crec que aquesta situació ens afectarà bé perquè ja hem après a utilitzar les aplicacions digitals com el classroom, drive, el mail, les videotrucades.

Crec que aquesta situació ens afectarà malament perquè no sabem si existirà un virus més fort.

Crec que aquesta situació ens afectarà bé, hem de ser positius.

Crec que hem de tenir més higiene.

Crec que canviaran coses perquè mica en mica les condicions milloraran, no hi haurà tants morts.

Crec que canviaran coses perquè serem més positius.

Crec que podem tenir contacte físic amb l'entorn proper.

Crec que si fem cas del que diu sanitat treurem la mascareta.

ESO-BAT

Citació

... amb el sistema telemàtic es va perdre aquesta essència (l'acompanyament emocional).

... crec que l'acompanyament emocional ha estat un fet clau ...

.. algunes famílies tampoc sabien com recórrer a aquesta ajuda ...

... aquersta relació professor / alumne abans es veia més reflexada cap a l'àmbit dels estudi, ara amb el covid s'ha adaptat i s'ha enfocat més al creixement (inter)personal de l'alumne, no només del creixement acadèmic de l'alumne).

... trobo que (la gestió emocional) és un tret molt important d'aquesta nova educació, , trobo que no s'ha de perdre aquesta essència quan s'acabi el covid

... s'ha perdut la relació entre persones, ... , a batxillerat trobes persones noves, que si no hagués la pandèmia l'escola facilitaria més socialitzar i conèixer més persones, ... , m'he centrat més en mi mateix, ...

... el mètode telemàtic ha fet que els alumnes ens podem adaptar molt més a totes les dificultats que vinguin a partir d'ara

Els que arriben a batxillerat i no coneixen ningú, els costa molt fer vincle i tenen por o vergonya de preguntar o d'obrir-se als altres

Hi ha menys conflictes a l'aula

Avui m'he trobat el profe al bar i de manera espontània hem fet un cafè. M'ha agradat parlar i saber coses d'ell

Els profes i els tutors sempre m'ajuden molt amb els problemes personals i em motiven per continuar estudiant

Hi ha tutories que ens deixen fer deures i estudiar i ja està

En el meu institut els profes ens motivaven molt i ens recordaven que pensaven en nosaltres. Feien vídeos i ens les enviaven

En el meu institut la classe de tutoria és dilluns a les 8 i ningú està per parlar

L'acompanyament emocional ha estat inexistent per part dels docents, però l'alumnat s'ha acompanyat molt i han creat xarxa.

S'hauria de formar el professorat per a l'acompanyament emocional de l'alumnat.

Cal veure l'aplicació real dels aprenentatges i acompanyar la introspecció per treballar l'orientació acadèmica.

Crec que les famílies han d'estar vinculades amb l'institut. Reunions mensuals amb la família. Que fos normal trobar pares passejant per l'institut

Normalitzar més les entrevistes amb la família i el tutor, més sovint, no sols una al trimestre, per unir totes les peces del puzzle, per saber com està anant l'alumne acadèmicament i personalment, que de vegades es té una però no l'altra, podria ser una gran manera d'unir les dues.

Un dels problemes és que els professors no són mestres, no estudien com aprenem, com ensenyar. Vull que m'ensenyi un professional d'ensenyar, no d'una matèria.

En el futur es podrien implantar els moments d'introspecció que ens ha permès el confinament, deixar espais i temps per meditar individualment sobre el que t'agrada i el que vols fer.

Idea clau

S'han sentit acompanyats durant el confinament, però creuen que presencialment és més efectiu.

Coincidència en la importància de recolzar l'alumnat amb una bona gestió emocional.

Cal millorar el traspàs d'informació a les famílies.

Abans tot estava centrat més en l'àmbit acadèmic, i ara es preocupen d'una manera més integral de l'alumnat.

Cal treballar els valors i la gestió de les emocions.

El covid i el confinament han afectat molt a la socialització, i cal donar eines per millorar la gestió emocional.

La superació de l'allunyament social facilitarà l'adaptació a dificultats venideres.

L'atenció emocional i personal es fa molt millor de manera presencial. Les trobades online són fredes i dificulten la creació del vincle.

Els alumnes de quart d'ESO i Batxillerat necessiten molta motivació i això es fa millor de manera presencial.

Les famílies i els alumnes són més autònoms a l'hora d'espavilar-se i buscar eines que els ajudin a estar informats i no dependre tant dels professors. Busquen les informacions als webs i a les plataformes online dels centres i en fan més ús d'aquesta eina.

Malgrat l'atenció i la cura es continuen fent, l'alumnat prefereix el contacte personal al format virtual.

Les tutories individuals online no s'aprofiten tant com les presencials.

S'han perdut les activitats i sortides de grup on realment es feia vicle i s'afavoria el coneixement entre els companys de classe.

Manifesten que han notat canvis en l'acompanyament dels tutors, que els tutors estan més pendents de les necessitats dels alumnes, pendents de la connectivitat i que els alumnes segueixin els aprenentatges, i de la comunicació amb les famílies.

Demanen activitats d'acompanyament i cura. No centrar exclusivament les tutories de 4t d'ESO a l'orientació acadèmica i professional, no ocupar l'espai d'acompanyament emocional i salut.

FP

Citació

"És més fred quan parles per la pantalla

Hi ha menys conflictes a l'aula

La meva tutora està molt pendent de tots els alumnes

M'ajuden molt amb els problemes personals. A mi em costa més estudiar perquè tinc dislèxia i la tutora s'ho recorda als altres profes

Sempre hem pogut enviat correus i fer videotrucades amb la tutora, abans del confinament, també

... yo siento la tutora mucho más encima de nosotros, ...

... estan bastant pendents de nosaltres, ens demanen cada dia com han anat les pràctiques, ... si estem malament aquell dia la professora surt de la classe amb nosaltres,

... ara als cicles formatius l'ajuda que tenim de la nostra tutora és molt millor que a l'ESO,

...en el batxillerat he notat que alguns professors ja no són tant propers com a l'ESO

... ja no són tant propers, però no ho trobo a faltar,....

Idea clau

L'atenció emocional i personal s'ha fet al llarg de la pandèmia, durant el confinament i també s'està fent en aquests moments.

Els alumnes se senten acompanyats i escoltats per part dels seus tutors i tutores.

Les famílies s'estan acostumant a buscar les informacions als webs dels centres i en fan més ús d'aquesta eina.

Malgrat l'atenció i la cura es continuen fent, l'alumnat prefereix el contacte personal al format virtual.

Percepció generalitzada de satisfacció amb la feina dels tutors als CFGM.

Els alumnes de batxillerat destaquen que ara els professorat no és tant proper com a l'ESO

PRI-ESO

Citació

R.D.- Alguns professors escolten i d'altres ,no (depèn del dia que tinguin). Si ens tornessin a confinar faria una videotrucada setmanal per poder aclarir dubtes.

D.P.- Estic d'acord, però a vegades alguns no accepten que s'equivoquen!.

J.R.- La majoria de vegades ens escolten, però quan a vegades tenim dubtes, no ho accepten i no tornen a explicar el que diuen.

J.R.- A vegades penso en el Coronavirus , però porto bé d'estar amb els mestres a l'aula. He estat confinada un cop i he parlat amb companys que abans no parlava.

M.I.- A classe parles més i et relaciones millor, presencialment.

H.B- La meva escola perfecte seria sense persones que es comportin malament o que no estudiin.

M.I.- Voldria que es fomentés més el gust per l'estudi, a les persones que no es comporten bé. En algunes matèries ensenyaria altres temes.

A.I:Durant el confinament, no recordo molt el que feia. Tenia una rutina molt marcada i no canviava res en el meu dia a dia. El que em va fer mal va ser no haver pogut fer el comiat de 6è..Sé que activitats de Nadal super importants de 6è, aquest anys no ho han pogut fer i em queda un molt bon record de l'any passat.

J.S: Jo, durant el confinament, necessitava el meu espai a soles. Em porto molt bé amb la família i tots necessitavem els nostres moments a soles. Tot i que ens va donar per fer 1 hora diària d'esport.

L.M: Em feia molta llàstima perquè sóc molt carinyosa i necessito mimos i la situació no ajuda. Sé que no ens hem de rendir i que hem de lluitar per tornar a la normalitat. Havia de ser forta i posar de la meua part per tirar endavant.

A.I: Durant el confinament la meua professora m'enviava correus per explicar-me dubtes i m'ajudava molt. Sé que hi ha més deures quan estas conformat però estàs a classe marca més la diferència i t'ho poden explicar millor. Em vaig sentir acompanyada tant online com presencial.

J.S: Jo durant la confinament, no vaig trobar massa acompanyament. Relacionat amb el treball, sí però emocionalment, no. Jo em porto bé amb la família però conec casos que no ho tene i els hagués anat bé. (està d'acord que de manera online, caldria reforçar l'acompanyament emocional perquè presencialment sí. Almenys una videotrucada a cada nen per saber com està. Presencialment, sí estem més per tu.

M.M Jo vaig tenir el curs passat a la meua tutora, que era la psicòloga de l'institut i jo vaig començar sola sense cap amiga. Quan fèiem online, qualsevol de nosaltres podiem demanar-li per parlar a soles via Meet. Un dia li vaig demanar i està molt bé. Ara tinc una altre tutor i no hem fet res d'això. Però presencialment, tenim les hores de tutoria, on es preocupen que tots estiguem bé!.

L.M: Jo tampoc he tingut massa ajuda, però quan feiem les classes online ens ho preguntaven però no es paraven i preguntaven a veure si ens passava alguna cosa. En relació a les matèries sí, però emocionalment, no. Les classes presencials sí n'estan més. També amb les mascaretes és més difícil que s'adonin que estas malament.

L.M: Hi ha professors que els agrada ajudar i intenten parlar amb aquests alumnes. Però hi ha d'altres que no, tot i que l'actitud del nen és important. A classe es nota qui està atent i qui no. Sé que hi ha temes que són avorrits però els nens d'avui en dia estan molt vagos.

A.I: Al meu institut, els professors es fixen molt i t'acompanyen per ajudar-te....Però és una obligació que han de tenir cap als professors i la resta d'alumnes i s'ha de mantenir aquest respecte. Sempre hi ha professors que tenen més autoritat.

J. M. Cal acompanyar a aquells que no estudien perquè potser els estan passant coses a la seva vida per les quals, és incapaç de centrar-se. Cal acompanyar-lo i s'ha de respectar la seva vida... però no tirar la tovallola.

J. M. Estem visquent molts canvis i qui sap, algú que anava malament a classe es converteixi en algú que treu molt bones notes. Cada persona és un món , els hi passen coses diferents i reaccionen de manera diferent.

Jo crec que sempre hem estat acompanyats. A les sessions d'E.F. fan tutories individuals i en aquells moments és quan pots explicar tot a la mestra. Crec que és molt important i s'hauria de fer a tot arreu.

A la meua classe la majoria es comporta bé ,però hi ha un que no fa massa els deures. A vegades el renyen i parlen amb els seus pares. Ell no canvia d'actitud però hi ha d'altres, que sí acaben canviant. A vegades la mestra parla i ens ajuda a donar-nos més confiança

Depenent de les professores que tenim, la classe es comporta d'una manera o d'una altra i no ho veig bé).

M'ha tocat molta sort amb la meua mestra perquè és molt creativa i fem coses xules. A vegades és molt estrictes però ho fa molt bé. I Amb la de mates, també!.

Hi ha un nen que insulta a la gent i no es controla ell mateix. Avui el monitor de menjador a parlat molt seriosament amb ell. Els professors el posen a ratlla i ho fan molt bé!. Però ell segueix igual. Crec que quan el renyen ,no ho fan davant dels altres i ho fan a soles i llavors entra a classe com si no hagués passat res. Com aquesta persona està a l'aula ,em semblaria incorrecte que en parléssim a l'aula.

Com era nou al principi, no notava massa l'acompanyament però en tornar, ara treballen molt les emocions. Abans d'uns exàmens es preocupen de com estem i també fem tutories. Ens ajuden molt!.

Hi ha nens que no es comporten bé i la mestra es posa més dura i treu la seva part més ferotge i envia nota per l'agenda o els renya. El pròxim dia si segueix sense portar la tasca, la conseqüència és més gran. A la nostra escola hi ha un aula amb dues persones, especialitzades en tot això. Es diu LA CABANYA i és un aula (que preferiria que no s'esborrés) on expliques com et sents i parles. Apart de calmar-te t'ajuden i saps que si tenim qualsevol problema, podem anar allà a parlar. És com el projecte ESCOLTA'M però més ampli. Pots anar quan vulguis. Hi ha un nen que va molt perquè els pares també ho han demanat.

La professora m'agrada molt. És estricta però també carinyosa. Fem tutories per parlar dels nostres sentiments i ens enviava bon dies originals i m'agradava molt. Al confinament explicavem en videotrucada sobre què fèiem. no era tan confidencial que quan ho fèiem personalment però estava molt bé!

A la nostra classe hi ha un nen discapacitat i hi ha coses, que li costen. El que més em preocupa és que quan vagi a l'ESO no el tractaran igual. La meua mestra és molt carinyosa i l'ajuda molt. Després tenim dos que són bastants explosius. Quan estan bé, es pot jugar amb ells, però quan estan en el seu punt de ràbia diuen unes coses...

Ara els pares s'entrevisten via link del ZOOM i crec que és més feina per la mestra. Prefereixo que les famílies vagin cara a cara amb el tutor/a perquè així també els veus dins de l'escola i és molt guai!. Crec que els mestres poden conèixer millor als meus pares, si anessin allà.

Hi ha un nen que diu tot el que pensa (sense pensar abans de parlar) i ha rebut càstigs importants. Tot això és perquè ningú li fa cas. Els mestres intenten parlar amb ell ,costa però com no té massa amics no es comporta bé i crida l'atenció (creu que si estiguessin més per ell, canviaria).

A vegades hi ha gent que no porta els deures i depenent dels professors, sabem quins renyen més i a quins els tenim més respecte. És un tema que parlem molt a classe, però no acabem de solucionar-ho!

Nosaltres fem un projecte que es diu ESCOLTA'M. S'emporta quatre alumnes i se'ls emporta per parlar. Abans teníem coixins però ara ja no i ho hem de fer en altres espais.

Fem un projecte que s'anomena PROJECTE LOTUS (semblant al ioga i cada dia fem lo de la càpsula i aprenem trucs per respirar bé amb la mascareta. Els divendres a la tarda fem valors ,on també fem assemblees o parlar de problemes i m'agrada molt!. Abans del confinament, el projecte lotus (ment ioga a l'exterior) no ho feiem però valors sí!

A mi m'ha agradat canviar de l'escola a l'institut i m'ajuden molt tant a l'escola que són del poble i ens coneixem tots com els de l'institut. Em sento molt ben acompanyat.

Jo al començament del confinament em vaig sentir penjada, però després ja no, vam fer video trucades i això em va ajudar molt.

Jo no conec als profes doncs acabo de començar en aquest centre, però em sento molt acompanyada, a l'escola estava molt bé i treballàvem les emocions i ara també em sento acompanyada.

Tots els profes de l'institut són molt bones persones i encara que em cauen millor uns que els altres em sento acompanyada. El que passa que passar de tenir un o dos professor a l'any passat a tenir un professor per assignatura és un gran canvi. Els profes són molt amables i encara que vaig entrar dues setmanes tard, ja que vaig estar confinada em vaig posar al dia ja que em van ajudar molt.

Hi ha alguns profes que intenten mirar per tu i són divertits però hi ha d'altres que són molt avorrits ja que repeteixen molt les coses i hi ha altres que et fan estar més enganxats a la classe, i a mi això m'afecta ja que em costa concentrar-me més amb els profes que no em tenen tan enganxat a la classe.

A mi m'agrada que hi hagi més mestres, l'any passat només hi havia un mestre per totes les assignatures, excepte anglès, E.F i música. Ara en tinc un per cada assignatura i ho trobo més divertit.

Nosaltres d'aquí a poc, farem un projecte amb el professor de biologia i el de dibuix sobre les aus. Un ens ensenyarà les parts de les aus i l'altre a dibuixar-les. Són dos mestres en una mateixa assignatura. A part tinc la mateixa profe per català que per E.Física. A altres grups hem partit les assignatures : un trimestre i mig fan música uns grups i un trimestre i mig un altra assignatura.

Al meu grup la mestra de biologia també s'ha ajuntat amb la de plàstica per treballar la cèl.lula. A mi això no m'agrada ja que a mi m'agrada molt el dibuix i la plàstica i les ciències naturals em costen molt i no voldria barrejar-ho.

Al meu institut no fem res compartit i a mi m'agrada així perquè si el professor no t'agrada, tens l'opció de canviar cada hora.

Jo penso que ara els professors es preocupen més de com estem de com ens sentim. Abans donaven més importància a les classes i ara ens pregunten més sobre les nostres emocions i això em sembla molt positiu.

Jo al principi em vaig sentir molt sola, ja que els meus mestres no ens deien res, només ens enviaven deures per correu. Després van començar a fer servir el classroom i les video conferències i això em va donar molta tranquil·litat.

A mi com que teníem el moodle de l'institut i fèiem video conferències setmanals, em vaig sentir molt acompanyat. També fèiem preguntes o ens preguntaven com estàvem.

Jo penso que ara els professors es preocupen més de com estem de com ens sentim. Abans donaven més importància a les classes i ara ens pregunten més sobre les nostres emocions i això em sembla molt positiu.

Jo em sento molt acompanyada ja que els professors es preocupen molt de com estem i de si aprenem. Al començament de curs ens van passar una enquesta sobre com havíem passat el confinament i de què esperàvem d'aquest curs.

Al meu centre hem canviat en quant a forma de treballar, com tenim classroom, treballem més en grups i fem projectes, és molt divertit. També fem autoavaluació i coavaluació.

Nosaltres, a l'institut continuem fem exàmens, el què passa és que ens deixen els apunts de classe per fer l'exàmen ja que les preguntes no son tancades. Bé això en algunes assignatures.

Jo aquest any m'he canviat d'escola però jo en aquestes dues escoles no he trobat que els professors ens ajudessin a fer el treballs, perquè en deien feu aquests treballs i exercicis i també en totes les classes acabem un quart d'hora abans, o sigui, no ho estan fent bé els professors.

Jo crec que tot depèn dels professors, uns si que intenten ajudar-te i fer que aprovis d'alguna manera, si l'examen no t'ha anat bé intenten que entreguis algun treball per ajudar-te a aprovar mentre que hi ha uns altres que si has suspès l'examen, doncs ja suspens l'assignatura, tot depèn del professor i l'assignatura.

En el meu cas m'he sentit bastant acompanyada, ja que m'he confinat una vegada el curs passat i un altra aquest curs i la veritat és que si, sobretot la tutora estan preguntant per les feines, com estàvem, si necessitàvem alguna video conferència de més per com ens sentíem i si m'he sentit i em sento molt acompanyada i ens intenten motivar bastant per fer les activitats que toquen i tot això. Jo crec que l'assignatura de projecte és la que més ens motivem uns amb els altres, sobretot amb els amics perquè fem més treballs en grup i això està molt bé a la meua escola.

Els meus professors d'ara pensen molt en nosaltres i ens diuen que ens posem la mascareta i ens recorden que no ens podem ajuntar, perquè a vegades ens volem ajuntar en les altres classes i no podem i ells ens ho recorden.

Jo si que he notat que en el què estudio actualment, en les portes obertes quan el vaig visitar per fer el canvi de primària a secundària que sempre han treballat amb ordinadors i intenten que estiguem una mica connectats. Si que és veritat que es preocupen molt més, envien més mails que és un canvi bastant gran. En l'anterior escola la tutora enviava un mail de tant en quant dient com estàvem, però aquí és bastant constant. Quasi cada dia envien mails, també ens envien més deures però són coses que no són gaire difícils de fer i si que els professors estan bastant implicats.

Jo a l'institut que estic, m'he sentit molt acompanyada perquè doncs per mi que ja està bé que no són massa sobre protectors, algun mestre si però en general no, però ajuden molt enviant correus electrònics i els donen molt suport a la gent que va més malament no?, no estic dient que a la gent que no ho necessitin no l'ajudin però donen molt suport a la gent que ho necessita més.

En el nostre centre si que ens donen suport i ens acompanyen, al confinament de març ens deien no passa res, tot tornarà a la normalitat, fins ara també ho diuen. Jo m'he confinat dues vegades aquest curs però igualment ens acompanyen i explicaven a la video conferència els deures, ens ajudaven i bueno si hi havia dubtes ho dèiem. Jo m'he sentit i em sento acompanyada, igual que els companys que tinc a la classe.

Jo he sentit que duran el confinament hi ha hagut moments durs perquè a més a més em vaig fer mal durant el confinament, sóc així d'especial, i estava jugant damunt un llit elàstic i vaig caure malament i em vaig fer mal, em vaig trencar el turmell, però si que jo recordo que anava amb la cama enguixada i els meus pares m'havien d'ajudar en tot pràcticament, m'ho havien de fer tot, i si que és veritat que havia vegades que ajudava però havia vegades que acabava cansat de que m'ho fessin tot, perquè els hi demanava una cosa i jo ho intentava fer i no em deixaven i aquestes coses cansen i si que és veritat que va ser un confinament dur per tothom, però jo crec que exceptuant la gent dels serveis essencials i els que van tenir el covid, els que ho van patir més

Jo abans em pensava que estar tancat a casa amb les maquinetes era molt divertit però ara em dono compte que és més divertit anar a jugar al parc amb els amics i m'agrada més que estar confinat amb la pantalla, això ho he après. I Ara no m'agrada estar tancat, sense fer res , i del valor dels metges ajudant a tothom i nosaltres estem aquí tancats sense fer res.

Jo si que , o sigui, a mi el confinament no em va afectar tant, pot ser és perquè amb els meus pares tinc la sort de tenir molt bona relació, tot i que estiguin divorciats, entre ells també tenen molt bona relació, es a dir, per part de la meva família tinc molt bona sort. També és veritat que no tot va ser com una pel·lícula, van haver-hi baralles però mai cap cosa extrema. També em va costar molt de no poder veure als meus avis. Jo en concret amb la meva àvia tinc una relació molt especial i em feia mal no poder-la veure. Però Bueno són coses que ho vam suportar, vam fer video trucades i també no ho vaig passar tan malament. Fèiem moltes video trucades amb els meus amics i ho gaudíem ja que no havia cap altre forma de comunicar-nos.

Jo amb els pares com ha dit l'Abril, tinc molt bona relació, més que amb els pares amb va passar amb la germana perquè tinc una germana que està adolescent però molt perduda i si que se'm va fer una mica pesat, ja que tot el dia contradeia el què deien els pares... i si que se'm va fer pesat, perquè en aquell moment jo si no era encara de deixeu-me estar sola, i anar per lliure, era més ella i llavors doncs si que vaig entendre com ho passen els pares en l'adolescència i si que vaig llavors prendre nota i jo no els hi farà passar tan dur com està fent la meva germana. Però excepte això no ho vaig passar tan malament. Ho vaig passar pitjor a l'estiu que ja m'avorria, és com si ens hagessin avançat les vacances uns mesos. Jo al juny ja estava mes que avorrida i després si que el

Jo el confinament estava molt trista perquè no podia veure a la gent que volia i la relació amb la família clar la convivència també costa perquè d'estar tota la tarda junts a estar tot el dia junts, a estar 24 hores, va ser una mica agobiant i no poder sortir de casa no em va agradar gens.

Jo la relació amb la meva família és molt bona i m'ho passo molt bé amb els meus pares i la meva germana i també en aquest confinament de març vaig aprendre a tenir paciència i a veure que nosaltres estàvem aquí a casa i que els metges i sanitaris estaven tenint cura de nosaltres perquè estiguéssim bé i també l'esperança de que tot aniria millor, en el confinament estàvem més junts i això ho veig com una cosa positiva.

Jo amb els meus pares també hi tinc molt bona relació, però de veure'ls només per les tardes perquè treballen a estar amb ells 24 h, hi ha vegades que m'enfadava per alguna cosa que em deien i no m'agradava i també amb el meu germà que està tan temps junts ens acabàvem barallant per alguna cosa.

Jo amb la meva família també tinc bona relació però sóc una persona que m'agobia estar a casa però va arribar un punt que era agobiant però després pensava amb les persones que ho estaven passant pitjor que jo o sigui que tenien COVID o sanitaris que estaven a primera línia i llavors vaig comprendre que lo meu no era tan greu i el què em va afectar és que la meva àvia que la veia cada dia, vaig estar tres o quatre mesos sense veure-la, i tampoc tenia mòbil i no podia ni veure-la per video i això va ser el què més em va afectar però per la resta tampoc va ser tan dur com pensava.

Tenim un tutor del grup però també un tutor individual. Amb ell pots parlar quan tens un problema o vols explicar alguna cosa. Aquest tutor individual no el fem servir gaire, i m'agradaria que parléssim amb ell més sovint.

Hi ha molts alumnes que no es senten còmodes o propers amb el tutor. No parlen, ni els expliquen les coses, i passen coses pitjors. Depèn del tutor, però és molt difícil trobar un tutor amb qui tu et sentis a gust. És una cosa que haurien de canviar els tutors: alguns haurien de ser més humanitaris, pensar més en els alumnes. No vas només a donar classe, estàs 6h amb ells, ets com el seu pare. Cal buscar més confiança amb els tutors.

És difícil trobar un professor amb qui estiguis a gust. Al meu centre cada tutor té una tutoria individual amb cada alumne, 1h al trimestre. De vegades no es porten molt bé (tenen bona relació entre ells) i voldrien parlar amb una altra persona. Nosaltres també tenim una hora de tutoria en la que podem parlar de coses, però caldria parlar més del que passa a classe, intentar solucionar els problemes. També s'hauria de parlar més amb els pares sobre el que passa al cole.

Tutories individuals s'hauria de fer una al trimestre, però si tens algun problema hauriem de poder dir que volem una altra tutoria individual.

A la meva escola tenim una tutora que ens fa totes les assignatures. Igualment hi ha alumnes que no tenen confiança i no li volen dir els problemes als tutors. Els professors de vegades podrien mostrar més afecte, preguntar quan veus que algú està malament.

La majoria de professors que he tingut s'han obert molt amb nosaltres. Al meu institut hi ha un correu electrònic que és anònim. Si veus que hi ha un problema amb algú i no està demanant ajuda, allà pots parlar-ho amb professors del centre que t'ajuden.

Jo potenciaria més les hores de tutoria individual per tenir més confiança amb el teu tutor.

No he notat molta diferència en la tutoria entre abans o després de la pandèmia. Nosaltres tenim 2h de tutoria a la setmana, i cada trimestre tenim una reunió individual amb el tutor per parlar de com t'ha anat i com et sents. Portem dos anys amb el mateix tutor. Crec que hauriem de fer més sessions individuals.

Al meu institut hi ha vegades que alguns companys no tenen prou confiança amb la tutora i necessitem reforçar l'hora de tutoria. Amb una hora de tutoria a la setmana no en tenim prou. Al meu institut no es fan tutories individuals i penso que estaria molt bé. També cal parlar de com ens sentim nosaltres. Hi ha vegades que amb alguns professors tenim més confiança i allà ens obrim, però no a l'hora de tutoria.

Fent excursions pots agafar confiança amb els professors i també amb els companys.

Hi ha professors que no pots tenir interacció amb ells. Haurien de reforçar el tenir més paciència (tutors) i que alguns alumnes no provoquéssin tant, per tenir millor relació. Hem de millorar la relació dins de l'aula.

Els professors cal que s'obrin també amb nosaltres, que no siguin tan superficials, que ens preguntin sobre nosaltres.

El meu professor d'anglès ens explica anècdotes de la seva vida, coses que ha viscut. Tu així veus que t'explica coses de la seva vida i pots confiar en ell, i llavors li pots explicar coses.

És important que els professors tinguin empatia. Si jo explico alguna cosa vull sentir que m'entén, això milloraria la confiança.

A primària ets més petit i et pregunten més. A secundària esperen que els demanis ajuda, que t'acostis tu.

A primària els professors anaven més al teu darrere, i a secundària hem de ser més autònoms, no estan tot el dia darrera nostre.

A nosaltres ens diuen que ens hem de fer més autònoms. Nosaltres tenim uns profes que son molt seriosos i crec que no haurien de ser tan exigents. A secundària t'ajuden menys, et diuen que has de ser autònom, que no han d'estar darrera teu.

A secundària estàs més lliure, has d'anar més autònom, no preguntar cada dos per tres i prendre les teves decisions.

M'agradaria que els professors a l'hora del pati estiguessin una miqueta disponibles per parlar, perquè a vegades no n'hi ha prou per solucionar totes les baralles del pati.

Idea clau

En general, comenten que els docents no accepten massa les errades pròpies i depenent de la persona, se senten més escoltats o menys.

Les connexions durant el confinament han pogut afavorir relacions socials amb companys/es amb qui no tenien relació a l'aula.. També s'ha comentat que la comunicació dins l'aula afavoreix la socialització entre iguals.

Alguns se senten escoltats i se senten de la mateixa manera comunicant-se amb el/la docent online que presencialment.

En general, demanen més comunicació amb els docents.

Si hagués un altre confinament, es demana una videotrucada setmanal per poder aclarir dubtes.

Preocupació per l'alumnat disruptiu. Calen estratègies per ajudar-los a aprendre i a comportar-se millor.

Recorden amb certa resignació els moments perduts durant el confinament: comiat de 6è del curs passat o la festa de Nadal del curs present

Durant el confinament, els membres de la família van necessitar espais per estar sols/es. Es comunica mostrant-ho com una necessitat humana que no és incompatible amb les bones relacions que mantinguin.

Hi ha mancances en relació a l'acompanyament dels docents, ja que n,hi ha que si que el fan i d'altres que no.

En general, demanen més comunicació amb els docents. Cal valorar l'acompanyament emocional junt amb el d'aprenentatges (perquè senten que l'emocional, és escàs).

Preocupació per l'alumnat disruptiu. Calen estratègies per ajudar-los a aprendre, comportar-se millor i entendre la importància de treure bons resultats. Es plantegen diferents propostes com: fer classes depenent de l'interès, fer les matèries més cultes com a optatives, per als que realment la volen estudiar. I acompanyar molt, respectant la intimitat de cadascú

Hi ha una unanimitat en creure imprescindible, les activitats relacionades amb les emocions: tutoria setmanal a E.F., la cabana, el projecte Escolta'm, tutories, Projecte Lotus...

Valoren moltíssim que el/la docent sigui creatiu/va, carinyós/a i que s'interessi de com està l'alumnat. Tot hi entenent que és necessari ser, a vegades, estricte/a. Se senten acompanyats/des.

No acaben d'entendre que es pugui parlar de certs problemes a l'aula, amb tot l'alumnat. Ho veuen com una falta de respecte. Però no s'aprecia massa confiança, en els possibles canvis d'actitud de l'alumne/a disruptiu/va.

Quan acabi la pandèmia, prefereixen que les famílies facin entrevistes presencials, que en videotrucada. Així el/la tutor/a pot coneixe'ls millor i a ells/es els agrada veure'ls al centre.

Preocupació per l'alumnat disruptiu o amb dificultats d'aprenentatge. Calen estratègies per ajudar-los a aprendre, comportar-se millor i entendre la importància de treure bons resultats. Bàsicament, als disruptius, els hi justifiquen per una manca d'atenció (o a vegades massa), per part de la família.

Importància de la figura del tutor/a. Necessitat de més hores de tutoria individualitzada. Els alumnes demanen professors més propers.

Docents

Citació

(el confinament) També ens ha dut coses bones, un esprint en tecnologia i col·laboració, però també ha dut molta frustració i docents cremats, ens sentim sobrepassats, la manca de coherència ens porta una frustració com a col·lectiu.

Hi ha hagut una part de soledat, que els claustres han acompanyat fent pinya, però l'administració ha anat a batzegades, les instruccions les sabíem per la direcció, falta de respecte, sols, mascareta, gel, distància i ja ens ho trobarem. (Mestra d'escola de Tarragona, centre petit aïllat per carreteres i zona comercial. CMC, amb cultura de centre molt tradicional.)

Temps. Ja en la pandèmia ens va faltar molt de temps perquè havíem d'atendre l'alumnat com si fos a l'escola i coordinar-nos per prendre decisions amb coherència. (Mestra d'escola d'Esplugues amb molta diversitat, SIEI, en canvi de metodologies.)

I temps per la família, per tenir cura de les nostres famílies. (Directora escola, treballen per projectes, molt treball cooperatiu.)

Crec que vaig portar millor el confinament de la primavera que no el començament del curs, perquè com deia la companya, els alumnes estan encorsetats, rígids, tristos...La cosa s'allarga. Estem tristos...Ja cansa, una miqueta.

Increment de la violència en les últimes setmanes. Nosaltres també l'estem patint i crec que és hi ha una espiral d'angoixa/tristesia entre el professorat i l'alumnat. A la comissió de convivència estem desbordats. Alumnes i famílies amb angoixes, amb tristos. I fins i tot els alumnes que els veiem bé: ho estan portant bé? Per què no sabem si estan petant per fora. L'allargament de la pandèmia i un nivell més alt d'estrès està fent que augmentin. Ens està costant arribant a tot. Alumnat que deixa els estudis perquè no arriba, perquè se'ls fa difícil combinar la presencialitat amb la virtualitat...Encara estem a meitat de curs i estem molt al límit. I ens trobem que en dos anys ens demanen que pensem un batxillerat nou, hem de començar a pensar en el

Més conflictes, més problemes i això ens està fent donar-li molta importància al sevei de mediació. Intervencions que abans eren molt puntuals, ara tenen molta presència. Les tutories també s'han transformat per treballar molt el conflicte, les gestions de les emocions. Eren coses que ja feiem però que ara estem treballant molt més. La pandèmia està passant factura. També hi ha gent amb molta empenta. És positiu començar a treballar més en aquesta direcció, però al darrere hi ha un patiment dels alumnes, de les famílies...

Com a part de l'equip directiu vam fer un gran esforç i la veritat és que la resposta del claustre va ser espectacular. Encara ara els hi agraeixo. Van fer tot el possible per estar a prop dels nens i les famílies. Però aquesta sensació de cansament comença a ser crònica. S'allarga en el temps i cada dia van sortint coses i sembla que no li veiem el final.

Hi ha 4 aspectes que el sistema educatiu hauria de posar en valor: la importància de l'acció tutorial i de la orientació, que ha estat clau en aquest temps. La funció d'aquests professionals està poc valorada en el sistema educatiu, no hi ha prou hores per dedicar a aquesta feina, i és una feina difícil que no es posa prou en valor. Després la importància de prioritzar els aprenentatges, repensar què és realment important, competencial i útil. El tercer, el treball col·laboratiu entre el professorat. Amb la reducció d'hores no lectives, han mort molts projectes que necessiten d'hores de treball en equip del professorat, es necessiten aquestes hores de treball. I per últim, la vulnerabilitat de moltes famílies, que hem vist a casa seva des dels nostres

Cal poder treballar amb grups petits. Grups de 30 per aula no permeten una bon atenció a l'alumnat. Poder continuar treballant amb grups més petits, de 15 o 20 alumnes ens permetria donar una millor atenció. Aquest any ho hem aconseguit perdent reforços que necessita l'alumnat amb més dificultats, deixant-los dissolts en grups més petits però on no se'ls podia atendre tan bé com fins ara.

Necessitem actuacions conjuntes de treball directe amb les famílies, a nivell de recursos socials, educatius i mèdics. En el nostre cas necessitem respostes ràpides perquè hi ha molt de patiment, i no hi ha encara tot el suport que necessiten. Ens hem de coordinar millor entre els diferents serveis per poder actuar ràpidament. Sanitat, recursos socials i educació, necessitem actuar coordinats davant de les situacions de risc. A nivell psicològic el recolzament a les famílies hem estat els tutors, i ha estat molt dur.

Idea clau

Prioritzar la cura i l'acompanyament i tenir clares les prioritats de cada etapa, un currículum molt obert.

Una escola on aprendre valors i estratègies socials.

Un futur en què els docents ens sentíssim e especialistes en adolescents (a més a més d'especialistes d'una matèria), on la tutoria i l'orientació fos una branca essencial, amb tutors de 5-6 alumnes.

Una escola on a través de les matèries treballem el ser i el fet de conviure.

Escoles on es pugui conviure i també es pugui ser, amb espais agradables, molta vegetació, espais grans i que permetin la interacció dels diferents grups.

Vincular l'escola i la família.

Ensenyar a aprendre, a ser persones, educar en valors, a gestionar la frustració, a prevenir les addiccions, a tenir cura de la intimitat

On es treballi l'autoestima, fruit de l'esforç, l'autonomia, amb tutories de luxe, amb menys alumnes per tutor, on tots siguem tutors, i menys alumnes a l'aula.

Una escola on s'acompanyi els docents i les famílies.

Acompanyament i cura - Docents -

Atenció d'un psicòleg pels docents, escoles amb logopedes, especialistes en audició i llenguatge, fisioterapeutes...
Especialistes que formin part del centre.

Cura dels docents: Atenció d'un psicòleg pels docents.

Mantenir un projecte d'escolta a tota la comunitat educativa, com l'espai d'avui.

Famílies

Citació

No hi ha espais de socialització virtual

Els nens amb dificultats estan més aïllats

Els tutors i tutores fan molt acompanyament emocional

Calen professionals de la psicopedagogia a les escoles

Estem en contacte per correu i whatsapp amb la tutora i això ens dona molta confiança

Si emocionalment no estàs bé, és impossible que aprenguis res

Cal una escola inclusiva i diversa perquè la societat és diversa però no és inclusiva

Cal adaptar-se a les característiques individuals dels alumnes, amb empatia i amor, empoderament

Ajudar-los en el seu projecte de futur, orientació i formació integral de la persona

L'acompanyament emocional ha d'estar per davant de tot. Cal ensenyar-los a relacionar-se des de l'empatia, a resoldre els conflictes que tinguin i a gestionar les emocions

Acompanyament des de la mirada respectuosa, sense jutjar ni amb prejudicis, des de la llibertat i la tolerància. Potenciar el sentiment de vincle i de tribu

«Jo vaig trobar molt interessant, durant la pandèmia, que es va fer un espai virtual que es deia CONVIURE, realitzat a través del Departament d'Ensenyament, i era un espai on els professors i les famílies es podien donar moltes eines d'educació emocional. Per poder acompanyar, jo crec que primer tu primer has d'estar bé, i això és el que es transmetia als professors: ells havien d'estar bé i saber acollir les emocions per poder acompanyar el seu alumnat. Crec que s'haurien de fer més propostes en aquesta línia per poder acompanyar millor els nens»(MG).

«Suposo també que si això ho ofereixen des dels instituts no és el mateix que a casa, perquè com a mare, per molta confiança que puguin tenir amb tu sempre hi haurà coses que no te les expliquin. Poder parlar amb algú de la seva edat, o amb algú amb qui tinguin un altre tipus de relació, que sigui més... Perquè ara no volen parlar de res, ara som unes pesades i ...» (M.).

«El que estem fent ara aquí, amb un grup, parlant... també podria ser la mateixa idea amb els estudiants, no? Fer uns grups amb els estudiants, a les classes, als col·legis, ... Fer grups o bé de molt semblants o de molt diferents, no sé com haurien de ser perquè funcionessin, però també es podrien plantejar coses així, no?» (S).

«Obrim els centres a altres perfils professionals. Per què haurien de ser sempre els professors? Per què no podem comptar amb dinamitzadors, amb integradors, amb educadors socials? Tenim les figures dels TI, els integradors. Al nostre institut, aquesta figura ara la tenim i després no la tenim. I això no pot ser, els integradors i integradores, educadors i educadores socials serien figures que haurien de ser-hi sí o sí, perquè el professorat té la formació que té, que crec que s'hauria d'ampliar més, però insisteixo: obrim els centres a aquestes noves figures. D'això que comentàvem de la salut emocional, és que és primordial a aquestes edats, per tant, aquest acompanyament el pot fer qualsevol altre professional que sigui expert en el tema. No cal que nossem al

«Es podria reduir el currículum [per a deixar més espai per tractar aquests temes] i complementar-ho d'una manera diferent. Per exemple, la meva filla va entrar a un programa que fan aquí al Bages i que em sembla que es fa a tot Catalunya, que en diuen 'Set de mates'. Potser estaria bé reduir l'horari, però més que dedicar-hi menys hores en general, dedicar-ne menys a la classe 'tradicional', diguem-ne. Fer una combinació que tothom tingués un grau de llibertat per dedicar-se al que el motivi». (S.)

«Això que comentava el company del 'Set de mates', o el 'bojos per la ciència', és [es realitzen de manera] extraordinari. Són hores 'de més a més'. En la meva experiència, totes aquestes activitats que s'han fet són més hores i més hores per als nens» (M.G.)

"Sobre el currículum hi ha continguts que els comencen a treballar a tercer de primària i els acaben de treballar a quart d'ESO. I no és que aquests coneixements els vagin acumulant, és que els van repetint molt, molt, molt. Quin avantatge té això de treballar per projectes, o per reptes? Que moltes d'aquestes coses, potser si es fessin per cicles, si ja s'han treballat a cinquè i sisè de primària o a primer i segon d'ESO, tu pots dir 'no. Jo això ho treballaré a primer d'ESO. A segon ja faré una altra cosa'. I no és que deixis de treballar el currículum, fas el mateix currículum però no el fas tan dens com te l'estan proposant. Per això és un canvi, i realment és així. I el treballar per projectes o per reptes et permet això. Què haig de fer en aquests dos anys, entre primer i segon d'ESO? Haig de fer això

«La barreja d'alumnes als grups és bona, jo crec que la barreja és bona. Però hi ha moments que als més bons també els llastra. Potser segons objectius, o matèries, també interessaria separar.» (S.)

«Jo crec que fan els temaris massa 'a saco'. Cada setmana ha de ser un tema, i llavors s'ha d'anar treient. Llavors és clar, no els arriben a assimilar. En canvi, amb els projectes i eines i exercicis més didàctiques, és com s'aprèn millor, és quan s'assimila. Perquè sinó és un rotllo, és aprendre de 'pe' a 'pa', i ja està» (Ma).

«Jo penso que potser el fet de separar-los, agrupar-los segons les seves facilitats i interessos, com fan a d'altres països, hi ha casos que podria ser interessant. Especialitzar-los de seguida i potenciar certes habilitats. També és veritat que això pot comportar altres problemes i dividint molt, però... » (S.)

«El que sí volia dir jo és que una cosa que crec que falla molt, i que si s'hagués d'invertir en alguna cosa penso que hauria de ser en això, és l'aprenentatge manipulatiu. Està fallant moltíssim, a secundària, l'aprenentatge manipulatiu: no tenen eines, no poden experimentar amb el que estan aprenent, amb res. En cap tipus d'àrea, i aquí és on hi ha un aprenentatge més significatiu. I per això, tant aprenentatge s'oblida al cap dels anys, perquè cal aquest tipus d'aprenentatge. Si en comptes d'invertir tant en taules, per exemple, s'invertís en eines perquè els infants poguessin experimentar amb elles, llavors sí que tindríem més èxit. Això són diners, i caldria una inversió per aquí» (XB)

«Jo volia fer menció del tema de l'atenció a la diversitat, que estaria molt lligat amb el tema que ha comentat abans la Ma. De deixar entrar als centres als educadors, integradors, etc. Crec que aquí també hi ha una manca d'inversió i que podríem detectar més necessitats dins l'aula i atendre-les totes com cal. Perquè si es vol barrejar, que està molt bé, primer s'han d'atendre. No podem dir que tots som iguals quan no som iguals: hi ha qui necessitarà més ajuda i hi ha qui en necessitarà menys. I si no detectem aquestes necessitats, no les podem atendre.» (M.G.)

«Dic el mateix amb el tema de la digitalització: hi ha molts centres que no tenen personal preparat per a l'informàtica. Personal que només sap fer anar l'informàtica del centre. Penso que no hi ha un suport més tècnic en aquest aspecte, sembla que se li deixi només als professors del centre, i cal un professional per fer un manteniment informàtic» (I.)

«Per què no obrir els centres dissabtes i diumenges? Per què a l'estiu han d'estar tancats? Per què no obrir els caps de setmana perquè els nens puguin anar a estudiar? A estudiar o a jugar, obrir els centres i les biblioteques... Allà hi podrien anar, i sí que es podrien connectar a internet per fer la feina, no caldrien profes. A l'estiu, al juliol, per què han d'estar tancats?»

«Necessàriament els nens han d'anar amb els de la seva edat? Un nen de primer que fos molt bo en matemàtiques, no podria anar a tercer, o en anglès? Potser tot podria ser més flexible, no, també?»

«Jo tinc una idea, que és entrelaçable amb moltes de les coses que hem parlat avui, i és que potser hem de tenir més en compte els infants a l'hora de, per exemple, dissenyar nous espais educatius. Poder potser canviar l'aula, revolucionar-la completament i canviar el que entendríem com a 'aula tradicional', amb la taula del professor al davant i tots els pupitres l'un darrera l'altre enfocats a ell per a escoltar-lo. Escoltar què tenen a dir els alumnes en això, per exemple, o fins i tot per a co-dissenyar el seu propi currículum. També parlàvem d'aquesta desafecció i de com els costa als nens memoritzar i repetir uns continguts que no troben que vagin amb ells, però realment jo crec que si tinguessin més capacitat de decidir en molts més àmbits del seu procés educatiu, potser

«Potser el tema aquest del disseny de les aules, de que puguin participar a l'hora de dissenyar el seu propi espai, això potser els podria fer sentir-s'ho més seu, no? Com amb la seva habitació, que també se la decoren i se la organitzen i allò els fa sentir-s'ho seu». (S.)

«Les classes a l'ESO són molt grans, així que també és difícil de canviar la situació en l'aula si hi ha, per exemple, 30 taules...» (I).

«No sé si és normal, però jo veig a les meves filles que sempre van en grups de nenes, i els nens van en grup amb nens. No sé si deu ser llei de vida, però potser és interessant potenciar que es barregin més entre ells» (S.)

«Jo vull afegir que estic molt d'acord amb això que diem que els nens es queixen de que no se'ls escolta prou, que no se'ls té en compte. Fins i tot de que a vegades se'ls falta al respecte. Que és veritat que també a aquestes edats tenen la pell molt fina, i de seguida es senten atacats; però de vegades, quan t'expliquen què ha passat, penses que és normal que s'hagin sentit així. Que son adolescents, i que un professor que està atenent adolescents, hauria de saber tractar-los una miqueta. [...] De vegades, quan els dius que parlin amb el tutor, de vegades veus que no sempre és la persona amb qui més confiança tenen» (MG).

Una de les coses que s'ha posat de manifest és que ha reforçat molt el rol dels mestres, per part de les famílies s'ha valorat molt.

L'escola ha de tenir més relació amb les famílies. Ara s'estava començant a obrir molt (l'escola) i de cara al futur quan es pugui tornar a fer, m'agradaria. Poder compartir més activitats amb els nens, dins de l'aula. Es fa més amb els petits, i estaria bé que es fes amb els grans, de forma habitual. Saber què passa a l'escola, com es fan les classes.

La meua filla no m'hi vol, a l'institut. Per la seva edat, s'ho passen malament. Durant el confinament amagaven les càmeres, els feia vergonya. No volen ni que els acompanyis a l'institut. Els pares a l'institut podríem donar un cop de mà, però no sé si seria còmode amb els alumnes d'aquest edat. Penso que els profes d'institut tampoc estan acostumats.

M'agradaria molt fer comunitat educativa. Que les famílies col·laborin, que anem tots (escola i famílies) a una.

Afegiria (als continguts que s'expliquen avui a les escoles) treball emocional. Després del confinament han arrelat problemes a dojo. Necessitem treball emocional per part d'experts. Manquen recursos i formació en aquest aspecte, és una part molt important que es treballa poc. Els mestres no en saben prou.

Caldria posar més suport psicològic als centres.

Afegiria un reciclatge dels mestres. Els nens necessiten moure's més, metodologies més actives, més projectes. Necessitem un canvi, més als instituts, on hi ha més casses tradicionals. Els nens que van bé, van bé. Els que tenen suport de la família poden pagar a un mestre particular per a que se'n surtin. En un institut l'atenció a la diversitat és complicada, més que a primària.

Idea clau

L'atenció emocional i personal ha millorat molt en els darrers anys.

L'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives també ha millorat. Però el gran repte és atendre la diversitat en una escola inclusiva.

La coordinació entre famílies i escola és vital per a un bon coneixement dels alumnes i una millora de l'acompanyament i la cura.

Les famílies visiten més els web dels centres i això ha millorat la comunicació escola-família.

Malgrat l'atenció i la cura es continuen fent, l'alumnat prefereix el contacte personal a les trobades virtuals. Som éssers socials i necessitem el contacte físic. Parlar amb el tutor per VC quan la família està a prop és difícil.

Bona experiència de programes com 'Conviure', un espai virtual on professorat i famílies podien intercanviar enes d'educació emocional. «Per poder acompanyar, primer has d'estar bé»

Acompanyar des de l'escola o l'institut no és com fer-ho des de casa. En molts casos, els alumnes perceben l'escola com un espai de confiança, i cal vetllar perquè es segueixi avançant en aquesta línia.

Importància de la relació i l'acompanyament entre iguals.

Obrir els centres a d'altres perfils professionals, com educadors o integradors socials, per a poder atendre millor les necessitats específiques dels centres i aportar alhora un reforç de la vessant pedagògica de l'ensenyament.

Reduir el currículum convencional per destinar més espai i temps a l'acompanyament i la cura.

Hi ha continguts que es 'sobrerepeteixen' al llarg dels cursos, que no aporten millores, i que causen desinterès i avorriment en l'estudiantat.

Els continguts es treballen excessivament ràpid.

Avançar cap a l'aprenentatge per projectes i la introducció de noves metodologies més didàctiques pot portar a una major assimilació dels continguts fins i tot dedicant-hi menys temps

Manca d'aprenentatge manipulatiu, poca experimentació amb el que s'aprèn a classe.

Molts centres no tenen personal de suport tècnic en l'àmbit tecnològic, i això recau sobre els docents.

Molts alumnes tenen la sensació de que no se'ls escolta prou, i una major participació en el seu procés educatiu podria millorar la seva afecció i motivació amb l'escola.

Digitalització

Adm Local

Idea clau

La digitalització, malgrat formar part del discurs educatiu, no formava part de la pràctica educativa.

La pandèmia ha visibilitzat que la digitalització era un tema clau en l'educació.

Amb la digitalització s'han evidenciat més les diferències socials, que ja existien, en les oportunitats de disposar de recursos (no únicament les connexions, sinó també la disponibilitat d'espais, o el suport de les famílies). També s'han evidenciat les mancances en l'ús i l'accés per part dels docents i el personal educador.

La digitalització també ha obert noves portes a les formes de participar i relacionar-se amb la comunitat educativa, d'ampliar les possibilitats de debat. L'ús de noves eines obre noves possibilitats. Una presència més directa en les xarxes socials i una introducció en els espais virtual de la població juvenil (continuïtat estudis, tutories virtuals, transicions,...)

La digitalització, que s'ha incorporat amb força durant la pandèmia, caldrà pensar-la conjuntament amb les famílies i el seu paper en l'acompanyament en els processos d'aprenentatge. Caldrà pensar estratègies per acompanyar a les famílies i evitar l'esclatxa digital.

Les noves tecnologies de comunicació han passat a ocupar una part molt important del temps, tant dels infants i joves, com també de les seves famílies. Caldrà repensar també, no únicament el seu ús com a metodologia d'aprenentatge, sinó en educar en un ús racional de les mateixes.

Els Ajuntaments, i a banda de promoure accions més compensatòries i d'igualtat d'oportunitats, haurien de tenir en compte en acompanyar a les famílies en la digitalització de l'educació.

Alumnat

Adults

Citació

... hay muchas personas que no se pueden permitir tecnología, ya sea un ordenador o una tablet, entonces hay mucha gente a la que le ha costado hacer clases online porque no se han podido conectar, no tenían una conexión en su casa

... las personas que no disponemos de Internet en casa o de ordenador, nos dificulta el poder seguir como el resto de compañeros ..., el curso pasado con el confinamiento general yo me encontré en casa sin un ordenador

... si que estaría bien poder proporcionar al centro algunos ordenadores o tablets para que en caso de que sea así el centro mismo te pueda ayudar

... .no es justo hacer siempre presentaciones puede ser que haya un alumno que no sabe usar la tecnología

Idea clau

Molts alumnes no disposen de recursos digitals a casa, ni dispositius ni connectivitat

Caldria proporcionar dispositius i connectivitat de la mateixa manera que s'ha fet a l'ESO i el Batxillerat

Es necessita més formació en l'ús de les tecnologies

Adults cpenitenciari

Citació

Que no hi hagi molta informàtica, o que n'hi hagi per treballar des de casa. Però no s'hauria de perdre el contacte amb el professor El vincle amb el professor no s'hauria de perdre. Fer meitat i meitat estaria bé Ens van passar un dossier, però hi havia coses que no les entenia i necessitava un professor que m'ajudés Si fóssim al carrer el tema digital ens aniria millor, perquè el professor podria passar exercicis o fer teleconferències

La escuela del futuro, la que sería perfecta , sería integrar profesores y familiares para ayudar. Que el mundo està cambiando y hay mucha maldad en las tecnologías, pero al mismo tiempo las tecnologías son importantes. Pero con exceso no son buenas

La vida avanza y la tecnología està a la orden del día, però debería irse con cuidado.

Creo (en el futur) que haremos clase on line y se va a perder el vinculo del profesor y el alumno. Tanta digitalización no es buena

Idea clau

No tenen accés lliure a les tecnologies mòbils, però en desconfien un xic. De fet, tenen por que el seu ús impliqui una pèrdua de contacte amb el professorat, que és allò que més valoren.

Hi ha limitacions en l'ús de dispositius informàtics que permetin una connexió amb l'exterior. Aquesta restricció ha condicionat negativament el model d'ensenyament durant la pandèmia perquè s'ha substituït la classe presencial per un dossier en paper. Una metodologia aquesta que no permet fer el seguiment i l'acompanyament que demana l'alumnat.

La digitalització es veu amb una certa prevenció. D'una banda, es considera que podria millorar l'ensenyament, però de l'altra ho veuen com una amenaça que podria trencar el vincle afectiu entre alumnat i professorat. I val a dir que aquesta és la característica que més valoren tots els participants en el debat.

CEE

Citació

Hem trobat a faltar que no podia els deures perquè tenia l'ordinador trencat.

Hem trobat a faltar quedar amb els amics.

ESO-BAT

Citació

a nosaltres no ens han explicat res i ens hagués vingut molt bé

... passant-me 6 hores connectada sense parar i deixant-me la vista

... és molt cansat de estar molta estona davant de l'ordinador ...

... telemàtic es fa una mica pesat mirar la pantalla durant 6 hores seguides i cansa la vista.

... no, depèn dels professors, però molts no

... s'haurien d'ajuntar les dues coses, de vegades a mà de vegades digital, ... a vegades se't queda millor si ho fas a mà

... l'important és trobar un equilibri ja que Internet ens facilita moltes coses, ... però també s'ha de saber prendre apunts per un mateix,, saber fer esquemes,

Ens passem moltes hores davant les pantalles però això ens prepara per a la universitat

Fem classes de dues hores. Fem tres matèries per dia en aquest format. Es fa pesat de vegades però s'aprofita més el temps per combinar teoria i pràctica

Gran part de l'ensenyament serà online en el futur perquè per molta gent és més còmode i més barat si viuen lluny de les universitats o els llocs on es fan els cicles formatius

Quan estic l'institut se'm passa abans el temps perquè canvis de classe, vas al pati... però a casa és tota l'estona davant l'ordinador i sense tenir contacte amb ningú, només classes i més classes

Cal aplicar les eines tecnològiques a totes les àrees no només a les tecnològiques

L'avaluació de les competències digitals no es demostra només fent un treball amb l'ordinador, va molt més enllà. Implica fer un bon ús i ser creatiu

Les tecnologies mai poden superar el paper del professor

No ens podem imaginar el confinament sense eines tecnològiques

Molts profes han après a utilitzar les tecnologies durant el confinament

Cal dotar de recursos als docents que encara no s'han adaptat a les classes virtuals híbrides, amb mig grup presencial i mig grup connectat virtualment.

Ara ens posen més deures via digital, però no tothom en té i hi ha instituts on se cedeixen ordinadors als alumnes i altres que no, i això no està bé.

Si el món està evolucionant a treballar digitalment, a l'institut ens han d'ensenyar a treballar digitalment

Cal aprendre a viure en un món interconnectat. Si el món està evolucionant a treballar digitalment, a l'institut ens han d'ensenyar a treballar digitalment.

En el futur, com més presencial, millor. Ja hi ha una tendència a la virtualitat, per tant millor potenciar la presencialitat de l'educació."

Idea clau

Crec que cal diferenciar l'ús de l'ordinador a classe, de l'ús de l'ordinador per fer classes telemàtiques. La majoria estan cansats de les classes telemàtiques i creuen que passen moltes hores connectats. Desitgen que acabin les mesures Covid per tornar al 100 % de presencialitat.

Respecte de l'ús pel treball de classe, creuen que falta més formació o guiatge en l'ús de les aplicacions, i que depèn molt del professorat.

Reconeixen la practicitat de les eines digitals, però demanen treballar amb altres tempos que permetin la reflexió sobre el que estan fent.

Cal que el Sistema proporcioni o garantitzi que tothom disposa de dispositius i connectivitat.

Estan cansats de les classes telemàtiques i creuen que passen moltes hores connectats. Desitgen que acabin les mesures Covid per tornar al 100 % de presencialitat.

Falta més formació o guiatge en l'ús de les aplicacions, i que depèn molt del professorat

No reben formació sobre la millor manera de desenvolupar el procés creatiu amb les eines digitals.

Cal que el Sistema proporcioni o garantitzi que tothom disposa de dispositius i connectivitat.

La millora de les competències digitals personals no es perceben entre els alumnes que ja són nadius digitals.

Hi ha un excés d'informació digital i cal tenir criteris de cerca eficaços.

Hi ha una incongruència; d'una banda ens alerten dels perills de passar moltes hores davant l'ordinador i de l'altra tot ho hem de fer davant les pantalles.

Molts docents fan en línia el mateix que fan a l'aula.

Hi ha hagut molta diferència en l'ús de les eines digitals des del confinament al març del 2020 al moment actual. Hem millorat molt en quant a equilibrar els temps i les tasques per a les que fem servir l'ordinador.

Pel que fa a la docència a distància: apunten que alguns docents no estan adaptats, els inconvenients de la connectivitat (no tothom, no sempre, no arreu del territori hi ha connexió de qualitat), s'entenen millor les explicacions presencials, hi ha acompanyament, per la salut mental, és més còmode.

Accés a les eines digitals: Reclamen connexió per a tothom. Imaginen un futur amb tauletes o ordinadors per a tots els alumnes. Combinar diferents eines digitals per fer servir en cada moment la que et convé més.

FP

Citació

Hi ha dies que ens passem tota la tarda fent classes online. Jo em despisto molt i em costa més seguir l'atenció

"Fem el mateix online que el que fariem a classe. Cal canviar la metodologia

"He rebut correus en cap de setmana posant-me feina

"Aquest matí he rebut per fi l'ordinador del Departament(2 de febrer de 2021)

En el meu centre es van deixar molts ordinadors en préstec pels que no en tenien

Si ens hem de comprar l'ordinador i pagar la connexió wi-fi molta gent es quedarà fora del sistema

Hi ha famílies que no s'atreveixen a dir que tenen una situació econòmica dolenta i no demanen res

Gran part de l'ensenyament serà online en el futur però els cicles formatius han de continuar tenint part pràctica al centre o a la empresa

... jo tinc TDAH, i a mi treballar des de casa em va molt malament, ... no és el mateix que tenir un professor al davant que et digui que has de fer, ...

... nosaltres som uns 25 -26, tenim ordinadors de sobra.

... disposem cadascú d'un ordinador

... comparant amb llibres i etc, se'm fa molt senzill utilitzar l'ordinador

... yo lo veo muy práctico el uso de los ordenadores

... l'alumne hauria de tenir-hi l'opció de poder-hi entregar la seva feina en digital o en físic

... nosaltres al cicle tenim una assignatura que es diu Empresa i Iniciativa empenedora, on ... t'expliquen com passar hores davant d'un ordinador

Idea clau

La millora de les competències digitals personals ha estat en alguns casos molt significatives i en alguns altres gairebé inapreciables

Els docents han abusat molt de demanar treballs sense tenir en compte el que demanaven altres docents. Ha faltat coordinació.

Caldria ensenyar tots els docents a fer servir les eines tecnològiques

Hi ha hagut poca coordinació entre els docents respecte les eines que han fet servir (meet, classroom, zoom, jitsi...)

Segons les característiques de l'alumnat les classes telemàtiques poden ser estressants

Reconeixement de la importància de les eines digitals.

Falta de formació sobre les bones pràctiques durant el treball amb ordinadors.

PRI-ESO

Citació

M.I.- Intentem no compartir massa i fem MEET per estudiar. A l'aula no fem servir els ordinadors però sí s'utilitza més la tecnologia, com a activitats. Jo sóc més partidari de les presencials. Aprens molt més perquè online, a vegades pots tenir dificultats (com amb el wifi).

N.G.- Ja no fem informàtica. Abans fèiem grups perquè no teniem massa ordinadors i ara ja res. A la meua classe no fem res online i durant el confinament, tampoc!.

H.B.- Tinc molts amics a 2n d'ESO que m'han explicat com es feia abans. S'utilitzava molt menys l'ordinador. Ara s'evita molt tocar el paper i quasi tot és online, menys els exàmens.

J.R.- A classe de tecnologia ens van explicar com s'utilitza el GMAIL i d'altres eines tecnològiques. Treballem amb llibres online i prenem apunts amb el portàtil. Abans treballavem molt amb el MOODLE , ara han canviat al Classroom i em sembla millor!.

H.B.(Al seu centre van decidir no fer el canvi a CLASSROOM i prefereix treballar en paper).

L.A.- Per no tocar papers, hem fet exàmens amb KAHOOT, QÜESTIONARIS etc i em sembla bé, però l'ordinador fa la feina de corregir i tenen errades en posar la nota.

R.D.- El curs passat anàvem molt a l'aula d'informàtica i ara tenim uns carros que hem de desinfectar i a més, cal reservar-lo...Potser, els centres necessitarien més dispositius i a vegades cal reservar amb tres setmanes d'antelació...Per això s'aprofita el temps quan els tenim i aprenem amb els portàtils.

L.G.- L'escola està bé com ara i millor que segueixi sense utilitzar papers (i no tocar el que toca tothom).

J.R.(Prefereix treballar barrejant feina online amb paper).

D.P.- A la meua aula han de demanar amb temps els ordinadors perquè hi ha pocs. Per això ho fem en paper i toquem papers, que han tocat altres. Tot i que prenem mesures, aquells papers van a la professora i ja s'ha confinat dues vegades!.

J.R.- De deures envien igual o més, però quan tens dubtes és més difícil aclarir-los amb el llibre (tot i que alguns mestres t'ho expliquen.Abans del confinament havíem treballat amb GOOGLE MEET i DRIVE i ara ens han ensenyat el Word i d'altres i treballo molt millor!.En un futur treballarem més amb tecnologia, tot i que a vegades és una distracció (perquè alguns es posen a jugar).

R.D.- Jo faria mig dia presencial per explicar la teoria i l'altre mig per poder fer les activitats a casa, tot i que hauria gent que voldria fer tot presencial.

Jo just abans de començar em vaig haver de confinar. No va ser massa problema perquè van fer tutories per explicar-nos. Tenen una plataforma per informar-nos de deures o teoria. És una sort tenir això perquè no perds tant i amb la plataforma és molt fàcil. (Si acabés la pandèmia, ho mantindria perquè dóna molta importància a la facilitat per entendre el que s'ha de fer).

Hi ha molts més deures que a les presencials i com que no podem avançar feina a classe, tens més a fer a casa. També a vegades tens problemes amb el wifi, però mantindria algunes activitats sent online quan acabés la pandèmia. És més divertit, podem compartir la pantalla, podem organitzar-nos millor. Però la majoria de les matèries les faria presencials per enterar-nos millor!.

Això que diu la Leyre és cert perquè un dia sentíem als profes com robots i era més difícil d'entendre. Jo tenia menys deures que a la classe presencial. Nosaltres tenim el CLASSROOM i serveix bastant saber quins deures tenim. Durant un temps que vaig estar confinada vaig poder veure la classe de matemàtiques online (amb la resta de matèries no) i va ser molt bona idea.

"Fa una setmana que han repartit ordinadors a persones que no en tenien, però nosaltres portem els nostres.

Nosaltres no tenim ordinador propi però tenim tres classes d'informàtica i ordinadors suficients. Tenim el necessari per desinfectar-los, per si entra una altra classe."

A nosaltres ens van donar un ordinador que podem portar a casa. Tenim tecnologia però la fem quadrimestral."

Quan va començar el confinament va ser tot una mica caos i vam perdre temari del curs. Es nota la falta d'informació. A l'hora de tenir dubtes ,m'ho aclarien per correu i es feia bastant fàcil. Al principi costava perquè depenent de la matèria, teniem els deures al MOODLE, al CLASSROOM, per mail o al SITES i era un lio (comenta que no ho mantindria quan acabi tota aquesta etapa perquè cal estar present a l'aula per entendre millor les explicacions als teus dubtes, sobre paper o dibuixant exemples).

A mi se'm passa volat la classe telemàtica que presencial com per exemple amb l'anglès. Jo crec que a l'estar a casa , estas més a gust i concentrada perquè a l'aula et controlem més.

Jo crec que perds coses quan ho fas online. A vegades l'horari no coincideix amb el real i a vegades em confiava a jugar. Si he de ser puntual el professorat també.

Treballem amb el CLASSROOM on hem de llegir capítols d'un llibre i fer activitats. També ens posen guions d'estudi i tasques per repassar abans de l'examen.

A la meua classe havien dos nens que no tenien ordinador i l'escola els hi va deixar. Així poden posar el seu correu i fer els deures del CLASSROOM. Si algú no té wifi, també deixen portàtils. Penso que tenim molts ordinadors i ens sobren.

A nosaltres, a l'escola, depenent del projecte, la professora ens explica i prenem apunts. Fem una presentació i expliquem el que s'ha explicat. Aquesta activitat és com si fos un examen i després hi ha moments que fem exàmens normals. Nosaltres hem fet servir el correu de l'escola i els pares tenien el CLICKEDU. Ara tenen el SCHOOLOGY on ens fiquen les activitats allà i d'altres informacions. Abans del confinament no fèiem res digital.

Al principi havia gent que tenia problemes per treballar de manera digital i havia alumnes que no van fer res durant dues setmanes, però després es van activar.

Molts tenen CHROMEBOOKS però nosaltres no tenim portàtil. Anem a una aula perquè ens ensenyen apps per poder-les fer servir als nostres portàtils de casa. Crec que no han hagut de donar cap ordinador a ningú.

A la nostra escola ha hagut un nen que no tenia ordinador i no es va poder connectar. La resta ho vam seguir força bé i els deures no era gaire obligat, fer-los. Es va perdre una mica la seriositat però ara hem anat a millor!. Ara estem preparats per treballar tothom, si ens tornem a confinar. Ja que l'altra vegada va haver un nen que no en va tenir.

Tenim un ÀLBUM DIGITAL on pengem tots els treballs perquè ho vegin els pares. No treballem amb llibres, tenim CHROMEBOOKS i el treball de projecte que estem fent és SOBRE EL MÓN. Hem de viatjar com si fóssim adults i tenim 4000 euros per anar a cinc països, per buscar l'hotel, l'avió etc. Això ens servirà per saber-ho fer quan siguem adults. Hi ha un centre on deixen presentar totes les tasques a final de la setmana i qualsevol s'organitza a la seva manera.

Potser al principi havia nens més despistats perquè es poguessin connectar i al principi va ser estrany.

Nosaltres també fem servir el CLASSROOM i tenim tasques durant la setmana. Al centre tenim ordinadors i estem treballant molt més l'informàtica. Els pares tenen una app al mòbil que es diu TOKAPP on l'escola comunica coses importants.

Al principi vam tenir problemes amb el ZOOM, després vam estar amb el MEET i era un lio. Sé que va haver gent que no en tenia per poder fer tasques i sé que l'escola li va deixar el portàtil. Em sembla bé perquè així pot treballar, espero que es pugui arreglar perquè al centre falten portàtils. El divendres practiquem molt amb els ordinadors amb KAHOOT i d'altres, a diferents matèries.

Nosaltres tenim ordinadors per a tots però s'haurien de canviar, perquè falten tecles o coses que no funcionen.

Fent el càlcul, som uns 450 alumnes (sense infantil) i sí que falten ordinadors. No massa però uns deu sí perquè hi ha de trencats (i així els mestres no es barallen per tenir un). A la meua escola també fem KAHOOT i és molt divertit i intrigant, per saber si quedés primera....

Començant per la tecnologia m'agradaria tornar al passat, a la pissarra de guix"

Nosaltres tenim el classroom, el gmail i fulls de càlcul. Ho fem servir a totes les assignatures com i sobretot a tecnologia.

Ens ensenyen a fer presentacions, aquest anys estem enfocant a fer més càlcul i coses més tècniques amb aquestes aplicacions.

Nosaltres funcionem per blocs naturals que seria la classe i hi ha quatre grups de set persones. Tu t'apuntes les dades a la intranet de l'escola i et pots inscriure a diferents activitats que hi ha. Ara a ciències naturals estem treballant cada setmana un tema i hem de fer un qüestionari i un power point. Al principi era més complicat però cada vegada ho estic entenent més.

Jo penso que amb la situació de COVID no hauríem d'anar tots els dies ja que hi ha més transmissió, podríem fer tres dies presencials i els altres dos ens hauríem de quedar a casa treballant connectats amb les plataformes educatives que tinguem, així tindrem menys contagis.

Al meu institut tinc algunes amigues que no es poden connectar al classroom i no poden fer les feines ni tenen connexió a internet.

Jo tinc amics i companys que no els hi anava bé la wifi i no es podien connectar i els hi vam deixar tablets i ordinadors i encara els tenen, ja que com aquest curs ara ens confinen, ara no, doncs així ja els tenen.

A la meua classe hi ha dues noies a les que els hi ha donat la connectivitat ja que no en tenien.

Jo tinc un amic que no tenia ni portàtil ni connectivitat i l'escola li van donar un wifi i van intentar que pel correu fes les tasques.

Nosaltres ara fem servir molt la tecnologia i crec que és bo, és més sostenible no fer servir el paper.

A la meua classe fem servir les dues formes tan el paper com l'ordinador, però a mi m'agrada més el paper, em fa sentir més segur.

Nosaltres fem servir la tecnologia per les presentacions i normalment llibreta.

Nosaltres fem servir la tecnologia a vegades i practiquem per si ens tornem a quedar confinats.

Jo crec que la tecnologia està molt present i en el futur serà indispensable, ara tot és tecnologia per exemple si tens una reunió tu pots agafar el mòbil o la tablet i des de qualsevol lloc pots connectar-te. Crec que en el futur estarà molt present.

Jo crec que en un futur serà importantíssim ser competent digitalment, amb això del COVID, la tecnologia va molt bé i s'ha demostrat la seva vàlua, tinc la sensació que ara és important però en un futur ho serà més.

Hi ha mestres que no saben tecnologia, que els hi hem d'ensenyar nosaltres, per exemple a penjar una tasca al classroom.

Bastants mestres dels que tinc no saben fer servir la tecnologia, especialment les plataformes ja que mai les han fet servir, els hi costa adaptar-se o no saben si els hi ha arribat el correu i per això fem servir més el paper.

Al meu cole els mestres tenen molt interioritzada la tecnologia, fem servir l'intranet i els profes ens pegen les tasques, és necessari saber algo bàsic per saber penjar les tasques. Pel que he vist tots estan molt al dia i si no ho estaven han acabat estant després del confinament. Ara és molt necessari.

A la meva escola la majoria si que saben utilitzar la tecnologia, i si tenen un problema amb un cable o tècnic, hi ha un professor de tecnologia que sap molt d'això i els hi arregla. Alguns professor no ens contesten durant el cap de setmana, que és normal, però nosaltres tenim dubtes.

Jo personalment de la tecnologia no canviaria res, em sembla bé el què tenim a l'institut, la pissarra tàctil i demés, el que si canviaria es que a segon d'ESO no fem ni música ni biologia i crec que això no està bé perquè a tercer si que ho fem, i pot ser que perdís el ritme i el nivell.

Amb la pissarra la trobo bé i ara està tot bé, però els horaris només que els dimecres fem tres hores seguides d'una assignatura i a vegades això es pot fer pesat, però la resta ho deixaria igual.

Jo en el meu col·legi les tecnologies estan molt bé, però parlant del COVID només milloraria alguna coseta, que és que al meu col·legi sempre sortim al pati i estem separats en zones. Sense Covid tal com estàvem, ja estàvem bé.

Doncs jo crec que per un futur, seria millor que féssim servir menys la tecnologia. Se que és una mica raro però prefereixo que ens quedem en el mètode tradicional, perquè a vegades la tecnologia pot ser una mica dolenta , perquè el teu cervell està moltes hores davant d'unes llums i et pot afectar en una part i un altra cosa que canviaria és que apart de lo de la tecnologia és que els horaris són molt seguits. De les 7 i mitja fins les dues i mitja és massa temps i només amb dos patis, jo crec que seria millor o sigui fer una pausa per anar a dinar a casa i tornar per la tarda perquè és molt de temps i cansa i ja està.

Sort de la tecnologia, al principi no estàvem acostumats a treballar amb l'escola, només ho fèiem per mail, però després vam començar a utilitzar el classroom.

Jo al principi em vaig sentir molt sola, ja que els meus mestres no ens deien res, només ens enviaven deures per correu. Després van començar a fer servir el classroom i les video conferències i això em va donar molta tranquil·litat.

A mi com que teníem el moodle de l'institut i fèiem video conferències setmanals, em vaig sentir molt acompanyat. També fèiem preguntes o ens preguntaven com estàvem.

Per mi el canvi més important és la incorporació de la tecnologia a la vida diària de l'aula, ha canviat la forma de comunicar-nos.

Jo crec que és molt important, però no m'agrada estar tot el dia enganxada a una pantalla, m'agrada també poder parlar i interactuar amb els companys i professors.

A mi m'ha ajudat molt quan estàvem confinats i també ara, per buscar informació o presentacions.

Al meu centre ho fem servir molt poc, només quan fem informàtica i crec que això és un error, ja que nosaltres necessitem tenir un bon coneixement de les noves tecnologies.

Els meus professors fan servir molt més la tecnologia a les classes, treballant amb diverses apps, fent Kahoos per exemple per veure si hem entès el què ens han explicat. Per mi la tecnologia és molt important.

Al meu institut tenim un moodle de centre on ens pengem els treballs que hem de fer, veure un video o fer uns exercicis i després ho revisem a classe a fi de contestar els dubtes que se'ns generen.

Jo crec que al principi del confinament no fèiem servir la tecnologia com ara, tenim classroom i allí ens pengem diverses activitats per fer o desenvolupar en grups o individualment.

Al meu centre ens donen pautes per fer servir internet de forma segura, crec que això és molt útil per no ficar-nos en cap lio.

Al meu institut han repartit portàtils als alumnes i això està bé perquè durant el confinament no tothom tenia accés a la tecnologia.

Per mi el canvi més important és la incorporació de la tecnologia a la vida diària de l'aula, ha canviat la forma de comunicar-nos.

A la nostra escola, aquest curs, com ja sabien que ens confinarien un altre cop, han creat una matèria que es diu TIC TAC que te una sèrie d'aplicacions per estar preparats per si ens confinen dins de la plataforma classroom. I també ens han ficat noves assignatures i quan ens confinen ens donen fitxes que ens les envien pel classroom i les hem d'imprimir i portar-les fetes a classe.

A nosaltres en quant a plataformes, l'any passat ja utilitzàvem el classroom perquè al meu institut anem amb cromebooks a l'escola i aquest any a l'única assignatura que fem servir llibres, és a alemany, i només el què fem alemany. Es a dir aquest any han intentat o bé tot llibres digitals com el català, anglès, física i química o per exemple ens ho ensenya el professor directament, ell te uns documents i ens ho ensenya i nosaltres hem d'aprendre apunts. Però si que és veritat pel que fa a llibres i això ens han reduït dràsticament el pes, ara portem el pes de llibretes perquè prenem molts més apunts que abans, però pel que fa als llibres ens han reduït el pes de manera molt bèstia

Doncs nosaltres, seguim tenint un professor per cada assignatura com abans, però han intentat reduir que tots passessin o per primer o per segon d'ESO, el què també hem trobat a faltar és que ens treïessin ha sigut que per exemple aquest any no anem ni a laboratoris, ni a taller de tecnologia ni aules de plàstica ni res. És tot a l'aula i doncs i arriba un punt que hi ha coses que no es poden fer i no és tot tan dinàmic i estem més sentats escrivint quan abans podíem fer més treballs en grup i així i ara per culpa de la pandèmia doncs les distàncies i tot no podem fer treballs o si es fan la majoria són on line, amb presentacions de google o qualsevol altra eina i també nosaltres d'abans ja teníem el moodle però quan va començar la pandèmia es va col·lapsar i no

Com ja han dit, nosaltres també utilitzem el classroom, ja ho utilitzàvem l'any passat però aquest any ho utilitzem molt més, en moltes matèries i si volem entregar deures fem una foto i ja està i així no hem de tocar tant de paper.

Nosaltres aquest any fem servir una plataforma que es diu schoology i allà tenim diverses carpetes que pengen els professors i doncs quan ens confinen hem d'entregar els treballs allí cada dia i això, i també tenim una assignatura que es diu informàtica que ens ensenyen a utilitzar els ordinadors i les app i tot això, i per matemàtiques tenim una aplicació que es diu innovamat que fem servir i si ens confinen també la podem fer servir. A l'escola també la fem servir i també la fas servir a casa i doncs vas practicant les matemàtiques.

Doncs jo al meu institut es segueix fent tot igual, tenim tots els llibres i les llibretes com classes normal però si que normalment faríem molts més projectes, però només en fem a tecnologia i quasi tot ho fem amb l'ordinador ja que no ens podem ajuntar i fem servir el google docs que pots treballar amb diverses persones des del mateix document i llibres digitals només tenim anglès però que l'hem de fer a casa. I després ens han creat moltes classes de classroom amb el moodle però que només ho tenim per si ens confinen. Els primers dies la tecnologia ens van ensenyar com funcionava i ja està.

Al nostre centre un percentatge de la nota final és competència digital i llavors per fer aquest percentatge algunes feines ens les envien per moodle que és una plataforma en la que pots enviar feines."

Al nostre centre la plataforma que fem servir que és el classroom que l'hem començada aquest curs que enviem les feines, algun dubte, fem video conferències i també com ha dit el company hi ha el programa d'innovamat que és de matemàtiques i que es nou i que hi ha l'aplicació i també ja ho teníem d'altres anys, però aquest anys hem aprofundit més a la informàtica i si ens confinen ja ho tenim preparat i ja ho sabem fer-ho. També hi ha la robòtica, que els anys passats no ho fèiem molt i aquest anys fem les màquines. Ho fem en grups respectant les distàncies però lo millor és fer les màquines i està junts treballant.

Hauríem de tenir cura de tantes hores de pantalles, ja que notes que els companys comencen a tenir addicció, i després ja no saben que fer en el seu temps lliure i acaben a la pantalla, però pot ser una eina molt positiva però que si abuses d'ella pot ser molt negativa.

Jo el que penso és que hauríem de fer servir les noves tecnologies molt més, perquè són el futur, també en la classe d'informàtica però encara hi ha mestres que no ho saben fer servir.

A mi em sembla que hauríem de fer servir més les eines digitals amb les assignatures i a utilitzar les plataformes però tampoc doncs fer-ho servir massa només en situacions de confinament i algun cas que hagi d'entregar una feina d'informàtica i de forma puntual entregar les feines per la plataforma que estiguem fer servir però tampoc enviar totes les feines per aquella plataforma. En els centres s'hauria d'ensenyar a utilitzar-les però tampoc fer servir-les molt.

Jo crec que estaria bé, ja que al meu institut només la fem servir a tecnologia, crec que l'hauríem de fer servir més però no a totes les matèries perquè a més no tots els nens saben el què és pot fer i no perquè molts fan malifetes per dir-ho així, quan estem a classe amb els ordinadors i si que els profes no poden fer res amb això però molts tenen problemes amb els professors amb que jo no sabia que ho havia d'entregar i no se què, i si que és una mica liant perquè nosaltres no fem informàtica i ens hem hagut que ensenyar tot a tecnologia i amb l'ordinador si ens han d'ensenyar coses, perdem moltes hores de classe i si que en podrien afegir informàtica perquè almenys podia fer servir més l'ordinador per reduir pes perquè les esques es carreguen molt. La més la

Jo penso que alguna feina la hauríem de fer amb tecnologia malgrat que alguns casos són negatius pot ser dolenta la tecnologia però gràcies a ella hem pogut fer video conferències amb els profes i per preguntar dubtes.

Es veritat que la informàtica és molt bona perquè tens que aprendre perquè després a molts llocs la necessites i tens que utilitzar-la però no en tot moment i llavors és una mica avorrit. Nosaltres joestic en aquell cas de l'innovamat és una aplicació de plataforma de matemàtiques i llavors et diverteix una mica. Jo al classroom ens ha ajudat molt d'enviar-se les feines però a mi m'agrada també corregir a la classe i veure les feines i veure els dubtes i no sempre per video conferència. Jo per mi la informàtica si que és una matèria que l'utilitzariem i tot això, però no en tot moment de la classe de les matèries i de les activitats que hi ha.

Nosaltres som un dels instituts de Manresa que utilitzem més i pot ser del Bagès que utilitzem més els ordinadors i aplicacions tecnològiques, i escolto que la major part de vosaltres utilitzeu els ordinadors a tecnologia i jo és precisament una de les assignatures en què utilitzo menys l'ordinador perquè a català tenim el llibre digital i per exemple jo que he de portar ulleres per veure des de lluny i moltes vegades se m'entelen, em poso l'ordinador al davant i ho veig millor, a anglès tres quarts del mateix, a física i química hi ha activitats a la mateixa llicència digital i per tant l'hem de tenir oberta al davant per si hem de fer les activitats, a mates moltes vegades ens explica el què i ens penja un full amb activitats al classroom que nosaltres l'hem d'obrir i fer un exercici a la llibreta, a castellà és com a mates

A principis de curs, tots els professors anaven com a bojos preguntant qui no té ordinador, perquè no totes les famílies tenien recursos per poder comprar un portàtil o un ordinador i hi ha sempre l'excusa de ves a la biblioteca de l'institut, però no tothom té temps a la tarda per anar a la biblioteca o havia gent que se li va quedar coses penjades per entregar i un cop va passar dos o tres mesos que tothom es va poder comprar un portàtil, que gràcies a Déu vam poder comprar-los, vam tenir el problema que al nostre institut, vam decidir que a cada classe que necessitem el portàtil ens donen un wifi i una contrasenya diferent, llavors, molts cops no funcionava que ja hi havia agafat un altre professor i no s'enteraven de què passava i llavors vam estar un munt de dies, un mes o

Nosaltres a principi de curs ens van passar un paper als alumnes en el què havíem de dir si teníem ordinador, si teníem connexió wifi si quants ordinadors teníem per família, doncs es van trobar que molta gent no tenia els suficients recursos per estar connectat al classroom i poder entregar les feines. Jo a la meua aula ens vam trobar que uns nens van estar un temps sense tenir connexió wifi que com ha dit la companya, doncs moltes classes no havien pogut fer, ni entregar ni tan sols obrir-ho de la plataforma i doncs van perdre alguna classe perquè ells no podien tenir la connexió llavors no podíem consentir que es quedessin enrere i que no ho haguessin pogut fer i ens va perjudicar a tots però ara ja tota la gent de l'aula té connexió wifi a casa i doncs ja pot treballar

L'any passat, al març, la gent no estava preparada que ens anessin a confinar i hi havia moltes famílies que no tenien ordinador, els ordinadors els fèiem servir però no s'utilitzaven tan com ara, llavors estàvem confinats i ho estaven tancant tot. Hi havia moltes famílies que no entraven a les classes on line i no podien estudiar com nosaltres.

Jo tinc un cas a la meua classe que és un nen armeni que crec que són els seus pares que van arribar... crec que ell va néixer aquí i te la meua edat i crec que els seus pares van arribar fa quinze anys i crec que estan tenint molt lio amb els papers o una cosa així i ell no té com recursos per agafar-se un ordinador i el que fa l'institut, crec que té com cinquanta ordinadors o una cosa així, però nens que no tinguin recursos com aquest nen, i ara amb el coronavirus el que han fet el que seria l'ordinador principal hi ha una caixa on hi ha el teclat i la pantalla, doncs deixen allí l'ordinador d'aquest nen i al matí li treuen i a la nit el deixen carregant allí dintre. I si algú se li trenca també pot demanar algun de l'institut i jo crec que això l'institut ho fa molt bé, perquè en el cas del confinament no li

A la nostra escola els primers dies que vam entrar, els professors preguntaven qui no tenia ordinador, les eines d'informàtica com els portàtils, o tablets i al que no tenia li ajudaven i li donaven la connexió i un ordinador, no tots els casos, perquè alguns tenien el mòbil i ho podien fer però amb dificultat perquè no es podien veure o escoltar bé. Però al final sí que escoltava el que deia la professora i podia aprendre alguna cosa.

Afegir al que havia dit abans que nosaltres en el cas com ha dit el Jan abans, si se'ls hi trenca el portàtil els hi deixen un de l'institut. I també un problema que hi ha és que hi ha famílies que hi ha més d'un germà i només tenen un portàtil i llavors per mi crec que haurien de quadrar horaris perquè poguessin tenir tots.

Les primeres setmanes a l'institut ens van fer unes classes per explicar-nos com funcionava Classroom, el Moodle, el Drive... i al final t'hi acabes acostumant.

Al principi de la pandèmia no ens van dir res sobre com fer servir els ordinadors i a primer tampoc ens van explicar res. Ens van explicar només una mica de com es feia servir el Moodle. Ara cada professor vol que li entreguem les coses d'una manera: uns ho volen tot a l'ordinador, d'altres tot a mà. Ens hem d'espavilar amb cada professor.

Quan vaig començar secundària ens van fer algunes classes per acostumar-nos i saber utilitzar els ordinadors. Ens va anar bastant bé. La majoria de nosaltres estàvem acostumats al món digital pel mòbil. Potser no ens va costar tant com a altra gent que no estigui acostumada a l'ús del mòbil

En començar 1r d'ESO vam fer unes classes d'informàtica per aprendre a fer funcionar el Moodle, Drive i el Classroom. A més a més, ara fem 1h d'informàtica a la setmana. Ens ensenyen amb tutorials a fer servir el Libre Office. Pengem tasques i aprenem a fer coses diferents.

Abans de la pandèmia no ens ensenyaven gaire d'ordinadors, sempre ho fèiem tot amb llibre. Agafàvem els ordinadors en casos molt específics i poc. Ens ha agafat la pandèmia i a molta gent li costava moltíssim utilitzar l'ordinador, perquè no ens han ensenyat correctament. Ara que hem tornat a l'escola fem moltes més coses a l'ordinador, per si de cas ens tornen a confinar. No tenim una hora específica per fer informàtica, ho fem dins de les classes normals.

Ara de gairebé totes les matèries tenim els llibres en digital. Per una part funciona bastant bé, perquè ho tens tot a l'ordinador. Per altra banda, molta gent es distreu molt, perquè pots buscar a Google moltes coses i et pots distreure. Tenim molta més llibertat per fer el que volem.

Al nostre institut sempre hem treballat amb tauletes. La tauleta és una eina molt bona, però si l'utilitzes bé, perquè també et permet distreure't molt fàcilment.

Els professors del meu institut estan ben preparats (per treballar en digital, amb tauletes). Tenim una plataforma per les feines, eines per avaluar-nos... però hi ha alumnes que amb la part digital sí que es poden perdre una mica.

Nosaltres utilitzem chromebooks. Alguns alumnes es posen a jugar amb l'ordinador quan s'han de fer les tasques de classe. Veient la situació, que la gent juga, penso que era millor abans, que aprens més.

Fem servir chromebooks, penso que està bé encara que alguns juguin. Fem servir llibres digitals i també ens posen tasques a través de Classroom o altres aplicacions. A mi m'agrada molt treballar així i em sembla fàcil, però hi ha gent que li costa més.

Nosaltres utilitzem el Moodle i el Gmail de vegades. Quan els fem servir ningú juga, però de vegades no n'hi ha per a tothom. Alguns companys no tenen portàtil, ni ordinador, ni tablet i fan les coses en un full.

Nosaltres cadascú tenim un portàtil personal, que el portem cada dia, i també tenim la majoria de llibres en digitals. Hi ha persones que en fan un bon ús, però d'altres utilitzen Instagram, WhatsApp, i amb això acumulen incidències i després marxen expulsats.

Amb el tema de les classes on-line, els alumnes demanen que els professors estiguin disponibles sempre per resoldre dubtes. Ells també estan tancats a casa i o poden fer vida normal, no només nosaltres. Als alumnes se'ls hauria de fer alguna reunió per entendre que ells (els mestres i professors) també ho passen malament amb aquesta situació.

A mi m'agradaria que hi hagués més ordinadors per a tothom

M'agradaria que a totes les escoles hi hagués ordinadors per a que qui no en tingui a casa el pugui agafar, fer els deures a casa i després tornar-lo.

Jo demanaria que tothom que no tingui diners per no poder comprar un ordinador, en tinguin un. Que els instituts donin ordinadors a tots els nens que no tinguin recursos. I també que els que no tenen fibra o internet tinguin wifi públic.

Tothom ha de poder tenir disponibilitat d'una tablet o ordinador. Tothom ha de poder tenir dispositiu per tenir informació al seu abast.

Nosaltres tenim diferents wifis, però només una va bé, i de vegades. La wifi que tenim moltes vegades no funciona o va lenta. S'hauria de reforçar més la wifi i l'internet. No només ens afecta als alumnes, també afecta als professors amb les classes amb els més petits.

Jo voldria més classes d'informàtica, i també de programació i robòtica.

Caldria que els mestres ens ensenyin a utilitzar les eines amb les que volen que els lliurem les feines. Que cada professor ens expliqui la eina específica amb la que anem a treballar.

Hem d'aprendre a fer un bon ús de la tecnologia, perquè hi ha coses perilloses. I des de més petits, perquè trobo que han començat a ensenyar-nos de molt grans i ens està costant molt d'aprendre-ho.

Al meu centre hi ha 1h a la setmana que fem una assignatura que es diu Competència Digital i ens ensenyen a fer servir els ordinadors i diferents programes.

No només a nosaltres ens han d'ensenyar a fer servir les plataformes digitals, també als professors. N'hi ha alguns que no s'enteren gaire de com fer-los servir. De vegades no arriben a les trucades perquè no saben entrar. Ells també haurien hagut d'aprendre.

M'agradaria que els professors més grans es mirassin alguns tutorials o aprenguéssim com fer algunes coses, com veure un vídeo en un format que no és el que s'esperen.

A fer servir xarxes socials no ens ensenya ningú. Aprenem d'amics que s'ho han instal·lat abans (una App) o tu sol, vas investigant i vas provant i al final ho acabes descobrint per tu mateix.

Ningú em va ensenyar xarxes socials, vas aprenent sola. Potser ens haurien d'ensenyar a detectar que és bo i què és dolent, perquè hi ha vegades que ens podem ficar en problemes.

Ens haurien d'ensenyar a fer servir les xarxes socials adequadament. En el meu institut fan una xerrada a l'any sobre el bon ús de les xarxes socials, però caldria fer alguna cosa més intensiva, perquè la gent s'ho pren a broma i no li fa cap cas.

Nosaltres tenim una assignatura que es diu cultura i valors ètics i hem tractat el tema de les xarxes socials.

Idea clau

Ús de les tecnologies: Estem preparats per fer-los servir? (tant alumnes, com docents).

No s'aprecia una unificació de treballar la digitalització, al conjunt dels centres. Hi ha centres que tenen menys hores per poder treballar amb l'ordinador, per falta de dispositius suficients i per les mesures higièniques. D'altres, en treballen molt més, per evitar el contacte amb el paper. També entre l'alumnat es comparteixen opinions diferents, en relació a treballar amb paper.

Es valora positivament la digitalització de l'educació, a l'hora d'aprendre, però les possibles dificultats tècniques fan que es plantegin què pot ser millor. S'afegeix la facilitat de distracció en treballar amb dispositius

Hi ha alumnes que pensen que el volum de tasques és semblant, però és més difícil aclarir dubtes, online.

En general coincideixen que treballen més a casa, aprenent telemàticament que presencialment (ja que a l'aula tenen temps per poder avançar tasques).

Els problemes tecnològics com el wifi, càmera etc. dificulta, a vegades, la connexió amb professors.

Els centres disposen de dispositius suficients per poder treballar.

S'aprecia una competència digital dels docents força satisfactòria, ja que treballen habitualment amb diferents eines digitals (Classroom, Sites, Moodle...).

En general es fan servir diferents eines digitals com : CLASSROOM, CLICKEDU, ZOOM, MEET, SCHOODOLOGY, TOKAPP, KAHOOT...

Són alumnes amb dispositius i tenen el necessari per treballar digitalment. A més, ho valoren molt positivament.

Alguns alumnes no havien treballat digitalment, abans del confinament. Al començament els hi va costar adaptar-se, però ara ja es veuen capaços/es de seguir treballant així.

Hi ha centres (que no treballen per projectes) que haurien de renovar part dels seus dispositius .

En alguns centres manquen dispositius i connectivitat. No n'hi han prou del primer o el funcionament és deficient.

L'alumnat valora els aprenentatges que fa al voltant de les eines digitals, i voldrien augmentar-ne les hores. Diversos centres programen una hora setmanal específica per a l'aprenentatge de la informàtica.

Necessitat de formar a una part del professorat, que no domina les eines digitals.

Els centres programen sessions de Competència Digital / informàtica, però deixen fora del temari aspectes rellevants per la vida diària de l'alumnat, com la identitat digital, les xarxes socials o els riscos d'internet.

Docents

Citació

"Recursos pels nens durant el confinament: ordinadors que no han arribat quan havien d'arribar, i no ens ha permès reaccionar perquè havien d'arribar a l'abril i han arribat al setembre.

Durant la pandèmia la bretxa s'ha accentuat, la fragmentació que a poc a poc anàvem acostant s'ha fet més grossa.

Tenim alumnes sense ordinadors i sense wifi, hem hagut de desmuntar dues aules mòbils d'ordinadors per prestar-los als alumnes perquè els ordinadors no arribaven, de fet no han arribat encara. Amb l'educació no es pot fer política, quan una cosa es fa notícia després ens repercuteix a tots. Per complir el que es promet cal posar els mitjans. (Professora a institut de Terrassa, perifèria, molta diversitat cultural, claustre envellit.)

Molt alumnat que no tenia connexió, van perdre el tercer trimestre, potser entre un 10 i un 15% de l'alumnat no va poder seguir les classes, amb altres hi anàvem contactant per uatzap i amb les dades del mòbil s'anaven connectant. (Professora a CFA de Barcelona, alumnat de diversos orígens).

Se'ns van perdre molts alumnes; sobretot els que feien ensenyaments instrumentals, els vam perdre gairebé tots. Gent nouvinguda, tot i trucar per telèfon amb número visible, va ser molt difícil contactar-hi. (Professora a CFA, molta densitat).

Hem utilitzat els nostres propis mitjans, els nostres telèfons, per fer el seguiment; aquest seguiment ha suposat un gran sobreesforç.

Coherència, coherència entre el que demana l'administració i els recursos que es donen, sobretot recursos materials. (mestre d'audició i llenguatge en escola urbana, diversa, gran de L'Hospitalet. CMC que ha experimentat un gran canvi metodològic els últims 5 cursos. Treball cooperatiu dels docents.)

També teníem professors en estat precari que no tenien connexió a internet ni eines per poder fer la feina des de casa (una persona de 8 que som al claustre no tenia recursos, ho demanava però no va arribar ajut pels professionals que volien fer la feina, però no tenien recursos). (Professora a CFA de Barcelona, alumnat de diversos orígens).

Tenim alumnes sense ordinadors i sense wifi, hem hagut de desmuntar dues aules mòbils d'ordinadors per prestar-los als alumnes perquè els ordinadors no arribaven, de fet no han arribat encara. Amb l'educació no es pot fer política, quan una cosa es fa notícia després ens repercuteix a tots. Per complir el que es promet cal posar els mitjans.

Enguany tenim un altre cas, una mitja jornada, sense connexió ni ordinador a casa, que no ho pot pagar, i no arriben mitjans, la professora creua els dits perquè no ens confinin i poder treballar.

L'esclat de la pandèmia va posar de manifest les mancances de moltes famílies de tenir dispositius electrònics adequats, connectivitat i fins i tot a nivell d'espais. I això ens va fer plantejar en quines condicions en temps de no pandèmia podien fer els deures. El pla de digitalització ha permès pal·liar algunes d'aquestes situacions.

S'ha posat en valor l'escola com a espai educatiu primordial, però també com espai d'acompanyament dels menors i espai de socialització.

Una cosa que m'ha quedat molt clara és que crear vincle amb els nanos a través de la pantalla no ha estat gens fàcil. És una assignatura pendent: donar eines i estratègies per crear vincle a través de la pantalla.

A les escoles de persones adultes quan va arribar la pandèmia nosaltres no teníem ni tan sols el correu de tots els alumnes ni cap plataforma d'aprenentatge. I a més a més, per l'estructura en mòduls ens vam trobar que no podíem aprofitar els materials anteriors i que els havíem d'avaluar. Ens vam sentir una mica abandonats i el que ens anava arribant a través de les notícies no encaixava amb la nostra realitat. No van arribar els ordinadors. Vam haver alguns alumnes que hovan haver de deixar. Van haver alumnes que ho van fer tot amb el mòbil. Hem ampliat les aules i això ens va molt bé, perquè per a ells és molt important fer-ho presencial.

Aquest curs ens funciona molt bé el sistema híbrid en el mòdul de turisme. Funciona perfecte, però és un cicle que no requereix de pràctiques de taller, és diferent. Fan 2 dies de presencialitat a la setmana, i la resta per Google Meet. En aquest cicle hi ha només dues professores, que estan satisfetes amb el funcionament.

En el moment del confinament moltes famílies no tenien recursos tecnològics, ni connectivitat. L'esclatxa digital no és només una qüestió de dades. També ens trobem limitacions en la competència digital dels pares. Moltes de les nostres famílies només coneixen les videoconferències per WhatsApp. Vam fer servir molt el WhatsApp personal. Actualment estem intentant digitalitzar tot el que podem.

Al setembre quan ens vam incorporar vam començar a fer servir Telegram. Tenim una integradora social que demana els telèfons mòbils a les famílies de l'escola a la porta, i els descarrega ella mateixa el Telegram. Les nostres famílies ni tenen competència digital, ni tenen els mitjans, ni els podem deixar ordinadors de l'escola que estiguin prou bé.

Nosaltres tenim molts pares que no parlen ni el nostre idioma, tot i que portin anys aquí, és molt difícil comunicar-nos amb ells. Imagineu-vos donar les instruccions d'un Moodle per telèfon. Va ser la repanocha.

En el nostre centre, el 50% és ESO i Batx i 50% cicles. Fa anys vam apostar per l'1x1, i va ser una avantatge. També havíem fet formacions de Moodle pel professorat. De les famílies de FP, el Departament d'Informàtica té 22 professors, que han donat molt de suport a la resta. L'alumnat de ESO i BATx tenien els seus propis dispositius. Als alumnes de FP hi havia algunes mancances que es van solventar amb ordinadors del centre que va cedir la direcció. Les famílies tenen mancances en competències digitals, i també hi ha hagut problemes perquè diversos germans compartien el mateix dispositiu, per tant no podien estar tots connectats alhora. Nosaltres continuem amb el Moodle. Com que hi treballàvem feia anys, no hem tingut molt de

La post-obligatòria funciona amb model híbrid. Venen una setmana sí, i una no. Ha facilitat tenir més espais. La setmana que no venen presencial fem les sessions per Meet, i funciona força bé. Tot i així, com la presencialitat no hi ha res. Hem parlat el professorat i fins i tot els informàtics demanen presencialitat. Practicament un 100% del professorat està a favor de la presencialitat.

Davant d'un possible confinament aquest curs, nosaltres ja vam iniciar aquest any amb plantejant totes les matèries (vinclades) a un Moodle o a un Classroom, de manera que si ens han de confinar, la classe es segueix de manera ordinària però via Google Meet en l'horari ordinari. Una de les problemàtiques que vam trobar en el confinament és que no es respectava l'horari. No es separaven les hores de treball de les hores d'oci. Les famílies també es van agobiar molt. Aquest curs sí que ho hem millorat, i mantenim l'horari establert, estiguin a casa o estiguin al centre.

Jo no apostaria per un sistema híbrid. Quan no es presencial, no es prenen la classe igual de seriosament. De vegades desconnecten la càmera i no sabem si hi son, hem d'anar fent preguntes. Tenim plantejada la matèria per a que puguin aprendre per ells mateixos, a través de vídeos o material. A la pràctica hem vist que ells no són tan autosuficients com ens pensàvem.

La pandèmia ens obliga a introduir canvis que ens hauria costat molt més temps de fer. Parlem d'autosuficiència, de que tinguin autonomia per fer aprenentatges per si mateixos, que el professor és més un guia. Però la presencialitat i la part del contacte humà, el caliu, la mà aixecada quan hi ha un dubte... quan hem parlat i reflexionat amb els alumnes a classe, ells mateixos et diuen que prefereixen presencialitat. Fins i tot els alumnes que tenen a casa un hàbitat còmode, prefereixen estar a l'aula i poder tenir contacte humà. De cara al futur ens haurem de preparar per anar generant materials que permetin que una part dels continguts es pugui fer per via telemàtica, tipus webinar.

Cal aprofitar el que hem après aquest temps pel que fa a noves tecnologies, ara que hem fet l'esforç de posar-nos al dia. La presencialitat en el món de l'educació és primordial. Perdem a alguns alumnes en el moment que s'han de quedar a casa, per molt esforç que fem els mestres. Tenim alumnes que en els confinaments actuals més breus els perdem aquells dies.

Al nostre centre han arribat molts ordinadors per alumnat que ja té ordinadors. Tenim molts alumnes sense ordinador per sota del 3r d'ESO i per altra banda alumnes de més edat que en tenen 2. Hem de distribuir millor els recursos.

Al meu poble hem tingut només 2 alumnes positius. No ens calia fer sistema híbrid. Caldria poder ajustar millor les mesures a cada situació. Estem obligats a fer un dia telemàticament, tot i que en el nostre cas no caldria.

Durant el confinament quan van arribar els ordinadors, havia acabat pràcticament el curs. Els recursos s'han de repartir de forma més àgil.

Per abordar l'escletxa digital, necessitem més formació del professorat en aquest tema.

Idea clau

L'escola ha de ser es treballi la identitat digital.

Cal esporgar de continguts el currículum i treballar més les competències digitals.

PRI-ESO

Citació

Jo he trobat a faltar als meus alumnes, al principi no m'aclaria amb la tecnologia, però tots els mestres del meu centre vam fer un salt endavant i vam aprendre a treballar amb plataforma digital. Era l'única manera d'estar connectats amb l'alumnat, ara ja forma part de les eines tecnològiques del centre.

Jo crec que el salt que hem fet en l'ús didàctic de la tecnologia, ha vingut per quedar-se. Els mestres li teníem por i ara tots els del meu centre treballen amb ella i es continuen formant.

Famílies

Citació

Cal portar el món real a les aules i la digitalització està a la majoria d'empreses

La meva filla es desconnecta molt en les classes online i no hi ha ningú que s'adoni

Les famílies també han d'estar formades en entorns digitals perquè si no, no poden seguir el que fan els fills ni ajudar-los

Els entorns que fan servir són molt complicats i no sempre funcionen correctament

En el futur les feines canviaran molt i tot serà molt més virtual

Les eines digitals han d'estar al servei de la creativitat

Algunes editorials volen que es torni al format paper perquè tenen un negoci gran al darrera

L'escola online produeix aïllament físic i social

«Sóc membre de l'AFA, crec que seria idíl·lic això que dèiem de treballar per projectes. Al nostre institut hi ha interès amb els grups inicials, primers i segons, a funcionar en aquesta línia però costa, perquè sembla que és més un interès particular d'una part del professorat que una línia conjunta de centre. Tot i que mica en mica es veu que hi ha resultats. Se'ns ha informat del projecte de centre, i és un tema que des de les famílies cal anar en aquesta línia. Hauria de ser així però és clar, tenim la quantitat d'alumnes i línies que tenim. Nosaltres tenim 7 línies de primer, en un centre on hi ha gairebé 700 alumnes i és complicat. Tenim els espais que tenim i és complicada la manera de funcionar. Tot i això jo crec que és important el tema espai: els nostres alumnes han de tenir el seu espai, han après a

«Potser tant les famílies com els professors necessitem d'una formació per a fer servir totes aquestes eines i recursos digitals, ja que també hi ha hagut casos de professors que d'un dia per l'altre han hagut de fer la classe online i no han sabut com fer-ho. Els nens ens donen mil voltes en això, però tot i així també es troben que amb segons què no en saben què fer.» (M.G.)

«Jo trobo que tot això de la tecnologia, les tablets, etc. és com un iman pels nens, els atrau tot el que sigui tecnologia. Potser pot ser una eina de captar l'interès dels nens. Totes les assignatures on hi posen alguna cosa a fer amb les tablets els atrau. Potser és una eina a tenir en compte en altres camps» (S.)

«Jo penso que la tecnologia està molt bé, i els nens en saben més que nosaltres. Però l'altre dia vaig fer una cosa amb el meu fill: vaig comprar un llibre, li vaig donar i li vaig dir: 'olora'l'. I em va dir, 'doncs fa molt bona olor!' Jo penso que una cosa és la tecnologia, i l'altra és la part més humana, més de sensibilitat amb l'entorn. Passa que sempre estem amb l'ordinador i la tecnologia, i ens n'oblidem de les coses més humanes, més 'de la terra'. Està molt bé, la tecnologia, però també acabem de votar en unes eleccions i no hem pogut votar telemàticament, hem hagut d'anar als col·legis.» (C.)

«Com hem dit abans, de formar les famílies, al meu centre ho hem fet. Hem fet un curs per formar les famílies a l'hora d'usar el Moodle, i n'estan molt contentes. Ara fem servir el Classroom, que és més intuïtiu i està dins de Google. Tot i així, quan fem alguna cosa per a les famílies, no hi ha una participació exagerada; hi ha una participació mínima, però si arribes a aquesta mínima part, després els resultats són molt bons. El poder accedir la família a les eines de treball del xiquet sí que pot aportar millors resultats, perquè sinó llavors el xiquet té allí un món apart que és seu, on ningú el pot ajudar, on la família no arriba mai, i és per això que de vegades fracassen. Sí que els xiquets tenen un coneixement tecnològic molt avançat, però només de la seva tecnologia»

«Segurament, cada vegada més és imprescindible que tothom gaudeixi i tingui garantida la connectivitat a internet». (S.)

«És un tema bàsic, el del subministrament d'internet. Perquè ara, tot, activitats, comunicacions, ... tot es fa a través de programes informàtics, d'internet. Nosaltres les famílies tenim programes de formació informàtica des de l'institut, però s'ha de dotar les famílies d'aquesta connexió. També seria una manera de trencar amb el tema dels llibres: és important, hem de fer atractiu pels nostres fills el tema de la lectura, però no pel fet de tenir més llibres agafaran amb més de gust la lectura. La lectura l'hem de promoure a través de... no ho sé... però nosaltres ho estem intentant, de suprimir els llibres de text, però no hi ha manera, no ens en sortim. Tenim un professorat que vol el llibre de text, i a nosaltres és un dels temes que ens agradaria debatre, perquè netejar seria una bona

«És clar que ens fa por la manca de crítica a l'hora d'utilitzar la tecnologia. Trobaria molt interessant disposar d'una eina de l'estil del Classroom, però deslligada de Google. Tinc dues filles, una a l'institut i l'altre a primària, i fa servir l'Eix. És una mena de Moodle, enfocat a la primària, i que li va molt bé. Estaria bé si hi hagués una eina així, per a totes la mateixa. Em preocupa la protecció de dades de la meva filla. Per exemple, jo no li deixo tenir l'aplicació de TikTok. Perquè és que encara que ho tinguin tots, poden fins i tot escanejar la teva cara i que la tingui qui sigui, i vés a saber on.» (I.)

«Sí que es treballa, aquest tema, des dels centres. A més, jo amb les eines Google per a l'educació veig que està prou controlat. Quan tu puguis dominar la consola, sempre estarà més controlat que a nivell públic. A nivell públic sí que si no ho treballes prou, les coses se'n poden anar més de mare. Però en l'àmbit educatiu crec que no, almenys jo conec Google, i hi ha un sistema (en l'àmbit educatiu) bastant controlat. Jo aquí no hi tinc cap tipus de problema. En l'altre sí, en l'àmbit de TikTok i tot això sí, perquè aquí ho deixes de controlar des del punt que dones les teves dades. I això amb els nens... Recordem allò que va passar a Itàlia fa 4 o 5 setmanes, que una xiqueta amb un repte a TikTok es va acabar penjant. Què passa? Doncs que TikTok tenia la pell a la mà

A la reunió de l'AFA va sortir que treballen amb el Google Classroom, però que s'havia d'anar molt més enllà d'enviar unes tasques a fer, i canviar a un model on es pogués treballar la part social i les emocions.

És important també els idiomes, l'atenció a la diversitat, i tot el tema del treball d'habilitats. A més del que son continguts acadèmics, saber presentar en públic (parlar en públic). Si es treballa amb naturalitat des de petits, com el treball en equip, altres habilitats que són importants i cal compaginar.

Les eines digitals s'han de fer servir com una eina més, s'ha de trobar un equilibri entre digital i paper. No és bo ser massa radicals en una vessant o en l'altra. El poquet que ja havien fet els nens a l'escola (sobre EVA, Google Classroom) els ha servit molt. S'ha de trobar un equilibri, com amb els llibres en paper o els llibres a la tablet. A mi un model mixte m'està prou bé. Cal trobar un equilibri, que entenc que és difícil.

Molt sovint fora de l'escola hi ha desconexió respecte el que es fa a l'escola. No pot ser que l'aprenentatge només sigui a l'escola, perquè els nens veuen com dues realitats que no tenen res a veure. D'alguna forma hem de combinar les dues: tenien durant moltes hores l'ordinador encès per temes escolars i després per jocs o xarxes socials, però no hi havia un aprofitament del que ells fan a l'ordinador. Cal relacionar millor el que es fa a l'escola el que es fa amb el que l'alumnat fa quan no està fent tasques escolars.

La competència digital fins ara era una hora d'informàtica a la setmana. Ara sí que s'ha posat les piles, als nens se'ls nota. Haurien d'aprendre a buscar per internet, no en saben. Triar la informació important d'Internet.

Pensem que els nens saben utilitzar els recursos (digitals), però saben buscar la informació bé, o utilitzar-la creativament? Jo crec que no saben relacionar-se amb tecnologia o robòtica. A tothom se li hauria d'ensenyar competència digital. Per informar-se, per utilitzar amb seguretat les eines, per posar bé les contrasenyes... tot això s'ha d'ensenyar. Una cosa és que sàpiguen utilitzar el dispositiu o les eines de comunicació i una altra que sàpiguen utilitzar-los per aprendre, per crear, per comunicar-se bé, per informar-se... és un dels punts clau.

Hem de canviar la visió de la digitalització. Dissenyem des del punt de vista de persones que no som digitals, Això canviarà, estem en un moment de canvi. Evolucionarà, no serà com és. La tecnologia s'ha d'integrar més, ha de ser diferent. Digitalització no és la videoconferència. Hi ha d'haver presencialitat, però amb recursos didàctics i digitals diferents. La visió que tenim és de paper, lineal. Quan mirem una web és més global, és una altra mirada. D'aquí a 20 anys això serà molt diferent.

Els mestres ens poden ajudar als pares a formar-nos en competència digital per acompanyar als nostres fills i filles.

Els meus fills saben més que jo (d'ús de les TAC).

El paper acabarà desapareixent, el futur són pantalles, físiques o virtuals. Anirem més ràpid per les circumstàncies que ens han tocat. Els joves saben fer servir molt bé el mòbil, però a les escoles no se'ls està ensenyant les eines que necessiten per poder viure en una era digital. No en saben ni els fills ni els pares. Els pares hem d'acompanyar els nostres fills. En aquesta formació d'eines digitals dels nens, també podria haver-hi algun espai per donar formació a les famílies. Hi ha famílies que podem estar al darrere, però d'altres que no en saben. Hi ha famílies que necessitaven que els féssim tutorials pel WhatsApp per ficar-se al Google i posar la contrasenya. Penso que és important incloure a les famílies en aquesta formació digital. És clau

Les competències digitals s'han de treballar molt més. A la meua escola fan 1h a la setmana. El meu fill moltes vegades em diu que no ha pogut fer res perquè en tota l'estona no es podia entrar, o es tallava.

A primària fan una hora d'informàtica. Tenim ordinadors perquè ens els ha regalat una empresa. A secundària directament els donen una tauleta. Es troben que arriben allà i que es busquin la vida.

La transformació digital no va moltes vegades limita el que es vol fer a les escoles. Com a pares podem tenir eines a casa pagades per nosaltres, com a famílies les podem fer servir. No sé que seria una casa actualment sense internet ni fibra, però moltes escoles no en tenen. És un handicap importantíssim. Per molt que vulguin dedicar hores, si no podem connectar els equips o van a pas de tortuga, quin sentit té. Els centres han d'estar dotats d'equips, no pot ser que una part del pressupost s'hagi de dedicar a comprar tauletes. Volem una escola digitalment competent, però no ens la paguen.

Idea clau

Les llars no tenen l'impacte educatiu en l'alumnat que tenen els centres. Calen espais virtuals per a la socialització que vagin més enllà del jugar a videojocs online. I cal una millor organització dels docents a l'hora de fer les classes virtuals. Les famílies també han de rebre instruccions clares sobre com ajudar els fills i filles quan estudien des de casa.

L'educació presencial permet la socialització. Els petits i els adolescents necessiten molt en contacte físic. Si es relacionen amb les xarxes socials (les famílies) perdem el coneixement del que fan i poden fer un ús inapropiat de les xarxes. Passen molt de temps davant les pantalles.

Els alumnes han millorat molt les competències digitals personals però no podem oblidar la importància del diàleg pedagògic i la deducció i raonament que es fan a l'aula física

Els docents han reproduït el que fan a l'escola fent servir eines digitals que tenen molt potencial però que estan desaprofitades. Llegir PDFs i enviar feines no és suficient.

Alguns alumnes tenen poc criteri per fer cerques a internet que siguin fiables i adaptades a la seva edat i nivell maduratiu.

Ha faltat coordinació entre docents en quant a les plataformes educatives.

Caldria ensenyar tots els docents a fer servir les eines tecnològiques amb tot el seu potencial creatiu.

Cal formació en l'ús de noves tecnologies tant a famílies com a docents. Tothom ha detectat l'escletxa digital que existeix actualment.

Tecnologia concebuda com un 'imán' per captar l'atenció dels nens?

Malgrat s'avanci cap a la digitalització, cal no oblidar la part més 'humana' de l'educació.

Experiències positives dels cursos que ja s'han realitzat a alguns centres, i sobretot bona valoració per part de les famílies.

És bàsic i necessari garantir la connectivitat a internet a tots els infants i famílies.

Hi ha temor a la manca de crítica i coneixements en l'ús de les noves tecnologies. Cal formació en una competència ètica digital.

Hi ha hagut experiències i valoracions positives a l'hora d'adaptar l'ensenyament online i a introduir noves eines.

Cal trobar equilibris entre l'aprenentatge mitjançant recursos digitals i l'aprenentatge sense. Mostren preocupació per la quantitat de temps que infants i joves poden passar connectats a les pantalles.

Els aprenentatges de l'escola no lliguen amb els aprenentatges que fan els infants i joves de forma autònoma, quan no estan supervisats. Desenvolupar la competència digital va molt més enllà d'una sessió d'informàtica a la setmana.

Necessitat d'acompanyament a les famílies en l'àmbit de la competència digital. Els centres educatius com a promotors d'una alfabetització i culturització digital de les famílies.

L'escola necessita dispositius i connectivitat, va endarrerida en aquest sentit.

Espai

Adm Local

Idea clau

Alguns espais educatius (per exemple els patis escolars) han quedat relegats a un ús purament escolar. Manca d'aprofitament de les infraestructures escolars per a un ús educatiu per part de la ciutat. Resistències per part d'alguns centres, per afavorir un ús més social dels edificis.

S'ha produït una manca de permeabilitat entre l'escola i la ciutat, que va més enllà del possible ús dels espais.

Sensació dels Ajuntaments de sentir-se com a mers mantenidors de les estructures escolars, tenint un paper molt poc rellevant en les dinàmiques educatives.

Hi ha hagut, tradicionalment, un ús social reduït dels espais dels centres educatius (per exemple per a serveis dirigits a joves en els instituts). La pandèmia i la necessitat d'espais escolars encara ha fet més evident aquesta situació.

Es produeix una certa contradicció entre les orientacions de disseny d'espais a partir de propostes (com per exemple Escola Nova XXI) i les normatives restrictives que regulen el disseny dels espais escolars.

Cal repensar els espais educatius. Els models d'espais han de respondre als canvis educatius i no condicionar-los. Les Escoles bressol construïdes els darrers anys han estat un bon exemple d'entendre l'ús educatiu dels espais.

Dissenyar els espais educatius de forma transversal amb la comunitat educativa de la ciutat.

Aprofitar els edificis i espais escolars com a espais educatius per part de la ciutat.

Cal pensar i imaginar uns espais de futur per a un ús més educatiu i social.

Caldria integrar els espais escolars amb els espais urbans.

Cal integrar de forma transversal la lectura de la Ciutat Educadora, llegir els espais públics des d'una mirada educativa.

Caldria també fer una lectura transversal dels espais educatius en clau dels objectius de desenvolupament sostenible.

A més de repensar els espais, també cal reflexionar al voltant de amb qui s'ha de realitzar aquesta reflexió. Cal fer-ho amb la comunitat educativa, entesa de forma àmplia i de forma multidisciplinària amb d'altres professionals.

Els centres educatius, en tant que espais, haurien de convertir-se en referents de la comunitat i connectar-se amb els sectors socials: el sector de la cultura, també en del lleure, el de l'esport,

Els Ajuntaments haurien de tenir un paper rellevant en la vinculació d'escola-comunitat-territori. Caldria treballar des d'un punt de vista d'intervenció comunitària: Aprendre i construir junts. En el futur ens agradaria ser educats en comunitat.

Aconseguir ser educats en comunitat no depèn únicament de la voluntat dels Ajuntaments o el teixit social, també depèn de la voluntat dels centres i cal que es reflecteixi en el seu Projecte Educatiu.

Alumnat

Adults cpenitenciari

Idea clau

Clara distinció entre l'espai d'aprenentatge, que té una clara connotació positiva, i la resta d'espais, que tenen una consideració ben distinta. La biblioteca formaria part d'aquets espais educatius, per bé que té un funcionament al marge de l'activitat acadèmica. En qualsevol cas, és un espai molt valorat per tots els participants.

ESO-BAT

Citació

En les classes presencials és on ens sentim més acompanyats i les aprofitem més"

Ens diuen que sortim de l'habitació quan ens connectem ,però jo aquí és on millor estic

La meva habitació em dona seguretat.

"És important que els alumnes estudiïn allà on estan còmodes

Als que ja ens coneixíem no ens ha costat començar el batxillerat online però les companyes noves ho han tingut força difícil. Parlen poc a les videoconferències i no s'atreveixen a preguntar

És difícil fer vincle si no ens trobem en persona

Tot i que fem servir les xarxes a mi m'agrada més trobar-me amb els companys cara a cara

Crec que tothom escolliria un aprenentatge híbrid

Al meu centre cal millorar l'organització de l'ús dels espais comuns, com els lavabos.

Millorar la gestió dels espais públics davant del centre per millorar la convivència amb els veïns i poder mantenir les distàncies de seguretat.

M'imagino espais grans on ens puguem moure, on interactuariem amb altres grups i faríem altres agrupaments segons la matèria, si coincidim en optatives...

Hauríem de definir els materials a partir de les necessitats que generin aquests espais més flexibles que estem imaginant. Més hores dedicades a aprenentatges pràctics.

Idea clau

Les matèries que s'estudien al batxillerat permeten molt els aprenentatges virtuals, perquè són molt teòriques, però l'alumnat s'aïlla molt a casa i perd la part de socialització tan necessària per als adolescents.

Cal treure els aprenentatges de les parets de l'aula. S'ha de sortir del centre educatiu. Hi ha molts espais d'aprenentatge que estan desaprovats

Molts alumnes prefereixen treballar de manera individual (sigui a l'institut o a casa). Els alumnes amb capacitats altes són auto disciplinats i fan les tasques acadèmiques de manera molt autònoma. El problema està en que molts alumnes necessiten anar a l'institut per tenir algú que els motivi i els ajudi a no abandonar els estudis.

Costa imaginar-se fer cursos només telemàtics però una bona part del currículum es podria fer en format sincrònic i asincrònic.

Hi ha alumnes que s'estimen més estar a casa que a l'institut. Això els dona seguretat i confor.

Espais amb eines per a cadascú, espais motivadors, materials més manipulatius, que despertin la curiositat. Biblioteques més riques.

FP

Citació

Per molts vídeos que ens posin, no és el mateix

A casa no tinc els materials ni les eines per posar en pràctica la teoria que ens ensenyen

Moltes vegades fem una part de teoria i baixem al taller a posar en pràctica el que ens estan explicant, si estem a casa això no ho podem fer

No hem pogut fer les activitats de natura que teníem previstes

Idea clau

Durant el confinament es van poder seguir les classes teòriques de manera virtual però els cicles formatius tenen una part pràctica que s'ha de fer en centre o a l'entorn (cicles d'esport, taller de confecció, mecànica, electricitat..., laboratori, visites a empreses, simuladors ...)

Els centres tenen els equipaments que permeten ensenyar la part teòrica i la part pràctica.

És impossible fer alguns cicles formatius de manera telemàtica però alguns sí que es podrien fer en format sincrònic i asincrònic

Unanimitat en valorar positivament els espais i recursos per fer les classes als centres

PRI-ESO

Citació

A l'aula no ha canviat, seguim els mateixos alumnes. Hi ha assignatures quadrimestrals i abans no es feia (així no entren massa professors).

Al pati també ens divideixen, però tornaria a com es feia abans. Si no hi ha zones, creu que tindran més possibilitats de socialitzar-se amb d'altres companys/es."

Abans podies barrejar-te amb qui vulguéssis i amb els patis que tenim , podriem conèixer a molt més gent!.

Com el pati és molt gran, cada setmana anem canviant. Quan anava al cole, estavem barrejats i amb tot això de la pandèmia ja no es pot fer!.

Ara no ens hem de canviar tant de classe i no ens liem tant. També canviaria l'obrir les finestres de l'aula perquè al matí fa un fred....

També tenim obert i a vegades tanquem la porta, depenent de l'hora que sigui. El nombre de persones a l'aula ,no ha canviat molt.Ara els profes van ells a la teva aula i no cal que anem nosaltres.

Nosaltres seguim canviant de classe però, per exemple els seminaris on feiem treballs en petit grup; ara ja no es pot fer perquè no són aules ventilades.

L'organització del meu institut m'està agradant bastant. La única diferència que trobo més a faltar és el contacte. Amb la mascareta es fa més complicat.

Al haver-hi més gent nova a classe, ens fem més pinya!. M'agradaria que tornés la cantina.

A la biblioteca, els de Batxillerat podien anar per poder repassar o durant l'hora del pati. Ara pel tema coronavirus, la biblioteca està distribuïda per cursos i dies. L'aula d'informàtica no ha canviat i al laboratori anem amb molta més precaució perquè entra tothom

Nosaltres informàtica i laboratori ho fem molt menys i ja no utilitzem la Biblioteca. Es troba a faltar sobretot quan volies fer un treball o fer algun exercici que no tenies fet. M'agradaria que aquest espai tornés! (Ens explica una activitat de la biblioteca on regalen un llibre sorpresa i sembla motivador, tot i que ho han deixat de fer!).

Nosaltres a 4rt, ja les tenim com a optatives, però el laboratori i informàtica són aules que estan ben ventilades. Tenim uns formularis per préstec de llibres a recollir a Secretaria perquè la Biblioteca està tancada.

El pati està dividit i tenim la nostra zona. Però amb això, hem de jugar si o sí i hem fet més pinya. M'agrada més així!.El menjador ho fem a la Biblioteca i em fa sentir molt còmode. L'activitat de llegir el manifest en públic, no ho hem pogut fer i tampoc m'agrada (encara que es faci online).

Nosaltres canviem cada setmana de zona de pati. Trobo a faltar que m'agradaria estar amb algun altre amic , però sí que és veritat que també fas pinya. Barrejaria les classes (2 nivells) a l'aula i això m'agrada però les zones de pati , no.

La meva escola és molt petita i abans ja no teníem menjador i dinem a l'aula. Ho seguirem mantenint perquè vam parlar amb la directora de seguir-ho fent. Abans et podia tocar seure per fila o a un lloc que hagués lliure. Ara en canvi, estàs a la teva taula i amb els companys/es de classe.

Al pati anem al parc quan no ens toca les dues zones de pati. Així juguem a diferents llocs, segons la zona.

Els nens també estem més units perquè a l'estar sols, ens barregem nens i nenes.

El Carnaval ha estat una mica soso amb tot això. Hem perdut bastants profes (li agradaria tenir contacte amb més docents).

Al menjador no ha hagut massa canvis però hi ha uns horaris per diferents cursos. Per això, hem de menjar més ràpid perquè entrin altres cursos.

Nosaltres no tenim classes barrejades (només els més petits).Sent el darrer any, preferim estar junts i que no ens separin.Ja ens quedem aquest curs sense celebracions, per culpa del Còvid.

A la meva escola van decidir barrejar els cursos, però només a infantil perquè pensaven que seria positiu.Sent el darrer any a mi no m'agradaria que ens separessin.

Nosaltres tenim suficients classes i no hem barrejat cursos. Des de la meva opinió m'agradaria continuar així i sent més gent, potser parlaria més a classe!..

No voldria separar-me de companys de la meva classe, sent el darrer anys.

Els de 5è sentim que així aprenem més ,però sé de gent de 6è que tenen la sensació d'estar aprenent menys. A la meua escola es decideix si quedar-te a dinar, o no. Però clar, amb el Còvid han convertit el gimnàs en menjador. També hem de menjar molt ràpid i tenim poc temps (perquè mengin els petits). La biblioteca també ha canviat i s'ha convertit en una classe, l'aula d'anglès ja no es fa allà i és la mestra d'anglès la que va a les aules. També l'aula d'informàtica ja no es fa servir, tot i que ja es feia servir poc, abans. La de música tampoc hi és. No m'agrada gaire perquè si no et toca la mestra que vols, ho passes malament (també troba a faltar el tracte amb d'altres mestres perquè la tutora els hi dóna massa matèries).

Idea clau

Alguns alumnes que han començat 1r d'ESO a l'institut i no poden opinar gaire, en relació als canvis soferts durant el curs present.

Hi ha hagut centres que no han canviat els nivells dins l'aula, però sí la temporització d'algunes matèries.

Molts centres han dividit per zones els espais d'esbarjo, sembla que preferirien no tenir-les però entenen que s'hagi de fer.

En general es vol tornar a utilitzar la zona d'esbarjo, com abans del confinament. Tot i que entenen el perquè és necessari establir zones.

També es mostra acceptació davant els canvis establerts, en relació als canvis d'aula i la ventilació (encara que no els hi sigui massa agradable).

La biblioteca és l'espai més afectat perquè resta tancada i s'estableixen altres estratègies pel préstec de llibres (per exemple, recollir-los a Secretaria), però perden un espai per poder treballar

L'aula d'informàtica i laboratori es fan servir menys, en relació a abans de la pandèmia. Hi ha centres que presenten suficients dispositius per poder treballar, tot i que cal desinfectar-los

Reconeixen que establir zones a l'esbarjo és positiu perquè tens més relació amb els companys/es de l'aula, però troben a faltar la llibertat d'anar on vulguis i amb qui vulguis.

S'han habilitat, en general, espais concrets com la Biblioteca o el gimnàs per donar-los un altre funció, com la de menjador. Tot i que, a centres petits han optat per dinar a l'aula (amb una valoració molt positiva, per part de l'alumnat del centre).

Troben a faltar anar a les aules d'especialitats, biblioteca, informàtica, gimnàs...

Els que estudien a l'aula amb alumnat d'un altre nivell, està content/a i els que no han tingut aquest canvi metodològic, també ho valoren satisfactòriament.

Afecta emocionalment el fet de no poder celebrar festivals o tradicions del centre.

Famílies

Citació

Els espais de fora l'escola formen emocionalment

A casa no podem substituir els mestres. No tenim les eines, ni els coneixements, ni la paciència

Em sembla increïble que no hagin aprofitat l'ocasió per augmentar ràtios i incorporar més professors

M'agradaria una escola on els espais afavoreixen la comunicació, els aprenentatges, la cooperació i també la cooperació entre diferents nivells

L'educació ideal en un país és la que els menors de 18 anys tenen accés lliure i gratuït a tots els museus, centres d'art...

Les persones hem de tenir espais per crear. El model d'aprenentatge reproductiu és obsolet

Cal un espai còmode i acollidor, amb sofàs, catifes...

Cal fer barri i fer unió d'escoles i instituts i compartir espais i horaris. Afavorir la seva interacció

Els espais educatius han de ser institucionals, no pot ser una casa. Jo noestic d'acord en que els nens estudiïn a casa

Hem de recuperar el poder sortir de l'Escola. Fer activitats al barri, projectes a nivell municipal, amb altres escoles, excursions, colònies. Tot ha quedat liquidat (amb la pandèmia), ho hem de recuperar.

Idea clau

Els centres educatius no són l'únic espai per l'aprenentatge. Sovint hi ha espais del propi centre desaprofitats (passadissos, racons, patis...)

L'entorn ofereix moltes oportunitats i espais d'aprenentatge: hi ha centres culturals, mercats municipals, comerç i indústria, esplais, museus, associacions, entorns naturals... caldria aprofitar-los més.

Les aules es fan petites amb ràtios d'alumnes tan elevades. Més de vint alumnes per aula ja és una xifra massa alta

Falten espais per a la creativitat, especialment a la ESO i Batxillerat. Massa temps a l'aula.

Sortir de les aules i aprofitar l'entorn i els agents socials de fora del centre per educar l'alumnat.

Espais

Famílies

Citació

Espais i temps

Adm Local

Idea clau

L'anàlisi del passat evidencia dificultats d'interlocució entre l'administració local i l'administració autonòmica, que és la que té actualment la majoria de les competències. Això no ha facilitat dirigir els esforços en una mateixa direcció.

En la relació amb els centres educatius s'ha produït una certa contradicció: l'administració local no era la que disposava dels recursos ni la que podia decidir, però a la vegada era l'administració a la qual els centres exposaven les seves necessitats i realitzen les seves demandes de forma més directa i propera.

La manca de vinculació entre l'educació més formal i la no formal s'ha evidenciat més en els municipis més grans, a la vegada que també s'ha fet més evident la necessitat de relació entre els agents. En l'àmbit territorial de Catalunya format per municipis més petits, les relacions entre la comunitat educativa s'han donat d'una forma més fàcil. Per tant cal considerar que és cert que és un problema que pot ser estructural, però que també pot ser únicament d'identificació amb els projectes.

Relacionar l'ús d'espais educatius amb accions incloses dins de Projectes Comunitaris. L'ús de l'espai en base als objectius d'un projecte comú,

Les dotacions de recursos als centres (docents, programes,..) és planifiquen des de models estàndard, sense atendre a una necessària diversitat en funció dels projectes.

En el moment actual hi han centres educatius que demanen una obertura a la ciutat i d'altres, en canvi, que demanen un aïllament.

La pandèmia ha tornat a fer trontollar propostes educatives que ja havien avançat.

La pandèmia, en alguns moments, ens ha obligat a treballar a batzegades (digitalització, suport a les famílies més vulnerables, ...). Cal passar de les batzegades a línies d'acció, a establir camins més projectats cap a objectius de futur.

Naturalitzar els patis escolars. Transformar aquests espais. Passar de la cimentació per transformar aquests espais per atendre les diversitats i fer realitat la igualtat en l'ús. Fer efectiu el seu ús per part de l'entorn fora de l'horari escolar com a espais de lleure.

Alumnat

Adults

Idea clau

Falta temps per desenvolupar bé els continguts

Potenciar els recursos de biblioteca als CFA

... los maestros tienen un temario que dar con un tiempo específico para finalizarlo y me doy cuenta que a veces esos tiempos los presionamos demasiado quizá requiera de un poco más de explicación

... creo que falta una biblioteca, pequeña biblioteca con libros para que podemos estudiar,....

Adults cpenitenciari

Citació

Ahora pasamos más tiempo en la habitación. Antes del covid estábamos mucho mejor. Hemos ido a peor

"Vaig entrar al centre en 2019 quan encara ni hi havia covid. Tenia 4 hores de classe cada dia i quan va arribar la covid les han reduït a dos i durant un mes no n'hi havia."

Antes hacía de 9 a 12,30h i por la tarde de 4,30 a 5,30h. Me encantaba, así se se pasa rápido el tiempo Antes era mucho mejor"

A pesar de la disminución del tiempo no os desaniméis. El alumno está sufriendo pero el profesorado también

Idea clau

La irrupció de la Covid-19 ha restringit els usos dels espais i ha afectat la vida quotidiana dels participants que no poden passar tant de temps a les aules o la biblioteca i han de romandre a les habitacions.

Les mesures de prevenció de la covid han suposat una restricció dràstica de les hores dedicades a la formació: durant un mes es van suspendre les classes i posteriorment s'han reprès amb una reducció del 50%.

CEE

Citació

Em sentia bé perquè podia jugar a la consola tot el temps.

Em sentia malament perquè no podia sortir al carrer i quedar amb els amics.

Em sentia agobiada perquè no sabia quant de temps duraria la situació

Jo estava en un centre amb més nois de diferents edats, i el fet d'estar tots junts en un saló es feia insuportable doncs no es podia fer res.

Estava angoixada perquè no sabia que fer.

Em sentia angoixada i trista perquè el meu avi va morir de covid.

Em sentia trista perquè hi havia el covid a casa

Em sentia espantat i enfadat. No volia portar mascareta.

ESO-BAT

Citació

... és més difícil estar còmode a casa no pots evadir-te amb el confinament perimetral no ens podem moure ...

M'agradaria que en l'educació del futur tu poguessis interaccionar amb més d'una classe, on els espais facilitessin la comunicació entre diferents grups, perquè com més experiències i més punts de vista reps d'una cosa, encara que sigui de gent més gran o més petita que tu, més et nodreixes i més ho acabaràs aprenent. És això que diuen que quan acabes d'entendre una cosa és quan ho expliques.

Agrupaments flexibles: Això seria una situació ideal, s'hauria d'intentar evolucionar cap a agrupaments molt flexibles, des de 2 fins a 70, segons el moment i l'aprenentatge.

Donar capacitat als centres per poder dissenyar els centres com ells considerin millor, amb molts espais exteriors.

Ens barregem a l'aula amb els companys del municipi del costat, però després no ens hi podem moure

Tenir pares i mares passejant per l'institut seria un error, crec que a l'institut podem gaudir d'una certa privacitat. Hi ha maneres d'informar i comunicar als pares tot el que calgui.

Idea clau

Respecte de l'organització del temps escolar s'estimen repartir-ho segons el patró 2 sessions/pati/2 sessions/pati

A la majoria li és indistint la durada de 55 o 60 minuts. Una opinió en contra de sessions de 2 hores, i una opinió a favor de sessions de 45 minuts argumentant que a menys durada pots mantenir millor l'atenció, i pots fer un ritme més dinàmic.

Una proposta de implantar la pauta de només 3 hores presencials i potenciar el treball a casa

Cal tenir en compte que el treball telemàtic no et permet evadir-se amb els altres companys (situació confinament municipal en zones rurals)

Coincideixen en un futur on se surti més a fer classes a l'exterior, tant al centre com a l'entorn del poble o la ciutat. Alguns centres tenen taules als patis que estan fent servir per fer classes a fora, per la pandèmia, proposen d'estendre-ho a altres centres i en més moments. Amb sostre per poder-ho fer encara que plougui o hagi plogut.

FP

Citació

... la meua opinió és més avorrit estar a casa, perquè et pots distreure amb facilitat i és més difícil concentrar-te.

Idea clau

Treballar des de casa és més avorrit i et pots distreure amb facilitat

PRI-ESO

Citació

L'únic que canviaria serien els horaris, ficar els patis un de mitja hora i un altre de quinze minuts. Treure la mitja hora de lectura perquè jo llegir a la classe amb gent al costat, no hem concentro.

Un dels canvis més importants ha sigut que abans érem 30 a la classe i ara som 18 i això té coses positives i negatives, però per aprendre crec que és millor .

Jo trobo com a gran diferència que el curs passat érem 15 i tots del poble, ara a l'institut som 25 de diversos pobles i això fa que tinguem més relacions socials i coneixes gent nova.

El curs passat ho fèiem tot normal, ara hem de portar mascareta a classe i al pati estem separats a zones petites i ja no podem jugar tots junts. Els horari han canviat amb les classes més curtes. Les entrades i sortides també són en horaris diferents. Sort que els meus amics estan tots al meu grup.

Jo he canviat de l'escola a l'institut i noto molt canvi, en els horaris i en la feina que ara en tinc més. A més ara anem amb mascareta i em costa respirar quan pugem les escales. També he notat un canvi amb el pati ara en tenim molt menys. També al canviar de centre tota la gent és nova només venia amb dues amigues. A més de la pandèmia també he hagut de canviar de cole.

Ara anem a fer dibuix a un parc en comptes de la classe i fem d'Educació Física al parc del costat.

A mi personalment sortir a fer la classe a un altre lloc fora del centre m'agrada molt.

Ara fem més E.Física a fora de l'escola i no tancats al gimnàs i això m'agrada molt.

Naltros fem tot dins l'institut que és molt gran, però si que a vegades anem a buscar plantes fora de l'escola, al camp i això m'agrada molt.

Nosaltres fem E. Física fora de l'institut i hem anat al parc a dibuixar quan fem dibuix artístic a visual i plàstica i jo això ho veig un canvi positiu, perquè està tancats sempre a l'aula no és agradable.

A nosaltres si que ens ha canviat bastant, ja que abans fèiem el mateix horari tots els dies i ara fem canvi de horaris al quadrimestre. Ara fem més temps de la mateixa assignatura i això avorreix una mica.

A mi quan em van presentar l'institut l'any passat em van dir els horaris de pati i després del confinament fem menys pati i fem lectura a classe i sortim més tard a fi de no trobar-nos amb els altres companys de les altres classes.

Ara a l'institut fem més hores seguides en comparació a sisè. Ara ens cansem més i posen més exàmens. Entenc que a la secundària hem d'estudiar més però crec que exageren una mica.

Ara a l'institut ho fem tot seguit i això cansa molt i a més amb la mascareta...

A mi m'agrada més anar cada dia perquè així tens pati. I anar a classe ja que veus als teus companys i des de casa no és el mateix.

A mi m'ha arribat a faltar l'aire, el ser jo, el fet de no poder anar a l'institut ha sigut molt dur.

A mi m'ha faltat trobar-me amb els meus professors, per comentar el dia a dia, per video conferència no és el mateix i al meu institut hem fet molt poques.

El poder fer servir espais com el pati o fora del centre per fer classes, això ens ha donat una visió més àmplia de com aprendre.

A mi no m'ha agradat el fet de no poder fer els apadrinaments lectors i barrejar-nos en els tallers entre classes, ho trobo a faltar molt.

A mi no m'agrada el què no podem compartir el pati amb els nens i nenes d'altres classes, només podem jugar amb el nostre grup i això és poc divertit.

Aquest curs a l'institut tenim menys professors per assignatura, un en fa més d'una i estar més temps amb nosaltres. Això ho valoro positivament ja que així ens coneix millor i sembla que aprofitem més el temps.

A mi no m'agrada anar a fer E. Física amb mascareta, ni jugar també amb la mascareta, trobo a faltar el poder estar amb tots els meus amics, no només amb els del meu grup. Tampoc farem colònies.

Jo valoro positivament el fer classe en llocs fora del centre, com al parc que tenim al davant, és diferent i divertit, mai m'ho hauria imaginat.

En el meu centre els horaris estan igual però potser hi ha menys professors que imparteixen les assignatures. m'agradaria que fos com abans, el temps passava més de pressa.

Jo crec que els horaris haurien de ser més flexibles en funció del què necessitem, m'agradaria que em preguntessin què vull aprendre.

El meu centre treballem per projectes i ens fan preguntes sobre què volem aprendre del projecte, després en grups cooperatius ho compartim i exposem les respostes en una presentació final, l'any passat també ho fèiem així i m'agrada molt em fa sentir part del grup i que entre tots podem ajudar-nos a aprendre.

A mi m'agradava l'any passat a l'escola, que també fèiem projectes, ara a l'institut se'm fa llarg i pesat tantes hores seguides i per assignatures, em disperso més.

El poder fer servir espais com el pati o fora del centre per fer classes, això ens ha donat una visió més àmplia de com aprendre.

A la nostra escola han canviat moltes coses, per exemple, ara portem mascaretes, això és un canvi molt gran, i també al pati no estem tots junts amb les altres classes, estem amb el grup bombolla, cadascú a la seva part i a no podem fer com altres anys, que anàvem amb altres professors, altres companys i també que fèiem l'E. Física amb altres professor i ara només veus a la mateixa professora sempre els mateixos companys i no hi ha la diversitat que havia els altres anys. Ara el què ha canviat també són els horaris a l'entrar i sortir de l'escola, cada centre entre per una porta diferent amb diferent horari i és una cosa pues trista perquè els altres anys ho passàvem molt be perquè amb altres companys, professors i era més divertit i bueno, quan

Doncs nosaltres el què hem fet, en comptes d'anar, tenim dos patis un petit i un gran, tots els dies ens estem canviant de classe d'anar als parcs que tenim a prop que tenim al costat del centre i de les classes anem a un lloc que tenim al carrer del costat i sisè no però els altres cursos van allà tot el dia a fer classe i nomé van a dinar a l'escola. Jo això ho veig bé però a vegades lo d'anar als parcs és una mica cansat perquè tots volem anar al pati perquè podem portar pilota i jugar al futbol, i tenim cordes i llibres però ara no ho podem fer servir i crec que això és algo que a ningú li agrada i també dinem a les classes en comptes de dinar al menjador, cada curs a la seva classe i això creiem que no hi ha tanta diversitat de persones, sempre amb els mateixos companys i abans ens relacionàvem

Jo he canviat de centre, perquè la meva escola era només fins a sisè i ara vaig a l'institut i ja tenia la germana que mes o menys ho coneixia, bueno de normal entràvem tots a la mateixa hora i ara entrem tots molt més escalats amb molta diferència però bueno se fa raro perquè hi ha diferents timbres, i tampoc saps de vegades a quin has de fer cas. A vegades penses oi que bé ja està, però no és el següent timbre el que li toca i bueno quan parlem de pati, el meu centre te un pati molt petit , llavors trobo que està be ja que comparteixo el pati amb segon i llavors si féssim tots els cursos junts, estaríem tots com a sardines, al començament estàvem cadascú al seu quadre però ara els profes ja ho deixen de controlar i després quan fem canvis de lloc, que són pocs, però quan canviem d'aula i de

En el nostre institut ara tenim diferent horari i també nosaltres ara fem mig curs català i a l'altre castellà perquè no hi hagi tants professors amb el grup.

Nosaltres, a l'escola, només tenim dues professores que donen Arts and Crafts que les donem en anglès però per exemple educació física i música que ens la dona la nostra tutora, la nostra tutora no està especialitzada per donar educació física i música i llavors, perquè no poden entrar més mestres. L'única que va de classe en classe és la mestra d'anglès com que totes les professores estan en una classe i no es mouen.

Al meu institut de normal cada professor està especialitzat en una cosa o en un altra i llavors et feien pues cada classe tenies un professor diferent. Però aquest any, per exemple, la meva tutora que està especialitzada en ciències socials només l'hauria de tenir en socials i tutoria però la tinc en socials, en català, en castellà en valors, o sigui, la tinc en moltes més matèries. Llavors, doncs el què ha dit el company, no tots els professors estan especialitzats en fer altres coses i trobes a faltar alguna cosa que un professor que si està especialitzat et podria explicar.

Doncs a mi que no és el meu cas, doncs no m'agradaria doncs moltes hores seguides doncs ja avorreix i ja no hi ha tanta disciplina ni tantes ganes si tens tantes hores seguides amb el mateix professor.

Jo en el meu cas no em passa perquè tinc diferents professor per cada assignatura, però pel què estant dient no te molt sentit que un professor d'una assignatura et doni classes d'un altra.

Tampoc és el meu cas perquè tinc diferents professors, però si que crec que és millor anar canviant de professor ja que pots anar agafant els llibres d'altra matèria i començar a fer un altra classe i si hi ha algun exercici que no t'ha quedat clar, t'ho explicaria molt millor un professor especialitzat que un professor que no estigués especialitzat en aquella matèria i que faries millor les classes amb un professor que te més experiència de com fer el tipus de classes que està donant.

Si que tinc un professor per cada assignatura excepte tutoria o projectes que ens ho dona el professor d'anglès, perquè realment per projectes no es necessita, almenys en el nostre centre els projectes que fem no necessita algú especialitzat. Si que és veritat que fem les classes de dues hores i es fa una mica pesat a vegades, perquè per exemple si no t'agrada l'assignatura o la manera en què explica el professor es fa pesat i ara amb els quadrimestres acabo de començar les assignatures i també estic coneixent a nous professors."

"Trobaria a faltar per exemple anar al laboratori de biologia o anar a l'aula de plàstica que en el nostre cas del centre és molt gran i clar trobes a faltar fer experiments o anar un lloc on tot estigui ple de pintures i poder fer l'assignatura com s'hauria de fer, però fins que això no sigui possible doncs ho fem tot a l'aula."

Nosaltres això de canviar de professor ha seguit des de 1r el mateix i ara està a segon i tot el centre ho està fent, i jo que faig alemany em moc per E.F i per anar a alemany perquè ens hem de moure, si la professora d'alemany hagués de venir a la classe, es trobaria amb altres nens de la classe que no en tenen ni idea de l'idioma doncs no sortiria molt bé. Els que fem alemany ens movem a un altre aula i els altres es queden a la classe, però si que tenim un professor per cada assignatura i ara es mouen ells. Abans segons com ens movíem nosaltres l'any passat, aquest anys es mou el professor.

A la nostra escola tenim la mateixa professora tota l'estona, només es canvia la d'anglès, abans del Covid la professora de l'altra classe ens feia castellà, un altra ens feia música i l'altra E.F i havia aquella diversitat de professors i era més divertit perquè estaves amb cadascun però també vull dir que mes o menys és millor que ho faci una persona no especialitzada que no que no facis res.

Aprenem sobre tot a l'institut, però també a casa amb les situacions que et van sorgint. S'apren a tot arreu.

De vegades vaig a la biblioteca però també aprenc per mi mateixa a casa alguns temes que m'interessen. Busco per internet, em faig resums o busco llibres a la biblioteca.

Jo aprenc piano a casa meva. Puc estar hores i hores tocant sense parar. També tinc un professor particular que m'ensenya per tocar cada vegada coses més difícils.

Jo aprenc de la meva escola, i de situacions que he viscut o coses que parlem a casa.

De vegades aprenc de la meva família, que m'expliquen coses.

Aprenem també a extraescolars, i de coneguts que expliquin coses que t'interessen.

Si m'interessa algun tema, busco informació des de casa (per internet).

Docents

Citació

Escoles on es pugui conviure i també es pugui ser, amb espais agradables, molta vegetació, espais grans i que permetin la interacció dels diferents grups.

Centres que no semblin presons, amb espais verds, verds de veritat, amb vegetació, no sorra.

Aules de ciències a primària, amb patis amb natura. Tenir cura de dignificar l'escola

Centres com a espais creatius, oberts, amb aules específiques per fer aprenentatges vivencials, amb una bona biblioteca i una aula literària, una aula d'arqueologia... Sortir als recursos de l'entorn.

Edificis amb espais comuns, classes diferents per diferents usos.

Horaris més curts, on els alumnes tinguin menys hores de classe. Horaris més racionals

Un canvi d'horari, incloure el fet de jugar durant l'horari.

Una escola que no sigui un espai tancat, que no sigui un únic espai, ni sempre la mateixa franja horària (com el model argentí en què les famílies poden triar el torn de matí o tarda). (

Horaris flexibles.

Hores per a la coordinació dels docents.

Els nens necessiten cremar energia i tenen pocs espais on cremar-la. Pocs espais on poder-se tocar, abraçar i normes molt rígides. Està clar que hem de seguir així, i volem que l'escola continuï oberta, però ara mateix estem passant una situació crítica.

Pel que fa l'espai, el professorat de ciències trobem molt a faltar el poder treballar al laboratori. Amb les restriccions sobre el material compartit, fer ciències sense poder manipular ni poder fer pràctiques, no és el mateix.

Pel que fa al temps d'aprenentatge, ens hem organitzat amb dues franges de pati. Fem 2 hores lectives, un primer pati, 2 hores lectives més, un segon pati, i les dues últimes hores. Penso que és molt positiu, tant pel professorat com per l'alumnat.

PRI-ESO

Citació

Ha costat molt confegir els horaris aquest curs, fer que els alumnes no compartissin patis i poder comptar amb tots els especialistes, però crec que finalment hem fet una bona feina i continuar aprenent de forma presencial dins de la pandèmia.

Famílies

Citació

A secundària, els mestres gaudeixen d'una menor preparació pedagògica que a primària, on la vessant pedagògica es té molt més en compte. Em sembla que a la primària es treballen molt més aquests nous plantejaments dels espais, els temps i les noves metodologies didàctiques, però quan els infants arriben a la secundària tot això es difumina perquè es deixa de tenir en compte. Penso que com no posem remei a aquesta problemàtica ens mantindrem encallats en aquest punt. Penso que el màster que fa el professorat de secundària no treballa aquests punts. Mentre, per exemple, a primària estem posant molt d'èmfasi en coses com el treball per projectes i l'avaluació mitjançant rúbriques, a secundària es manté el sistema «temari-examen, temari-examen»

«Sóc membre d'AMPA, penso que els pares cometen l'error de pensar que, quan els infants arriben a primària, ja són grans. I no són grans, encara són petits i també necessiten de comprensió i acompanyament. En alguns casos, com hem dit, els professors no estan òptimament formats i mostren certes mancances a l'hora d'oferir aquest acompanyament. Cal aquesta formació als docents, però cal que també les famílies facin servir el sentit comú: malgrat els pares dels infants tinguem altres obligacions i no puguem estar constantment sobre els nostres fills, caldria que féssim més pinya amb els docents i els equips de professors i enfortir els nostres vincles per poder-los acompanyar degudament. A més a més, crec que caldria dinamitzar

«Jo, com a mare, sí que he estat més a sobre del meu nen, i no sé com s'estudia a l'escola però penso que els temaris s'imparteixen molt precipitadament: es planteja el temari, i en una setmana ja s'ha hagut d'aprendre tot i fer el tema. Penso que això no afavoreix una bona comprensió i assimilació dels continguts. Sempre m'he trobat amb el problema de que al meu fill, de primeres, li ha costat molt agafar el ritme de la classe, però quan jo em posava amb ell i ho treballàvem de forma més calmada i entenedora, amb exemples concrets, llavors ja ho entenia, però arribava de l'escola que no entenia res. Potser aquesta és la manera, a més de replantejar el temps amb el que ho han d'explicar a l'escola: hi haurà nens que ho captin tot a la primera, però n'hi haurà d'altres que

«Jo proposo, com ara estem fent servir el Classroom i els correus electrònics, potenciar aquest sistema i cercar-ne d'altres per estrènyer els vincles i millorar la comunicació entre els alumnes i els professors: preguntar dubtes sobre els deures o el temari, ... Com ara ens hem trobat amb que no disposem tant de l'aula com a lloc d'aprenentatge, proposo millorar la comunicació per aquestes vies» (I.)

«Tots els centres estem funcionant amb l'horari compartimentat tradicional (Classe-Classe-Classe-Pati-Classe-Classe)? El problema dels espais jo crec que ve per aquí: si un alumne té sis assignatures cada dia, hauran de passar sis professors diferents per aquella classe. És molt difícil, si no hi ha un suport o un aprenentatge a les direccions i els docents, poder canviar això; és un mètode que arrosseguem ja fa molts anys i per als nens és fatal, ja que surten estressats de l'institut cada dia i tot i així encara dubten de si han de fer més feina quan arriben a casa o no, i no ho saben ni dir sense mirar l'agenda. Això és un problema, perquè tantes hores seguides de matèries diferents en un sol dia els provoca un caos que no és fàcil de portar i gestionar per tots» (X.B.).

«La jornada intensiva a secundària fa molt mal als alumnes, perquè sis hores cinc dies a la setmana, per molt que les posis no representen aprenentatges. La primera i l'última es perden, i la resta queden sotmeses a aquest estrès que dèiem. Alguns centres que fan jornada intensiva treballen en franges de dues hores i van per àmbits, més enllà del concepte de classes-matèries tradicional.

No sempre els alumnes joves a partir de 3r d'Eso han d'estar necessàriament amb docents, poden fer feina sols, n'hi ha que volen fer feina sols, es poden organitzar les coses d'una altra manera, però això requereix que els centres estiguin oberts i es disposi d'espais agradables en els quals treballar. Això és una cosa que em sap greu dir-la, però va molt lenta. Sí que penso que hem d'empènyer cap a un canvi, perquè ara els joves els tenim molt desconnectats i desmotivats, i només amb un canvi els podrem recuperar. Jo he fet la mili i allò era una cosa «que s'havia de fer» i cal aquest canvi perquè sinó l'ESO acabarà sent una cosa d'aquestes «que s'ha de fer», que s'ha de fer i treure-se-la de sobre, tot i que sigui repetint i treure-se-la de sobre. I em sembla que això ens fa molt de mal

«Diem que els joves estan desmotivats, però és que això és una cosa que ha sigut sempre, no? Sempre ha d'haver passat. D'això que dèiem de l'entorn d'acompanyament i la personalització, ara salto de capítol, però cadascú, en una part de l'aprenentatge, ho barreja tot: l'espai, el temps, el lloc, la família, ... Potser és que de miracles tampoc podem fer-ne, podem anar-ho millorant, però... D'això de l'horari intensiu, jo ho trobo bé perquè després hi ha la pega de que les tardes sempre són una mica més pesades. Per exemple, les meves nenes després queden amb amics i amigues i fan deures, i fan coses, i trobo que això ho porten bastant bé. Però també entenc que després hi ha famílies que no, on els nens potser se'n van a jugar a futbol o altres coses, cada casa és un

«Des del punt de vista del professor, com més s'encerti en la personalització, al nen li anirà més bé. No sé com es pot provar això, però hi ha països que tenen fama de separar més els nens per aptituds o interessos i aquí això no ho tenim, sona com classista fins i tot. Em fa la sensació de que aquí la tendència és a barrejar-los, i potser tot comença en que els pares tinguem clar que el fet que un nen tregui millors notes no necessàriament vol dir que sigui millor, o que li hagi d'anar millor la vida, que tingui més cèntims, ... Potser fins i tot el canvi comença per mentalitzar els pares d'alguns estigmes que no tenen raó de ser. I després de cara el professor no sé com es pot controlar el tema de la vocació, però ...» (S.)

«Jo volia dir que en el meu cas, jo tinc dues filles a secundària i batxillerat. El batxillerat és un món a part, perquè el tema d'espais i temps no hi té lloc ja que el que marca el curs és el temari i allò que sortirà a les PAU. Per tant, crec que al batxillerat sí que s'hi hauria de fer una reforma profunda perquè l'únic que provoquem és una angoixa terrible als nens, i més en aquesta etapa d'adolescència tan complicada, i més en aquest estat de pandèmia, on el curs passat no el van poder acabar i aquest l'estan fent la meitat a classe i la meitat a casa; on gairebé tot s'ho estudien i preparen ells sols. Per tant, en aquest sentit, els espais i temps del batxillerat serien importants de modificar. I en el cas de secundària, no he notat pas que les ràtios canviessin, no han baixat, són les mateixes ràtios que

Els nens han d'aprendre a l'escola. A casa no s'aprèn: es pot reforçar, es pot repassar, es pot incidir en algun tema més específic, però els nens aprenen a l'escola i aprenen amb els professionals de l'ensenyament, que són les mestres. Hi ha coses que es poden aprendre a casa però els pares prou feina tenim per fer de pares, no sabem fer de mestres. Els nens necessiten socialitzar, necessiten un àmbit de feina.

L'escola segueix sent el pilar fonamental en ensenyament, això s'ha vist molt clarament. Els nens a casa treballaven, i cada nen té inquietuds que poden no ser les dels seus companys i llavors es poden moure en diferents àmbits, però jo crec que l'escola funciona a nivell d'emocions, de socialitzar, de disciplina, d'aprendre. Això a casa és molt difícil de reproduir. A casa es pot portar la part és creativa, la d'enfocar-se en les aspiracions o interessos de cada nen, però el que és de tipus més curricular, jo crec que a casa no ho podem fer.

Idea clau

Preocupa la presumpta menor preparació, en termes pedagògics, del professorat de secundària. L'adolescència és un període en el que es valora que la pedagogia no deixa de ser molt important, i que cal mantenir sinó potenciar.

Temari ofert i impartit de forma massa precipitada.

Es considera que calen més espais de trobada, uns vincles més forts, i un millor acompanyament entre el professorat i les famílies.

Potenciar i millorar la comunicació digital entre alumnes i professors.

Noves metodologies per a fer més atractiu l'ensenyament

Espais i temps - Famílies -

Replantejar l'horari tradicional, compartimentat, i l'elevada rotació de docents que comporta per millorar el suport als infants i als docents.

Jornades intensives necessàries, les tardes lectives es fan feixugues i es poden aprofitar per fer deures.

En quant al Batxillerat, les PAU marquen l'agenda i els temps del curs, i dificulten un bon procés d'aprenentatge, ús i organització dels temps.

Les ràtios són molt altes, i això conforma alhora espais educatius més complexos

Massa deures i feina extraescolar, i per tant poc temps de lleure per als infants.

Poca feina conjunta, a nivell intern de centre, en les iniciatives d'aplicació del model d'aprenentatge per projectes. Més aviat, feina aïllada de diferents docents.

L'escola ha de ser l'espai referencial en el procés educatiu dels infants, i per tant, cal garantir la presencialitat de l'educació.

Hi ha moltes problemàtiques pel que fa a la composició social dels centres: molta concentració d'alumnat, i una distribució desigual de l'alumnat amb problemàtiques socials i necessitats especials. Calen reformes estructurals.

Els infants i joves aprenen a l'Escola. Les famílies valoren més que mai la tasca educativa dels equips docents.

General

Adm Local

Idea clau

Cal que és tingui molt més en compte al món local i a les polítiques educatives que desenvolupa.

En alguns contextos i per alguns centres educatius públics, el problema no es centra tant en disposar de recursos econòmics directes (dels quals en ocasions ja en disposen), sinó en orientar les polítiques educatives i la utilització d'aquests recursos.

Alguns òrgans de participació, com els Consells Escolars Municipals, no tenen totes les veus educatives que haurien d'estar representades. Cal repensar també aquests espais de participació educativa i evitar la seva politització com a espais on es reproduïxen els debats dels partits polítics municipals.

La pandèmia ha posat en valor el treball en xarxa en el territori.

Alumnat

Adults

Idea clau

Que totes les propostes generades avui arribin a qui pugui fer-les realitat el meu desig és que tot el que hem dit avui sigui escoltat ..., que no haguim parlat como se dice en vano

Que totes les propostes generades avui arribin a qui pugui fer-les realitat ... que se nos escuche

Que totes les propostes generades avui arribin a qui pugui fer-les realitat ... el compromís de l'Administració de fer realitat totes aquestes demandes,

... que los centros de adultos estan ayudando muchísimo a las personas, ...

... que se hiciera más difusión de las escuelas de adultos, ...

...sobre el horario ... solo hacen horario por la tarde porque hay personas que estan siempre trabajando por la tarde , por eso deben intentar hacer horarios por la mañana,

.... el porcentaje de los exámenes ojalá que se bajen,

... los exámenes o los cambios en todas las dinámicas (niveles educativos), o no los cambios, porque más adelante vas a tener exámenes,

... estaría bien un refuerzo de maestros estaría muy bien tener una ajuda extra,

ESO-BAT

La reforma del batxillerat depèn de la reforma de l'accés a la Universitat. Ara predomina empollar i vomitar-ho als exàmens.

Com a propostes bastant consensuades podríem dir que esperen que en el futur l'aprenentatge tingui les característiques següents:

Més equilibri entre el treball analògic i el digital (Raul 3ESO)

1. Orientat a aconseguir una formació més integral de la persona i no únicament acadèmica.
2. Més personalitzat, tenint més en compte els interessos de cada alumne, potser afavorint el treball per projectes.
3. Més obert a l'entorn, facilitant tenir experiències laborals.
4. Amb unes activitats que facilitin la relació dels aprenentatges amb l'entorn.
5. Que les reformes de Primària i ESO es facin extensives al Batxillerat.

Fer més pràctic el batxillerat . Incorporar projectes a les dinàmiques de classe (Ivan 4ESO).

Més relació del que es fa a classe amb el món que ens envolta (Mireia 3ESO)

Més aplicable en el dia a dia (Edith 1 batx)

Ensenyament més pràctic. Fomentar el debat i l'esperit crític. Treballar la intel·ligència intra i interpersonal (Pep 1Batx)

Centrar-se més en els interessos de l'alumne. Ajudar als indecisos (Edith 1 batx)

Cal obtenir una base sòlida entre Primària i Secundària per així tenir les eines necessàries per l'aprenentatge superior (Pep 1Batx)

Ensenyament més personalitzat orientat a millorar la persona (Pep 1Batx)

Ensenyar autogestió i a treballar en equip (Pep 1Batx)

Facilitar anar a treballar fora del centre (Mireia 3ESO)

Citació

Vull agrair que ens hagi donat aquesta oportunitat, però també demano que no es quedin aquestes paraules a l'aire, que hem fet unes aportacions molt interessants sobretot des de la nostra perspectiva, que som els qui ho patim i ho vivim cada dia, i que s'afrontin i es resolguin els problemes plantejats.

M'emporto la idea que estem sent escoltats, ens entenen i no només pensen quina és la manera més eficient de fer les coses sinó també quin efecte produirà sobre els alumnes i quines coses en podran treure, és la base, que sapiguem què fem i com ho volem fer. Estic molt content de tenir una veu clara.

Han trobat a faltar: El contacte, barrejar grups bombolla.

Han trobat a faltar: Les excursions i els laboratoris.

Han trobat a faltar: Veure les cares i les expressions de la gent.

Han trobat a faltar: Sortir amb amics, la interacció.

Han trobat a faltar: Respostes als problemes tècnics.

Han trobat a faltar: No s'han tingut en compte les dificultats de connectivitat de les zones rurals

Han trobat a faltar: El temari va estar retallat, a part de no veure els amics també vam perdre temari

Idea clau

Cal reformar el sistema per adaptar-se al món actual. Els continguts no han canviat en molts anys i la societat sí. Conceptes desfasats?

FP

Citació

...m'agradaria més fer projectes, me'n recordo d'un projecte que vaig fer a l'ESO però no d'un examen, ..., amb un projecte tinc més memòria, és més fàcil recordar ...

...que treballem més per projectes,

... en qualsevol oferta de treball requisit anglès, amb l'ESO i tal l'anglès m'agradia que s'ensenyés molt més.

... l'anglès no es que s'ensenyi malament però tampoc s'acaba d'ensenyar bé. Ens posen hasta el cul de gramàtica però després no sabem parlar."

...m'agradaria introduir com he dit abans les assignatures de Riscos Laborals i Recursos Humans, per guiar una miqueta més a les persones que vulguin començar ja en el món laboral, ...

....enseñar FOL i Recursos Humanos ... si hubiese tenido la educación o el conocimiento de que eso estaba mal no me arriesgaría de esa manera (sobre su experiencia laboral).

...haría más participaciones a los alumnos, ... , hacerlos participar , ... , y que los alumnos se sientan en un lugar seguro, que no sea como que no quiero participar,

Idea clau

Treballar més per projectes i reduir el pes dels exàmens

Treballar millor l'anglès

Avançar els conceptes de riscos laborals i recursos humans per estar més preparats els que s'incorporin als 16 anys al mercat laboral

Aconseguir classes més participatives

PRI-ESO

Citació

Al confinament de març em vaig sentir una mica trista i amb una mica de ràbia perquè no podia anar a l'escola no estar amb els companys i fer les classes en video conferència que costava una mica, vaig trobar a faltar a les mestres que feien l'anglès, les mates, i tot i sobretot als meus companys.

Jo em vaig sentir una mica estranya perquè bueno que ens tanquessin de cop em va sobtar molt i nosaltres no vam fer classes per video conferència sino que ens donaven deures i els havíem d'entregar per correu. I jo és això el que vaig trobar a faltar, ja que veia moltes escoles que deien Oh mira jo faig video conferències i jo no fer-ne cap i tampoc veure les meves tutores i no sentir a la meva tutora i que només ens comunicéssim per correus se'm va fer molt estrany.

Jo també com deia la meva companya jo vaig trobar a faltar les video trucades, ja que vaig estar un mes i mig sense contacte només per mail. Després van obrir una pàgina de moodle i allí si que ens posaven feina però mai va haver una video trucada i jo crec que va haver molt mala gestió per part del centre al que jo assistia. També em va fer pena perquè era el meu últim any de primària i sempre parlaven ay el comiat de sisè que te'n vas de colònies cinc dies que te'n vas a Port Aventura en el cas del meu centre i no he pogut fer res d'això, i també hi ha molts companys que ja no he tingut cap més relació amb ells i no se res d'ells

Jo recordo el dia 13 quan ens van confinar i ens van dir, són dues setmanes no patiu, vale, i ja està. Jo si que recordo que vaig pensar mira dues setmanes de vacances i després tornem a començar i els casos tornaran a baixar i no se que, però a la que vaig veure que el coronavirus agafava més força i que anaven allargant les setmanes si que em vaig sentir com impotent en el fet de què no podia fer res per ajudar apart d'estar-me a casa.

I pel què fa a l'escola si que recordo que acabar el segon trimestre sense fer pràcticament res i a partir del què seria el tercer trimestre el centre programava classes on line amb reunions i podia assistir-hi qui volia i només havíem d'assistir a una reunió setmanal obligatòriament.

Jo vaig trobar a faltar l'esport, si que a casa tinc un llit elàstic, però vaig trobar a faltar esport amb amics i fer a l'aire lliure que és el què a mi m'agrada.

Jo al principi com ha dit el company, pensava que serien dues setmanes i estava trista ja que només podia veure als meus companys en video trucada i no era igual i a la part dels profes van ser molt empàtics perquè ens van portar de colònies amb totes les mesures de seguretat quan vam acabar el confinament a l'estiu.

Nosaltres quan ens vam confinar, jo i els meus companys ens vam sentir com han dit amb ganes de veure'ns, amb ganes d'estar a l'escola, al principi també ens pensàvem que serien només dues setmanes però va es va anar allargant i de professors com ho van gestionar, jo crec que bé però crec que ens va faltar una mica de video conferències perquè fèiem una a la setmana o dos a la setmana i crec que podíem haver fet una mica més de video conferències perquè només fèiem una o dos a la setmana i també ens posaven deures. Vaig trobar a faltar l'esport i estar més amb els amics, treballar més en grup i ja que a través de video trucades avorrit i era pitjor.

Si, com han dit abans, al principi va ser com dues setmanes que podíem estar com de vacances, però quan vam anar sumant dies, no sabia ni que fer i vaig trobar a faltar molt als amics i tornar a la rutina de sempre. I sobre les classes no estava molt ben organitzats, ja que no fèiem video conferències i si n'hi havia no eren obligatòries, podies anar si volies o no.

Jo ara ens han confinat unes quantes vegades i les classes eren tutoria, atenció personal que era que si et volies ficar a la classe et podies ficar, no era obligatori i no era obligatori. Jo trobava a faltar no poder-me juntar amb tota la família i tota la gent, Bueno sortir amb els amics.

Doncs nosaltres, bé jo al menys, quan van dir que serien dues setmanes, ningú s'ho va prendre malament allò va ser com unes vacances, però al final, quan van ser tants dies, al final va arribar un punt que era agobiant estar confinats i tot. Jo per part de l'institut vaig trobar a faltar mes video conferències a causa que havia gent que no es connectava i es va minimitzar i potser només em fèiem cada dues setmanes i després la tutoria individualitzada amb el tutor i ja està, vaig trobar a faltar més trobades i el segon trimestre les notes van ser les de la primera avaluació, i al tercer trimestre les activitats eren per millorar les notes que teníem ja et quedaves en la nota del segon trimestre i ja està

Docents

Citació

Coordinació del Departament, la lentitud en la resposta, els centres ens hem hagut d'avançar moltes vegades. (he trobat a faltar) Que es donessin instruccions clares. Hem trobat a faltar coordinació i escolta, els centres són singulars les necessitats són diferents, no s'han escoltat les necessitats i demandes dels centres, s'han enviat ordinadors a qui no els necessitava o no els volia, on van a parar aquests recursos?, potser estan faltant en un altre centre. (Mestra, espai rural molt tranquil).

Que tinguessin el curs aprovat independentment del tercer trimestre va fer que molts alumnes no treballassin. (Professora a institut de Terrassa, perifèria, molta diversitat cultural, claustre envellit.)

Amb flexibilitat, se'ns estan demanant molts canvis a nosaltres, però els canvis hauran de ser generals, a gran escala d'administració, família, empresa...

Descoordinació de Salut i Educació, per exemple en els cribatges i les PCR, en l'atenció del professorat vulnerable... problemes administratius que ens reboten al centre, que ens dificulten el dia a dia.

Sembla que no hi hagi comprensió de la situació, és com si no fóssim conscients del que és conuiu amb la pandèmia, famílies malaltes, confinaments... el calendari és el mateix, selectivitat, oposicions, competències bàsiques... el calendari és el mateix. Portes obertes? Portes obertes... Amb el sobreesforç que suposa fer unes portes obertes! Sembla que amb posar-nos la mascareta sigui suficient. He trobat a faltar l'acompanyament i la cura emocional del personal, no tot és posar-nos la mascareta i la distància, i anem sumant cansament.

Penso que aquest curs les coses haurien hagut d'anar d'una altra forma. Entenc el que va passar el curs passat, però aquest curs les coses haurien d'estar planificades en benefici dels alumnes, és més urgent atendre els alumnes, primer ordinadors pels alumnes, i, sobretot, el tema emocional, tenim alumnes que estan fatal, sobretot a 3r d'ESO i 2n de batxillerat, angoixats, tenen por, i el tema emocional és molt difícil de gestionar.

Ara estem desdoblant grups, tenim molta llista d'espera, la nostra xarxa wifi se'ns penja, als docents, només ens hi connectem nosaltres. I veiem que hi ha recursos necessaris als quals un CFA no té accés, els recursos de l'EAP, i tenim alumnes amb crisis d'ansietat, angoixats... trobem a faltar la cura personal.

Hi ha alumnes que s'han vist obligats a deixar la formació per la precarietat de la feina, que els impedeix de seguir un horari fix, trobar sistemes per unir la presencialitat i la formació a distància, contemplar els canvis d'horaris per feina.

"Al principi quan va esclatar la pandèmia va fer per a tothom i no hi havia res planificat. Però al setembre, quan vam obrir, vam trobar que no s'havia planificat tot el que es podia. Em sembla que les coses podien haver-se fet millor des de l'Administració".

«En zones com la nostra, la pandèmia va posar de manifest desigualtats i realitats socials i familiars que ni t'esperes. No vam haver de gestionar únicament situacions de nens sense ordinadors ni connexió sinó que va haver un cert caos entre administracions».

La pandèmia ha posat de manifest la importància de l'escola per a moltes famílies. Sis mesos sense anar a l'escola és molt de temps i, com sabeu, ha passat de tot. Però crec que també ha evidenciat la importància de l'escola no únicament com a servei de guarderia, sinó en relació als aprenentatges i les relacions socials. Tinc la sensació que la gent ha pres consciència de la importància de l'escola. Però aquesta presa de consciència per part dels polítics. Hem de posar més recursos.

A partir del maig, que ja es va poder sortir (al carrer, a la feina) vam notar una davallada en el retorn dels alumnes perquè es van quedar amb els avis que no els podien fer tant de suport.

Per nosaltres és fonamental desenvolupar els aprenentatges funcionals com anar a comprar, fer pràctiques fora del centre, al barri, intercanvis reals. Amb el confinament tot això ho hem perdut, perquè seguim els protocols i hem de mantenir el grup bombolla. Estem intentant adaptar al màxim, i adaptar tot el que es pot via Google Meet.

La pandèmia ens ha desmuntat el context que teníem de falsa normalitat, de centres que no responien a una educació pel segle XXI, uns espais que no eren adients per fer un treball vivencial i competencial. Teníem una falsa normalitat, un constructe fals que la pandèmia ens ha desmuntat. És una oportunitat per obrir els ulls de cop, ara hem repensar els objectius de l'educació. Tenim uns nens i nenes que s'hauran d'enfrontar a una vida molt complicada i més desigual.

Educ. socials

Citació

Idea clau

Famílies

Citació

Nosaltres vam viure la pandèmia en un sentit una mica caòtic, perquè havíem de teletreballar i a més havíem de disposar com a mínim en el nostre cas de tres dispositius digitals i que tots tinguessin reproducció d'àudio i reproducció d'imatge. Les meves filles estaven saturades amb tanta pantalla.

Com a pares crec que depèn molt de l'edat dels nens i nenes que tens. La meva gran té 21 (anys), ja estava a la universitat i no vaig tenir cap problema. La petita en té 15 i també és bastant autònoma. Al principi s'hi posava molt més (a treballar) però a mesura que anaven passant les setmanes havies d'insistir-hi molt perquè ja es va cansar. Ella no feia classes presencials perquè depèn molt dels dispositius de les famílies. Vivim en un poble molt petit. La connexió la majoria de vegades no va bé, les videoconferències es tallen, no ens sentim. Al principi ens donava la sensació que era per poc temps i vam pensar que passaria. Quan vam veure que s'allargava les primeres setmanes bé, amb seguiment, però arribant a l'estiu tot i que no es podia sortir va entrar el

Va ser caòtic total. Estava treballant des de casa, estic separada, tenia els nens sempre. Entre la meva feina, les meves reunions, les dels nens... No podia estar per ells ni per les seves feines, em vaig aprimar 7 kg dels nervis. Tinc dos nens de 8 i 10 anys que no estaven acostumats a treballar amb l'ordinador. Vaig haver de comprar un portàtil perquè jo utilitzava el meu ordinador de sobretaula per la feina. Van treballar per Onedrive i després cap a l'abril van fer-ho amb Classroom. Només feien una videoconferència a la setmana. Depenia molt dels professor: amb la professora del petit hi havia molt de retorn, la professora al gran no li contestava.

A mi el que més em preocupa és que els resultats no es veuen. La gran feinada que van fer els mestres no es va veure traduïda amb el retorn que vam rebre les famílies. Els mestres van treballar molt, però els nostres fills no. Em sap greu per ells, perquè van treballar molt, i pels nostres fills perquè van treballar poc. És el que penso de la meua experiència amb els meus tres fills.

Jo vaig notar una evolució al cole. Al principi els hi donaven una uns deures que havíem de fer de les assignatures d'aquell dia. El meu petit té 8 (anys) i el meu gran 11 (anys). El gran era prou autònom per fer-ho sol però el petit no. Es passava tot el dia jugant a la consola i fins que jo no acabava de teletreballar i podíem agafar tots els deures del dia per anar-los fent. Al final del curs sí que van afegir 2 o 3 classes a la setmana amb el tutor i això a mi em va ajudar moltíssim

Ara el meu fill ha tornat a estar confinat i potser no tenen les vuit hores de classe però en tenen cinc i llavors és com el que fan al cole però amb una càmera. A ells se'ls hi fa una mica pesat però a nivell de continguts, potser no és el mateix que presencial, però és molt més que el que vam fer en la pandèmia. Crec que va haver-hi una certa pèrdua de nivell per treballar en format deures. En aquest sentit veig un aprenentatge i una millora per part de l'escola

Ara ha millorat moltíssim. Han estat confinats una setmana cadascú. Jo crec que encara es pot millorar, perquè hauríem de tenir més acompanyament durant el dia. Només feien presencial (per videoconferència) a primera hora, per explicar les tasques, potser cal una mica més d'explicació de les classes. Ara sí que han avançat feina (continguts) però falta una classe online per explicar els continguts.

A casa meua hem agafat el virus tots. Ens han confinat 2 cops. A la meua escola tenim llibres reutilitzats. Aquesta vegada hem portat els llibres a casa i ens van donar per fer els deures des de casa. El retorn de les activitats es va fer la tornada al cole.

La meua filla fa 3r de primària i va ser el primer grup de l'escola que es va confinar. Al centre havien preparat un kit d'emergència on hi havia cinc o sis fitxes que es poden fer en 10 minuts. Durant tota la setmana no van tenir contacte amb la tutora. Com a famílies ens va semblar que ens havien deixat només amb unes fitxes i ens va semblar que faltava cosa. Ara tinc constància que l'escola pels següents confinaments han canviat una mica el protocol i ara hi haurà connexió diària i el tipus de tasques també canviarà.

La meua escola ha millorat molt en el retorn de les tasques. Els nens tenen una llibreta del confinament. Vam tenir una reunió totes les famílies amb la direcció de l'Escola i ens van comentar com aniria el pla d'obertura de centre. Las famílies demanaven una sessió presencial al dia, per tenir contacte amb els professionals, a banda de les activitats que es poguessin proposar.

Jo formo part del Consell Escolar del meu centre i tinc una via més directa amb direcció. Com a representant de les famílies vaig poder aportar les nostres idees, tot i que el Pla d'obertura ja estava molt decidit. Vam fer diverses modificacions a principis de curs per ajustar-lo al que anava sortint.

Personalització

Adm Local

Idea clau

La pandèmia també ha aparegut com a una oportunitat de poder fer nous aprenentatges, tant pels infants i joves com pel personal educador.

La personalització dels aprenentatges, a més de dins del marc escolar, també a de tenir lloc en el fora escola. En aquest sentit caldrà acompanyar als agents socials de les ciutats (AMPES, AFA, entitats,...) en la diversificació, obrint les barreres.

Cal passar de l'estandarització de les ofertes educatives extraescolars a una oferta més pensada en funció dels col·lectius als quals es dirigeixen. Cal pensar en els punts forts, en els interessos de cada infant i jove.

Caldrà pensar les aliances a establir amb el teixit social en funció dels objectius perseguits.

El treball conjunt entre centres, els Ajuntaments i el teixit social hauria de personalitzar-se en cada un dels projectes.

Alumnat

Adults

Citació

... no estaría nada mal contratar algún maestro extra no estaría mal a la hora de reforzar alguna asignatura que tuviésemos más dificultades

... la evaluación ... cuenta mucho pues todo, la asistencia a clase, el examen ,lógicamente, trabajos, que podamos hacer y enviar por moodle, incluso presentaciones

... yo creo que el porcentaje de los exámenes es muy grande, ... deberían bajar un poco, .. y lo otro que sean trabajos, exposiciones

Idea clau

Proposta de professorat de reforç per millorar l'atenció personalitzada

Diversificar més l'avaluació

Adults cpenitenciari

Citació

Vivía en un barrio problemático de Sevilla y estuve sin escolarizar hasta los 6 (sic) años. Cuando vine aquí se reían de mí y como soy tozudo me saque el graduado escolar y también el de la ESO. Vaig començar a 4t d'EGB i no sabia llegir ni escriure....em sentia muy mal. Sientes cariño hacia los profesores, como lo sienten ellos hacia mí.

Vaig venir d'Ucraïna amb 7 anys i vaig començar a 3r de Primària sense saber escriure ni res. La primera llengua que vaig aprendre és el català. El vaig aprendre molt ràpid. A Primària treia molt bones notes , però a l'ESO la cosa va anar cap l'altre costat.

Estaba en un reformatorio y la enseñanza era a golpes. No tenía interés en el estudio Al principio lo pasé mal aquí porque preguntaba mucho y la gente se extrañaba y tenía miedo de sentirme rechazado. Dejé de venir a la escuela seis meses. Ahora he vuelto y la forma de estudio me ha ayudado. Me gusta aprender si lo que aprendo me vale para el conocimiento. He ganado el segundo y tercer premio de dibujo, cuando no sabía ni dibujar

Ahora aprendo catalán, quiero aprovechar el tiempo que tengo que pasar aquí

En el tema de la educació, lo que no aprofitava abans ho faig ara. Tinc una filla petita i li dic que la educació és molt important. Aquí valoro lo que he après: llegir ara em encanta.

Idea clau

L'alta valoració que fan dels plans educatius a les presons. Tant pel que suposen de formació com perquè els ajuden a superar el dia a dia.

Han tingut una experiència escolar anterior negativa.

Valoren molt positivament l'oportunitat que representa l'assistència a l'escola.

Aprecien l'adaptació dels aprenentatges a les seves característiques, la qual cosa els permet assimilar-los i descobrir capacitats personals que desconeixien posseir.

ESO-BAT

Citació

... en el meu centre la gent que no li agrada estudiar van a treballar a ajudar al poble ...

... en el meu centre tenim un sistema de grups cooperatius ...

... es parteix la classe en grups de 8 alumnes, , a aquests grups se'ls assigna un professor que anomenem conseller, , aquests grups serveixen per fer treballs pràctics,, feies exercicis i cooperaves i treballaves en grup i això ajudava ...

... una ajuda per persones amb dificultats acadèmiques adaptant les activitats,, però el que més hi ha és un acompanyament emocional

... vem estudiar tota l'ESO per projectes on focalitzavem els nostres interessos ...

M'agradaria que es poguessin atendre tots els tipus d'intel·ligència

Hauríem de treballar totes les capacitats del cos i la ment. La memorització és tan important com la creativitat i l'expressió emocional

Molts professors valoren la nota, el resultat i no tenen en compte si t'has esforçat més o menys

La manera d'avaluar de vegades és injusta. Hi ha gent que té pànic escènic i li perjudica fer una presentació. Hauria de poder tenir una alternativa com fer un vídeo o alguna altra cosa que no l'afecti malament la seva nota

Agrupació per nivells vs. heterogeneïtat: Fer agrupaments per motivació i compromís. A partir de detectar qui va més de pressa fer agrupaments més ràpids i més lents.

No crec que hi hagi d'haver assignatures, crec que estaria molt bé intentar avançar cap a un espai en què a partir de les necessitats que van apareixent a l'aula per portar a terme un projecte que et faran explicar coses de ciències, necessitats lingüístiques... Crec que estaria molt bé ajuntar totes les branques del saber en una única matèria. Partir de les necessitats de l'aula i no simplement dels continguts.

"És bo mantenir les matèries separades per saber què et pots esperar de cada branca, per tal de conèixer l'especificitat de cara a l'orientació acadèmica futura.

Podríem triar estudiar allò que més ens interessa a partir de 2n d'ESO. Ens fan escollir molt aviat, es podrien donar opcions de triar però amb marge per valorar si ens agrada o si volem canviar."

Cal explorar completament les capacitats d'algú per poder-lo avaluar.

El canvi a l'avaluació per competències no ens acaba de funcionar. No sé com s'avaluaria.

Els 'assoliments' de l'ESO són una bona manera de no intentar anar a la dècima però que es perden matisos. Però sí que m'agrada que s'unifiquen més les matèries que s'assemblen.

Crec que a l'institut ideal no s'hauria de donar la importància que s'està donant a la qualificació, l'avaluació s'hauria de centrar en la reflexió de l'alumne, de si ha après el que volia aprendre.

Idea clau

La majoria d'estudiants estan acostumats al treball en els darrers cursos d'ESO en grups homogenis per millorar l'ambient de treball, amb un grup de diversificació amb experiències externes en el món laboral.

Treball cooperatiu com estratègia per tractar la diversitat.

Grups reduïts (8 alumnes) tutoritzats.

Importància de l'acompanyament emocional com a eina de personalització de l'aprenentatge.

Treball per projectes, necessitat de tenir en compte els interessos de l'alumnat.

En el batxillerat tot s'enfoca cap a la universitat i el que conta és una nota. Si els alumnes tenen dificultats no sempre troben el suport que necessiten.

Cal molta més atenció a les característiques pròpies de cada alumne, el seu ritme d'aprenentatge i la seva realitat social.

Els aprenentatges memorístics encara avui dia són el predominants en tots els batxillerats.

Una alumna de 3r d'ESO d'institut públic afirma que les persones que van més de pressa ajuden a accelerar a les que van més lent i que en una classe hi ha molts nivells diferents. I l'alumne de 1r de batxillerat d'un institut de Sant Pere de Ribes afegeix: Crec que l'educació ha de reflectir el que és la societat i preparar-nos per a la vida. No anirem a una feina on tothom tindrà les mateixes ganes ni les mateixes capacitats, la vida és heterogènia. Fer una educació on separem per grups i estàs sempre amb gent que és exactament igual que tu, més que preparar-te pel que vindrà després et fa imaginar un món que no és el que hi ha. Haver d'esperar perquè una altra persona no va al mateix ritme, crec que és un aprenentatge més gran que el que et pots estar

Crec que ens hauríem de replantejar què volem ensenyar als instituts i donar valor a aquelles coses que són més difícils d'aprendre, o impossibles d'aprendre, per internet o les noves tecnologies que van sorgint.

Reclamen descentralització de les polítiques educatives, que l'administració compti amb la diversitat territorial: No és el mateix un alumne que viu a Barcelona que un alumne que viu a 230 quilòmetres de Barcelona, que s'ha de comptar amb la diversitat del territori, que no hi pot haver un plantejament igual per a tot el territori.

A la pregunta què no hi podria faltar a l'escola del futur?, responen: Professors competents, noves tècniques d'aprenentatge, no preparar-nos dos anys per la selectivitat, aprendre a viure en el món d'avui dia, com et relaciones amb la gent i com convius, treballar les habilitats socials.

FP

Citació

El que aprens allà (empresa) és molt bàsic i estàs quatre mesos fent el mateix

Jo tinc moltes dificultats i sí que em donen més temps que als meus companys però al final l'examen és el mateix per a tothom

Moltes vegades t'avaluen el treball però no saben quant t'ha costat de fer-ho, el temps que li has dedicat

No està bé substituir les pràctiques per treballs escrits. Es que et passes la vida fent treballs que no sé si se'ls llegeixen

... a l'ESO t'ajudaven una mica més, ...

...a la ESO estaven, notaves com que els professors estaven al teu costat,

...a l'ESO la professora s'adaptava al ritme de la classe, ... , al batxillerat has de donar un temari determinat, no et pots adaptar al ritme de la classe sino has d'exigir un ritme,

Idea clau

Cal flexibilització del currículum

Cal una estructura que permeti els alumnes conciliar vida laboral amb els horaris lectius dels cicles formatius

Cal molta més atenció a les característiques pròpies de cada alumne, el seu ritme d'aprenentatge i la seva realitat social

Els aprenentatges memorístics no són el predominants en els cicles formatius. Ja fa temps que els docents tenen en compte molts altres aspectes i capacitats a l'hora d'avaluar els seus alumnes.

Cal replantejar-se el model de pràctiques en empreses i fer un seguiment més acurat

A l'ESO els professorat els ajudava més que ara, el sentien més proper

El batxillerat no s'adapta al ritme de l'alumne

PRI-ESO

Citació

N.G.- Com hi ha nens que no tenen dispositius suficients (ni poden connectar-se online) , no poden fer res, ni aprendre. Els centres no els hi donen dispositius i els podrien oferir.

L.P.- Al meu centre sí que han deixat dispositius a aquells que no en tenen.

J.R.- A vegades es fa incòmode perquè hi ha gent sense recursos, que ho han de fer amb el mòbil o el wifi els hi va malament. M'agrada treballar més amb exàmens cada dos temes i no només projectes. Que l'examen no compti tant i fer activitats avaluable. Això m'agradaria!. Jo he estudiat amb projectes però em va costar adaptar-me després.

M.I.- Al meu institut també han ofert dispositius i fan més classes online.

R.D.- Faria pocs exàmens i moltes activitats avaluable.

D.P.- Jo deixaria les Competències Bàsiques com es feia abans. Però hi ha temes importants que encara no hem estudiat i estem repassant sempre el mateix.

J.B.- També deixaria igual les Competències Bàsiques i no ho faria tot seguit. Deixaria un espai entre mig per poder descansar....

A.M: No negarem que ens agradaria que els exàmens no existissin!. A vegades pels nervis, tot el teu coneixement se'n va. Hi ha moltes maneres diferents d'avaluar perquè tothom se senti còmode. La gent que té dislèxia o coses així, sí que els tenen en compte però els exàmens em posen molt nerviosa i faria diferents activitats avaluable. Barrejaria treball de projectes amb els exàmens. Sembla que l'examen et compta igual que si portes els deures i si durant el curs estas atent i fas la feina, s'ha de tenir en compte.

L.M: Estic d'acord. Dónen molta importància a l'examen, quan també és important tenir un bon comportament i estar atent. Faria més activitats i treballs que exàmens. No estaria tan nerviosa, se't queden les coses més i no se t'oblida el que has estudiat. Si treballes amb activitats divertides recordes millor ,però no eliminaria els exàmens del tot.

J.S: Jo trobo a faltar classes d'economia , per la vida quotidiana: com pagar una hipoteca, com són els problemes quotidians que ens podem trobar. Als 16 anys s'acaba l'ensenyament obligatori però surten molt perduts. En quant als exàmens els reduiria perquè no crec en jugar-se tot en la nota. L'actitud ha de ser sempre bona. Si aquella persona té ganes d'aprendre i tenir coneixement s'hauria de valorar molt. (no creu que es treballi massa la motivació, per part del professorat. Molts llencen la tovallola. Cal motivació per ajudar a aquella persona que li costa més.

L.M: En relació als nens que llencen la tovallola, no estudien i només volen fer gràcia i estan amb el mòbil. El professorat ho manifesta però també és veritat, que els nens d'avui en dia, estan com molt vagos no tenen ganes de fer res i tenir núvia i no dónen importància a les matèries. Hi ha temes que no interessin massa però hi ha d'altres que les faràs servir i són necessàries. Depèn del professor, els engresquen i d'altres no. Sobre les persones que no volen aprendre, es pot notar si realment no volen o si és perquè els hi passa alguna cosa.

En relació a la gent que passa més, els professors del meu centre sí tenen en compte els nostres comportament i parlen amb tu si ho necessites. Potser les persones que no estudien, haurien d'estar més acompanyats perquè potser tenen problemes personals i els estan passant coses i no tenen temps per esforçar-se. Cada persona és un mon i ens passen coses diferents i sentim de manera diferent.

J.S: Jo posaria les classes per nivells perquè a la meua classe, ningú vol estudiar Batxillerat. Hi ha una classe que es diu projecte futur pels que no volen estudiar i faria 2 aules pels que volen estudiar, un altre per mòduls i una altra pels que no volen estudiar. Anant a 4rt de la ESO i el meu germà que està ara a Batxillerat, veig que el nivell ha baixat. Ell havia d'estudiar i treballar més que no jo, ara. Potser les persones no se senten bé i porten una coraza i diuen que no volen estudiar. I sé que s'empenediran

M.M: Una opció seria deixar com a optatives aquelles molt cultes, com música, per a les persones que volen estudiar (no creu que aquests estudiants tinguin un canvi d'actitud).

A plàstica estic fent un projecte d'estampació, on estampem un mural sobre les emocions i sentiments. M'agraden molt els projectes. Ara fem 2h seguides de la mateixa matèria i em carrega, tot i que les mestres intenten fer 1h de teoria i l'altra més manipulativa i ho trobo bé.

Abans del Còvid, barrejavem 4rt,5è i 6è on s'escollia un projecte, però aquest curs ja no ho fem. M'encantaria tornar a fer projectes.

En el meu centre, el projecte s'adapta al grup i m'agrada molt!. També fem exàmens però fa mitjana amb els comportament i els deures que vas fent.

Depenent de les matèries, cerc que és important treure bona nota d'examen. Els mantindria perquè també són una font d'aprenentatge.

A 6è i 2n fem un projecte especial de teatre, sense públic. La meva escola ideal tindria una matèria ideal com les que tenim, però que nosaltres escollim que volem estudiar. Escolliria la matèria per votació d'aula. Al menjador m'agradaria menys verdura i més pizza, tot i que no sembla molt probable

Els exàmens el què faria és facilitar una mica perquè l'alumne no és capfiqui massa tampoc, ha d'estudiar una hora o hora i mitja, els deures els deixaria com ara.

"A mi m'agradaria que al llarg del curs poguessin acumular treballs petits que si per exemple, a principi de curs estàs entra no assolit o assoliment satisfactori, aquests treballs puguin ajudar a pujar la nota.

Per avaluar-nos sempre fem exàmens i en dues assignatures fem també presentacions en power point. També contem les feines del classroom, però només en dues assignatures, la resta fem exàmens.

Nosaltres fem una prova escrita al acabar els temes, però el què ens diuen els mestres és que podem posar-nos nerviosos i així tenen en compte el treball que fem diàriament. Per exemple, si et poses a parlar quan el profe està explicant la nota de comportament serà dolenta i et baixaran la nota. A cada assignatura ens demanen un dossier i aquest ens compta un 25 % de la nota, si el tens malament et baixa la nota i així en diferents aspectes. A dibuix ens avaluen a través dels dibuixos no fem examen. Si fem examen és teòric.

A nosaltres ens avaluen amb les llibretes, dossiers, exercicis i exàmens.

A la nostra escola, fan proves diferents pels dislèxics, els hi donen opcions i els avaluen diferent ja que tenen unes dificultats.

Nosaltres no tenim llibres i ho fem tot amb dossiers i ens avaluen els dossiers i les feines que anem fent per l'intranet. També compta el comportament. Tot això va canviant segons l'assignatura, però quasi tots ens avaluen així.

A sisè ens feien proves diferents, ara només si tenen dificultats o acaben d'arribar i no saben l'idioma els hi fan probes adaptades i van en grups diferents, en aquests casos si s'esforcen els hi tenen en compte molt.

Al nostre institut hi ha moltes persones estrangeres que no saben parlar el català, castellà i anglès. A l'hora de fer exàmens els hi posen adaptats i més fàcils, ja que han de tenir en compte que aquelles persones no tenen els mateixos coneixements, i alguns tenen una hora al dia amb una professora apart.

Al meu institut el què fan és avaluar-lo tot: comportament de classe, exàmens, dossiers. Tots aquests aspectes tenen la seva puntuació. Fan mitja de tot i aquesta és la nota de final trimestre.

Nosaltres desdoblem molt, hi ha xiquets que els hi costa molt i van a un altra classe amb un altre mestre i així tenen més suport. Així en les assignatures que els hi surten malament els hi fan un desdoblament i els exàmens són diferents per facilitar que assoleixin els temes.

Al nostre institut els hi donen exàmens adaptats a les persones amb dificultats. Per exemple si nosaltres hem de posar les parts del cos en el seu lloc, els altres les tenen escrites i només les han de posar al lloc, així els hi és més fàcil, també els hi donen feina més fàcil.

Hi ha una nena que va molt avançada en mates, perquè li agrada i va a una acadèmia i com ella te el nivell de 3r de la ESO, quan acaba tot ben ràpid ajuda als companys que els hi costa més o als que tenen dubtes.

Nosaltres si que fem autoavaluació i coavaluació no tant com a la assignatura sino més amb tema comportament, o per si t'has esforçat, així també pensen que saben més la teva opinió perquè no tot la estona t'estan vigilant. Penso que és difícil perquè has de ser molt sincer i de vegades això costa més.

Nosaltres, ara per exemple, hem de fer un power point de naturals i quan l'acabem hem de fer l'autoavaluació del nostre propi grup. Jo hauré d'avaluar al meu company i als altres tres, i també hauré d'avaluar als altres grups, tres persones de grups aleatoris individualment, i el profe avaluarà globalment a tot el grup. El problema de tot això, és que si la nota és important i val jo no m'atreviria a suspendre'm, no em ficaria un excel·lent però no em suspendria tampoc, si ho fes molt, molt malament si, però si vaig just no.

Nosaltres els treballs orals i les exposicions, posem nota als nostres companys, la majoria de classes, per exemple jo o algun amic meu que tinc al costat ens preguntem quina nota li hem posat a aquell o a l'altre i a veure si coincidim o no.

A mi els companys no m'avaluen, només ens fan coavaluació quan ens preparem pel canguret, que no se si algun dels vostres col·legis ho feu, que és l'avaluació de matemàtiques d'uns problemes més difícils que et fan pensar més i els dictats només ens fan avaluar als altres o a nosaltres mateixos per això. Jo ho trobo fàcil perquè els dictats sols tens que dir les faltes que te el company i posar-li la nota.

Entre nosaltres no ens avaluem, Bueno alguna vegada però no me'n recordo, sempre ho fa el mestre.

Jo si fos professora si que faria que s'autoavaluessin si fessin un treball en grup, doncs també hauria de tenir en compte, o sigui. Perquè jo no se si en un examen una persona s'ha esforçat molt o no, necessitaria l'opinió de la mateixa persona per saber si per exemple ha tret un quatre i diu que s'ha esforçat molt i que li ha costat molt, potser si que podria aprovar.

Jo el què faria és facilitar-li el màxim als alumnes, perquè a vegades hi ha profes que a vegades dona la sensació que et volen suspendre i malgrat el fiques a estudiar no te'n surts. També avaluaria molt el tema, faria 50% i de la autoavaluació l'altra 50%.

Sii fos professor exàmens en faria, però no tants diguem-hi i també comptaria portar els deures fets, lo comportament i coavaluació en faria per veure que en pensen els seus companys i el que pensa ell també, a veure si pensa igual que jo.

Jo el que canviaria es que ara hem fet un canvi i en comptes de posar un 10, posem un 4 i això, clar es que a la primària ens han acostumat tot com per exemple, 8 de 10 i ara si un cas ens diuen 3 de 4 i d'això no estem acostumats i se'ns fa raro veure quina nota hem tret. Això ho canviaria. I l'autoavaluació les faria perquè així sabria mes o menys el que interpreta l'alumne si s'ha esforçat o no i també faria un petit qüestionari i al final de cada tema allà explicant quantes hores has estat estudiant

Jo si fos mestra avaluaria més la personalitat i la presència que te l'alumne a la classe, perquè un alumne potser no te els exàmens o els projectes si que són importants, però per un alumne potser no són les coses que millor se li donen i jo avaluaria més la personalitat de la persona i l'interés que fa per l'assignatura i la classe.

Si jo fos la mestra, la veritat és que no canviaria molt del que hi ha ara perquè a mi em sembla bé que fem un examen a final del tema perquè a mi personalment em fa veure el què no he entès del tema i el què he de preguntar i el què he de canviar en la forma d'estudiar, si per exemple en el primer examen que faig a l'any dic és fàcil i trec mala nota , vol dir que al següent he d'estudiar més. El què si canviaria és que hi ha gent molt tímida que no participa molt a les classes, però això no vol dir que no estigui atenent o que no tingui dubtes, perquè hi ha gent que te dubtes i en comptes d'aixecar la ma, se'ls guarden i a l'examen treu mala nota i això li baixarà la nota. Així que el què jo faria seria posar una caixeta en la què els alumnes d'aquests tipus o tots en general, pugui posar de

Jo diria que si fos el professor, els exàmens els faria també a final de tema no se perquè la gent repassi una mica i els avaluaria si hi ha notes que no saps on posar-los si està entre aprovat o no , doncs tenir en compte el comportament, si és entre notable i suficient si es porta malament li poso un suficient i si es comporta bé un notable. I a final de trimestre avaluaria el comportament de la gent una mica.

Jo lo que canviaria que la educació fos més pràctica i experiencial ,o sigui tenir experiències de la vida com sortir al carrer i fer una activitat o aprendre alguna cosa que necessitem, perquè trobo que la educació escrita i d'aprenentatge a la classe està molt bé però també s'han d'aprendre coses que a un llibre no pots trobar.

A mi m'agradaria que en el futur que també no fos les assignatures bàsiques sino parlar de les xarxes socials, que ens podem fer molt mal i també m'agradaria com parlar més per exemple de feminisme o coses així i també que les classes normals se'ls hi fan més pesades, buscar la manera de fer-les més divertides i que l'altra gent se'ls hi fes més interessants i participés més, i posar els crèdits variables que ara pel tema Covid no podem fer, em sembla bona idea així també desconnectar una mica i fer assignatures que t'agraden i bueno pues que faria que avaluessin no tan com amb els exàmens sino com ha anat millorant a través de tot el curs, perquè a vegades pels nervis els exàmens no et surten prou bé i tot el rato t'estas esforçant i fa ràbia i tot i crec que a mi m'agradaria que fos així

Crec que els adults us esteu posant en el nostre lloc i voleu facilitar-nos l'educació.

Jo si fos professora el que faria és avaluar acompanyat d'un altre nen o nena, com una discussió sobre un tema on la teva organització for important.

A l'avaluació jo valoraria molt l'actitud, que ja ho fan al meu institut, però més li donaria molt de pes.

A mi m'agradaria que apart de l'examen també és valorés molt el treball amb el grup si ajudes si els companys et valoren, no se, quina persona ets.

Jo faria exàmens cada dia, perquè així no ens posaríem nerviosos.

Al meu centre fem molta avaluació entre els companys i crec que a l'hora també aprenem quan expliquem el que sabem al company.

A mi els exàmens no m'agraden, després oblidem tot el que hem estudiat i no entenc per a què serveixen. Avaluaria els treballs i les feines que anem fent.

A mi no m'ha agradat el fet de no poder fer els apadrinaments lectors i barrejar-nos en els tallers entre classes, ho trobo a faltar molt.

El poder parlar de les meves emocions a l'aula, fins ara ningú ens preguntava, només fèiem tutoria per poder parlar dels problemes de conducta. Això crec que és una gran experiència.

Per mi ha canviat tot, la forma d'ensenyar utilitzant la tecnologia, el tractar les emocions com una necessitat de l'aula. Hem après a ser més resilients.

Jo segueixo fent el mateix que abans i l'avaluació és la mateixa excepte a biologia que fem un tema-examen i un tema-projecte i jo crec que de cara al futur a mi se'm fa molt pesat anar tot per temes i podríem com inventar un altra manera d'explicar el què hi ha als llibres, no tot llegir i fer exercicis perquè al final cada curs és fer el mateix i és molt pesat. Estudar acaba sent el mateix, resums, llegir-t'ho, crec que podrien ensenyar-nos un altre mètode més divertit que canviés una mica ja que portes tota la vida fent el mateix i hi ha vegades que penses que avorrit que és això, perquè no ho canvien. Hi ha escoles que ho treballen tot per projectes i penso perquè no m'ha tocat una d'aquestes escoles?. És que és molt pesat fer tot el dia el mateix.

Doncs el què penso és que haurien de canviar el mètode ja que és estudiar-ho tot per després vomitar-ho en un paper, i ja doncs poc a poc se t'oblida, s'hauria de fer un altre mètode.

Jo trobo que cada tema ho canviem una mica, hi ha temes que fem resums, altres que ho fem en grups, anem fent els paràgrafs, anem fent competències amb les altres, i també fem activitats amb pantalles que també són més divertides. És més divertit quan tots podem participar i jo estic contenta en com ho fem i ho veig normal i divertit."

Tinc una proposta crec que podríem aprendre de forma més interactiva i no només amb el llibre i professors que ens expliquen les coses, sino més entre nosaltres i experts en els temes que estem estudiant, convidar a un especialista, jo que se, si estem estudiant la nutrició doncs convidar a un nutricionista que ens expliqui no només el què surt al llibre sino també com a persona, com a experiència i després en les plataformes digitals també podem extraure coses d'allí, diferents jocs, jocs de pistes i coses així que no només com diu la Carla estudies algo i ho vomites al paper sino algo que se't pogués quedar per més temps.

Jo quan el març ens van confinar, la nota que teníem quasi tota era del primer trimestre que vam estar, perquè quan ens van confinar, no ens van donar ni fitxes ni exàmens ni res, i ara, aquest any és lo mateix fer un examen amb pantalla i qui sap qui farà trampa, no es pot saber, és molt millor fer un examen a classe i que la profe t'estigui avaluant. I la meva proposta és que si ho fem des de la tablet que tinguem un temps limitat per fer-lo i entregar-ho.

Jo com ja s'ha dit, també crec que no només hauria d'avaluar-se en un examen en què després ni te'n recordes, jo si tu em preguntes de temes de socials ja passats no tindria ni idea de quasi res, faria coses més dinàmiques, i coses perquè poguessis aprovar l'assignatura amb el examen i tinguessis més oportunitats d'aprovar.

Doncs al meu centre si que vam estudiar per exemple, el tema de la nutrició i vam trucar a un nutricionista i per exemple a socials, igual que com deia la companya no ens en recordàvem del què havíem estudiat, al nostre centre ens donen un tema i ens donen una especialitat a cada grup, llavors fem una presentació en power point o canva i ho compartim i ens donen un formulari i respecte a les presentacions dels companys l'omplim i aquell formulari és el què hem d'estudiar per la prova. Eren petits apartats sobre el què cada grup havia presentat i també fèiem proves amb kahoos o competència entre grups haver qui ho deia abans i també vas aprenent així. A castellà per exemple havia uns projectes que eren tema totalment lliure, quatre persones en un grup i presentàvem una

A català primer, nosaltres ens autoavaluem, a partir d'una rúbrica en diferents apartats i després fem coavaluació sobre el dossier del company i ha de posar una nota.

"Jo crec que això de la avaluació i de com ens avaluem si que crec que ens podrien ensenyar d'una manera diferent, ja que jo ara mateix sóc a la classe dels que trec més bones notes i si que hi ha gent que és intel·ligent i els companys que venim de la mateixa escola crec que ens ensenyaven bastant bé, jo considero que la millor manera d'aprendre és aprendre jugant o aprendre de manera didàctica, però no només amb kahoos o això sino si vols aprendre això fem aquest joc, ens diuen que hem d'aprendre, no se, la diferència entre les mescles homogènies i heterogènies, vale, doncs que en comptes d'aprendre-ho apuntant i mirant a la pantalla les activitats del llibre digital, doncs que ens posessin quatre mescles diferents i nosaltres haguéssim de dir si són

Nosaltres la avaluació seguim com l'any passat, però una gran part de les matèries és el llibre digital doncs aquest curs estem utilitzant molt les eines digitals, i hi ha avaluació de tota mena. Des del professor que t'explica el tema i després et fa un examen, però hi altres en què el professor et fa la introducció del tema i després et reparteix en grups petits cada grup explica una part d'aquell tema. Hi ha professors que només avaluen a partir dels exàmens però hi ha altres que et proposen diferents treballs per ajudar-te a aprovar i tu fas un treball del tema de forma més participativa i tu fent el treball ja aprens millor que no és tot de memòria i així que no et passi com a la majoria de la gent que després de l'examen no te'n recordes ni de la meitat del què vas escriure. Jo tinc

Nosaltres a la nostra escola el què fem a l'hora d'avaluar projectes, una manera que a mi m'agrada bastant és fer probes pels teus companys com per exemple t'estudies tot el tema i després fer probes pels teus companys per veure si ho han entès tipus fer com un escape room amb proves semblants i aquí veus si els companys ho han entès o no. També si fem presentacions ens autoavaluem amb crítiques constructives i ens diuen que les fem clares i quan hem treballat el temari i tot això comencem a fer exàmens sobre allò i crec que és una manera divertida d'aprendre.

Nosaltres fem experiments a cada tema i fem la rúbrica i amb els altres companys veiem la resposta i si fem algun examen ho analitzem amb els companys i això és una cosa molt interessant i també els anys passats fèiem un tríptic en cartolines i ens avaluàvem a nosaltres mateixos i als companys. I això d'avaluar als companys ajuda molt a veure els teus propis errors, ells et poden dir com millorar i tu a ells també."

Jo crec que els meus profes s'han posat les piles en quan a tecnologia i també en educar-nos en valors no només en el temari sino també en valors, ja que hem passat una situació difícil doncs a l'assignatura de valors i tutoria ens ho ensenyen molt però també en les altres matèries aprenent els uns dels altres perquè no tot és estudiar i aprendre sobre un tema en concret, també és aprendre en situacions en la vida i emocions que tens i coses d'aquestes, més sentimentals.

A la nostra escola crec que ha millorat molt la educació i tot això perquè ara les professores passen i ens pregunten heu fet això o no ho heu fet i ho practiquem a classe molt bé i sortim a la pissarra per explicar-ho i jo ho veig molt bé i també a valors i tutoria com ha dit la companya sempre els professors ens expliquen i ens donen suport i ens diuen no passa res i tot això i jo ho veig molt bé perquè és una cosa que ens pot ajudar físicament i interiorment en totes les activitats.

Al meu centre s'impliquen molt tots els professors, però jo penso que en tutoria que jo ho veig més per problemes de classe i tot això, doncs que també hi hauria d'haver-hi una classe de valors incloent el masclisme i tot el què està relacionat amb això.

Jo crec que també ha millorat perquè els professors ara es preocupen més en com estem i com estan les famílies i tot i trobo que en aquest aspecte han millorat. Just l'altre dia ho comentava amb els companys que ens estan donant bastant suport. També estem treballant molt els valors de la vida quotidiana del què ens pot passar i tot, per tant estem contents de la millora.

Nosaltres també amb els companys, com han dit els altres, hem estat acompanyats durant tot el confinament i ara ha millorat, almenys en el nostre centre i una manera diferent d'aprendre coses tot el què ens passa en el dia a dia. Han canviat molt les nostres rutines perquè abans podíem fer projectes amb altres cursos i barrejar-nos amb nens més petits, però ens han ensenyat que el canvi de rutina també està bé i jo crec que hem millorat en aquest aspecte.

Jo no se si els meus companys han notat alguna cosa però jo no he notat cap canvi, bé en la manera d'ensenyar si que he notat canvi positiu en que s'involucren més en com ens trobem en com estem, en com estem passant aquest moment difícil i si que es preocupen més per la nostra salut psicològica per dir-ho d'alguna manera, es a dir, jo no he notat canvi en la manera d'ensenyar però si que he notat canvi cap el fet que es preocupen més per nosaltres, com estem mentalment i per com estan les nostres famílies en com ho estem vivint a casa i si que aquest canvi és un dels que he notat."

A la nostra escola el que vam treballar més els primers mesos a valors i a E.F són les emocions per veure com estàvem i jo ho veig molt interessant i molt bo perquè t'estan donant suport. I també vull dir que els altres anys que hem anat a tocar a mi que amb els cursos petits de P3,P4 i P5 que anàvem amb les altres classes i fèiem de padrins lectors i que els ensenyàvem a llegir, els ajudàvem, els ensenyàvem les lletres i aquest any em vaig sentir una mica trista per no poder fer-ho perquè era una activitat molt interessant i educativa."

M'agradaria treballar més amb projectes. És més divertit, ens engresquem més.

Ens posen un munt d'exàmens per després vomitar-ho, i ens oblidem. A les assignatures d'arts i música no fem exàmens, fem activitats que compten nota. No serveix de res posar un munt d'exàmens, perquè després ens diuen que no saben per què no estudiem. De vegades diuen que no estudies, que no prens bé els apunts a classe... això no està bé.

Nosaltres no fem exàmens. Tenim totes les activitats penjades al Moodle però després fem les tasques en paper. No tenim llibre. Treballem per grup de 4 i cada 2 setmanes tenim projectes. Hem de buscar informació i fer les feines que ens demanen. No m'agrada treballar memoritzar, treballant d'aquesta manera et diverteixes més. No fem exàmens però el professor s'apropa per avaluar-nos i li hem d'explicar el que sabem.

Fent treballs aprenem més i no se'ns oblidem les coses. És una bona solució, on aprenem divertint-nos i esforçant-nos.

Jo crec que aprenem més fent activitats que fent exàmens. Estudies només per aprovar-los, les activitats són una forma més divertida d'aprendre, no tens tanta pressió.

Jo crec que cadascú pot aprendre les mateixes coses però de diferent manera. A nosaltres ens ho ensenyen gairebé tot amb llibre. Hi ha professors que fan servir presentacions i hem d'agafar apunts, altres ens ho posen tot pel Moodle. Hem d'aprendre a trobar la forma en que millor aprenem i ens entenem de les coses. Podríem fer servir més l'ordinador, al meu institut, Com a molt el fem servir un cop al mes.

Hi ha matèries en que fem exàmens i altres en que no. Tenim una setmana cada cert temps plena d'exàmens. No ho trobo molt bé, perquè vomitem a l'examen tot el que hem estudiat i després no ens enrecordem de res. Hi ha matèries en les que fem treballs, però molt poques.

A la meua escola aprenem per projectes. N'hi ha que són més interessants i d'altres que no ens poden interessar de cara al futur. També fem castellà i català i matemàtiques, amb exàmens. Fa poc temps he fet l'examen de matemàtiques i molta gent no recordava el que havia entrat a l'examen anterior.

M'agradaria treballar per projectes. Al meu institut alguns professors ho estan intentant, però no funciona. Hi ha alumnes que s'ho passen pel forro i es comporten com si estiguessin al pati. Entenc que els professors no ho vulguin fer d'aquesta forma, perquè aprenem menys que quan fèiem teoria. En el meu institut quan fem projectes també fem examen.

Una forma que haurien d'implementar en els instituts hauria de ser posar tasques als alumnes que els costa aprendre, però amb tasques més fàcils. Podrien treballar en el mateix grup que nosaltres, i nosaltres també els podem ensenyar als qui els costa més.

Les persones que tenen més dificultats en alguna matèria haurien de fer un examen més fàcil o altres activitats, i als que vagin més avançats, activitats extra. Tenim un professor que ens fa explicar un resum del tema que hem practicat i no fem examen.

Els nens que ho necessitin han de poder tenir tasques adaptades i fer-les en grup com tothom a la classe.

Quan fem grups crec que hem d'anar amb gent que et cau bé i gent que no et cau bé, perquè així estarem preparats per suportar gent que no et cau bé en el futur. Haurem de treballar amb gent que no ens cau bé.

Ens podrien ensenyar a fer treballs i a conviure, que quan siguem grans haurem de treballar amb gent que no ens agrada tant. Així podem aprendre i passar-ho bé.

Es hauríem d'adaptar a treballar amb qui no ens cau bé i adaptar-nos a diferents circumstàncies.

Hauríem de fer més coses de lectura. Ara fem molt en digital i de la lectura la gent diu quin rollazo. Podiem ensenyar més llibres de misteri, llibres per aprendre coses...

Hi ha matèries que haurien de ser optatives, per poder escollir aquelles que tinguin més a veure amb el que tu vols ser de gran.

M'agradaria fer més hores de català o d'angles, perquè hi ha alumnes que ens costa d'entendre algunes llengües el català.

De vegades hi ha matèries com física i química que sento que no em serveixen tant com em serviria una assignatura d'economia, per aprendre a fer servir els diners quan siguem grans.

Estaria bé alguna assignatura per aprendre coses que siguin útils per quan siguem grans. Afegiria també una assignatura per calmar les nostres emocions en algunes situacions. De vegades necessitem ajuda i no sabem com dir-ho.

Cal afegir 'cultura' a l'hora d'aprendre: classes de ball o teatre, per expressar les emocions. Aniria bé alhora de tenir més confiança amb la classe.

Al meu centre hi ha una mini-biblioteca o àrea de descans per a l'alumnat gran d'ESO o Batx. Hi hauria d'haver àrees de descans per estudiar, o parlar, per quan no vols anar al pati i vols anar-hi una estona.

Idea clau

Alumnes sense recursos.

Recolzen el treball per competències.

Part de l'alumnat no és coneixedor/a de les facilitats que dóna el centre i/o Departament d'Ensenyament, en relació als dispositius necessaris per a famílies sense recursos.

Coincideixen força alumnes en aprendre treballant amb més activitats avaluable i menys exàmens (tot i que es valora positivament la realització de les proves, per poder recordar millor el que s'ha estudiat).

En general no prefereixen aprendre només per projectes.

Coincideixen en mantenir les proves de Competències bàsiques.

Cal treballar amb més activitats avaluable i menys exàmens (tot i que es valora positivament la realització de les proves, per poder recordar millor el que s'ha estudiat). S'hauria de donar més importància a l'actitud a l'aula i el treball diari

- Fer classes d'Economia (per preparar-los pel futur, per si s'han d'independitzar): Com pagar una hipoteca? i estratègies pels problemes quotidians.

- Crear aules especialitzades dependent de l'interès de l'alumnat.

- Poder ampliar les matèries optatives per donar més opció per escollir el que realment es vol estudiar.

Té molta importància a l'actitud de classe, a l'hora d'avaluar la matèria.

La transmissió de motivació per part dels docents, no és generalitzada.

Es valora positivament el treballar per projectes, tot i que entenen la importància dels exàmens . Així i tot, hi ha altres fets a avaluar: comportament, deures ,etc.

Es proposa que el grup-classe pugui escollir què vol estudiar de cada matèria.
- Poder participar del menú del menjador.

Es proposa poder participar del menú del menjador.

L'alumnat està d'acord en poder escollir assignatures optatives a partir de primer de la ESO, que s'adaptin als seus interessos

Tot/es estarien disposats a deixar de fer exàmens i ser avaluats amb treballs en grup i explicant el que han après de qualsevol tema.

Docents

Citació

Als centres ens ofega la burocràcia. Tenim moltes reunions, seguiments, autoritzacions, peticions de dades... Tenim una quantitat de paperassa impressionant que no ens deixa temps per escoltar, parlar i guiar a la gent. Demanaria que es connectessin els diferents sistemes, per tal que no ens demanin informacions que segurament es poden obtenir d'altres formes. Perdem tot el dia omplint (aplicatius).

L'augment de plantilla pel Covid permet que en moltes classes hi puguin entrar dos professors. Tot i que no siguin de la mateixa matèria és molt enriquidor. Tant de bo no ho perdem el proper curs.

Idea clau

Tenir clares les prioritats de cada etapa, un currículum molt obert, introduir canvis pràctics per aconseguir la igualtat, que no siguin decisions de centre sinó un marc comú.

Esporgar de continguts el currículum i treballar més les competències digitals

Un futur on hi hagi coherència educativa, se segueixi la mateixa línia entre les diferents etapes.

Necessitem una línia docent innovadora per fer-nos competents

Coherència educativa, una planificació educativa independent del partit polític de torn

Coherència metodològica, escoles sense competitivitat, sí amb competències, amb cooperativisme i col·lectivitat.

Una política educativa de país, de coherència educativa 3-25 anys. És ara o ara.

Formació dels docents real i eficient (no com les formacions de Covid-19).

Un canvi d'avaluació a totes les etapes.

Canviar l'avaluació, deixar de numerar els alumnes, valorar l'interès i el mèrit.

No s'infantilitzi l'alumnat, i on no es confongui la diversitat amb la renúncia a l'excel·lència.

Famílies

Citació

Les feines han canviat molt, es treballa en equips interdisciplinaris, per objectius, per projectes, en espais molt virtuals. L'escola ha de preparar els alumnes per a les feines del futur.

Cal afavorir l'aprenentatge entre iguals, el mestre no és l'únic que ensenya

Els mestres han de rebre molta formació per poder atendre els alumnes amb dificultats

La metodologia de treball amb l'STEAM és molt interessant i es podria ampliar al batxillerat

Moltes vegades l'avaluació és injusta i frustrant, es treuen les ganes de millorar

És una llàstima que no puguis portar el fill a una escola que t'agrada perquè no hi té plaça, quan a tu realment t'agrada aquell projecte educatiu

Cal un canvi de model avaluatiu al batxillerat tot està enfocat al batxillerat. Hi ha altres sortides que no es tenen en compte

Hi cal coherència entre tots els nivells, a la primària, molt bé però al batxillerat està tot per canviar

El repte és aconseguir que (als alumnes) els emocionin aprendre i anar per la vida amb els ulls oberts pel món

Podem discutir què vol dir aprendre. Però el que entenem els de la meua generació per aprendre, a casa és molt complicat.

Sobre personalització dels aprenentatges, crec que és una assignatura pendent. Quan un nen té dificultats, de seguida es detecta, intervé, tothom es posa les piles. Però per la franja de nens que tiren més això no està previst.

Al sistema del futur li demano presencialitat. Al món del treball ens estem preguntat si això (la pandèmia) obre les portes al teletreball. L'escola per mi ha de ser presencial. Cal atenció personalitzada, grups reduïts, metodologia participativa.

Jo voldria que a l'escola mantingués els grups reduïts que s'han creat per la pandèmia. De cada dos grups n'han fet tres, estem a 16 o 17 (alumnes/mestra), i això és un luxe. Crec que és una de les coses que seria fantàstica que es podés quedar (post pandèmia).

Noto una mancança en els nens. Cal que tinguin eines per a que siguin més autònoms a l'hora d'aprendre, de descobrir coses, de pensar per ells mateixos, de posar-se a fer les coses. Els nens estan molt dependents dels pares, potser perquè els pares som d'una generació que hem estudiat i els nens compten amb això, però quan nosaltres érem petits ens posàvem a fer els deures, no ens podien ajudar. Trobo que falta autonomia.

Les escoles han de fer incidència en una metodologia que faci els nens autònoms. Que puguin arribar a casa, connectar-se, i estiguin entrenats per aprendre sols. Hi ha escoles que ho treballen més i d'altres menys. Calen més mestres, més psicopedagogs per atendre la diversitat, tant a l'alça com a la baixa, i per fer acompanyament emocional.

(Demano) Continuïtat entre primària i l'institut. A la meua escola es treballa amb projectes. Com a mare em preocupa el canvi, perquè a l'institut em preocupa la continuïtat. Els instituts s'han d'adaptar a aquest tipus d'ensenyança, perquè respecta més els ritmes de cada criatura. No sé si els instituts continuen fent el de tota la vida, o realment també fan continuïtat al que es fa a primària.

Cal canviar l'avaluació i fer l'acompanyament de forma sistemàtica. Establir hores de tutoria o seguiment de forma més habitual. No han de ser més hores del professorat, s'ha de fer servir una metodologia que ho permeti. L'avaluació ha de ser continua i més personalitzada. Els nens han de saber què s'espera d'ells. No és posar més notes, ja n'hi ha massa. Que sàpiguen reflexionar si el que han fet ho han fet bé, algú els ha de donar els criteris.

Pel que fa a la metodologia, tot ha d'anar coherent amb la selectivitat. Mentre s'avaluï amb un examen d'aquell estil, no és coherent amb la metodologia per projectes. Al final t'has d'estudiar tot el contingut del batxillerat perquè et faran un examen d'aquell estil. Cal equilibri entre una metodologia més participativa i continuar memoritzant conceptes.

Arriben a selectivitat i les proves d'accés a la universitat no estan canviades. Estem creant nens addictes a les pantalles i alhora fer servir una pantalla gairebé sempre que estan treballant. Cal seguir formant persones. Que tinguin esperit crític, seguretat, que sàpiguen expressar-se en públic. en el fons el que fem és formar persones.

Idea clau

Cal flexibilització del currículum i implementar metodologies innovadores en tots els nivells educatius. Hi ha molta diferència entre el sistema educatiu entre les escoles, des de les més innovadores a les més tradicionals. Caldria més uniformitat.

Cal una avaluació sense exàmens, posant la mirada en les competències, en el progrés de cada alumne individualment i en el seu procés d'aprenentatge. Cal diversificar les eines d'avaluació.

Cal molta més atenció a les característiques pròpies de cada alumne, el seu ritme d'aprenentatge i la seva realitat social.

Els aprenentatges memorístics estan obsolets, no aporten res ni determinen la competència i les habilitats dels alumnes.

Cal ensenyar l'alumnat a treballar en equip i a tenir valors com a ciutadà d'una societat lliure i democràtica.

Les famílies són un potencial educatiu que pot entrar als centres i implicar-se en la presa de decisions sobre el projecte educatiu de centre.

Sense un bon acompanyament, no hi pot haver una millor personalització i per tant, no hi podran haver millors resultats.

Poca atenció a la diversitat, i a les NEE. Cal obrir els centres a nous perfils, com educadors o integradors? «Com més necessitats detectem, més i millor les atendrem».

Cal fomentar l'autonomia en l'alumnat, l'aprendre a aprendre.

Preocupació per la continuïtat de metodologies innovadores i de canvis en l'avaluació, tenint en compte que el sistema manté una prova de selectivitat al final dels estudis, que és memorística.

Temps

Adm Local

Idea clau

Cam ampliar els temps educatius. El temps fora de l'horari estrictament lectiu apareix com a una oportunitat d'intervenció per afavorir l'equitat.

El debat sobre la jornada escolar s'ha de tornar a posar amb força sobre la taula. Cal revisar recursos disponibles de l'Administració Local.

Alumnat

Adults cpenitenciari

Idea clau

Els ha afectat molt la covid, perquè ha incidit especialment en la reducció de les hores escolars i ha dificultat el suport que rebien del professorat.

ESO-BAT

Citació

... en un futur torni a ser d'una hora perquè 2 hores es fa molt pesat

... jo crec que les classes de 45' ´son força interessants perquè és un temps d'atenció suficient, és un temps d'atenció ideal, no es converteix en algo massa avorrit ni massa pesat

Al meu institut fem cada dia tres classes de dues hores però per a la majoria de companys això és massa. Els anava millor les de una hora

Jo, del pla estàndard no canviaria cap cosa del que està establert

A mi se'm fa molt llarg estar tantes hores connectada a casa en classes online i fent treballs

Jo sé que als païos nòrdics fan classes de 45 minuts i la gent està com més fresca

Les classes tipus conferència es fan massa llargues i estàs els últims minuts només esperant que això s'acabi ja!

Cal aprofitar tot el temps, no fer sessions de tutoria si només són per fer deures o estudi.

Idea clau

Treballar amb altres tempos que permetin la reflexió sobre el que estan fent.

Els alumnes de batxillerat estan molt condicionats per a la preparació per a la universitat i els costa pensar en un model horari diferent del que fan.

Predomina el model de classe magistral i els continguts del currículum sembla la prioritat absoluta; el que justifica passar hores i hores dedicades a l'estudi.

La presència al centre els permet la socialització. Però sembla que la seva prioritat (especialment en el cas dels que fan batxillerat) és la de treure una bona nota que els permeti l'accés al grau que volen cursar a la universitat.

FP

Citació

Necessitem temps per estar amb els amics

Si no treballo no em puc pagar els estudis i els cicles són cars. Necessito temps per arribar a tot

A mi se'm fa molt llarg estar tantes hores connectada a casa en classes online i fent treballs

Jo he fet les pràctiques a un esplai i era impossible que em paguessin res"

...les de 50' se'm fan curtes, però prefereixo les de una hora.

... tinc 3 hores de classe seguides i de vegades se'm fan molt pesades.

Idea clau

Molts alumnes de cicles treballen i han de fer classes al centre i pràctiques a les empreses. Això suposa moltes hores de dedicació als estudis i en molts casos els impedeix buscar una feina compatible amb els seus horaris.

Es fan massa hores teòriques al centre. En un centre de formació professional s'haurien de fer més hores a les empreses i que aquestes hores es paguessin (sempre que l'empresa no sigui sense ànim de lucre).

La presència al centre permet la socialització. Els joves i adolescents necessiten molt en contacte físic malgrat s'ensurten molt bé amb les xarxes socials.

La durada estàndard de les sessions de 60 minuts és la que consideren majoritàriament més correcta, trobant les sessions intensives de 2-3h provocades per l'adaptació a la covid-19 molt pesades.

PRI-ESO

Citació

De 8 a 11 i de 11.30 a 14.30 fem classe. Normalment ho porto bé, tot i que a vegades tinc gana. Tot i això, no ho canviaria perquè després puc descansar una mica i fer deures ,o anar a les extraescolars."

Em semblen bé els horaris de pati i continuaria amb els torns, però no molt.

El que no m'agrada és que han tret el segon pati, abans teniem un de mitja hora i un altre de 20 minuts i aquest últim ,ja no el fem (li agradaria fer els dos torns quan acabi la pandèmia).

També han canviat els horaris del pati. M'agrada!.

Voldria proposar que hi hagués un horari per aula, per sortir al pati...però no fer tantes hores seguides de classe, a l'institut (ens comenta que seguiria amb l'horari de Primària).

Jo trobo a faltar juntar-me amb companys/es d'altres aules del meu curs a l'hora del pati.

Tots entrem en diferents hores i portes. Sortim esglaonats per cursos i ens hem partit el pati. No ho mantindria perquè així tenim tot el pati per jugar. Però les relacions amb els companys d'aula ha millorat!.

Per sortir (a l'esbarjo) van per torns: 1r,2n i 3r surten abans i 4rt,5è i 6è després, partint els patis.

Han pogut canviar una mica la mitja hora de lectura i puc fer deures per no fer-ho a casa.

La meva classe entra 10 minuts abans i sortim 10 minuts abans. Crec que han fet ben fet!.

Idea clau

S'evidencia, que els centres han tingut diferents maneres d'establir les sortides d'esbarjo.

A la majoria els sembla bé els horaris de pati establerts.

En general s'ha eliminat una de les dues sessions d'esbarjo. Mostren dificultats per acostumar-se al canvi.

Hi ha acceptació general, en quant als horaris d'entrades, sortides i d'esbarjo.

Docents

Citació

Temps. Ja en la pandèmia ens va faltar molt de temps perquè havíem d'atendre l'alumnat com si fos a l'escola i coordinar-nos per prendre decisions amb coherència. I temps per cuidar emocionalment l'alumnat, que han vingut 'supertocats', i sembla que volem tornar allà on érem. Ens falta temps per parar, reunir-nos i pensar molt bé què volem fer, per decidir pedagògicament com actuem. Normalitzem la situació i no crec que es pugui normalitzar. I als mestres no ens estan ajudant gens, cura emocional, si jo noestic bé com he d'aconseguir que els meus alumnes estiguin bé?

Flexibilitzar els horaris pels alumnes, per no perdre'ls quan hi ha temporades o campanyes de feina.

Tenir una administrativa a jornada completa per no invertir hores de docents a administració (preinscripció, informació, matrícula...).

Temps - Docents -

Idea clau

Reduir la burocratització per ser més eficients amb l'ús del temps

Famílies

Citació

És molt difícil estar atents a les explicacions teòriques durant tantes hores. Nosaltres no seriem capaços de fer-ho

A la primària fan moltes sortides però després a l'institut ja no ho fan

Fer classes de 45 minuts és molt millor que fer-les d'una hora

A les 8 del dematí els nens no estan desperts

Els nens necessiten temps de desconexió, sense que ningú els digui què han de fer

Idea clau

Caldria compactar l'horari de matí i dedicar les tardes a l'oci o al lleure en funció de la conciliació que cada família necessiti

Les famílies han de poder triar entre jornada compacta o jornada de matí i tarda segons les necessitats de l'alumnat i la família.

La societat ha canviat però els horaris escolars són els mateixos de fa molts anys.

Temps - impressions durant la

Famílies

Citació

Temps i Espai

Famílies

Temps i Espai - Famílies -

Citació

Temps i Espai - impressions durant la

Famílies

Citació

Temps i Espai - Segregació

Famílies

Citació

Temps i Espai -Segregació

Famílies

Citació

Temps i espai-Deures

Famílies

Citació

Temps i Espai-extraescolars

Famílies

Citació

Temps i Espai-Segregació

Famílies

Citació

Temps-Deures

Famílies

Citació

Temps-entrades i sortides

Famílies

Citació